Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 5/15, marraskuu-joulukuu 2015, 14. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Kansa odottaa ay-liikkeeltä ryhtiä

Sipilä ei ole rohkea johtaja vaan kävelevä katastrofi s. 3
Suurmielenosoitus hyvinvointivaltion kuolemaa vastaan s. 4
Perussuomalaisten ison jytkyn takapotku s. 5
Edistysmielisen osuustoiminnan historiaa s. 6
Eläkeläiset kampanjoivat s. 11
Arvioita kommunistien historiasta osa 2 s. 12
Vesivarantojen yksityistäminen estettävä s. 13
Sotien seuraukset ovat saapuneet Suomeen s. 15
Ukraina ja Syyria Venäjän ulkopolitiikan peilissä s.17

Kuva: Antero Nummiranta

Eläkeläiset kokoontuivat Helsingin kansalaistorille 8.10. vaatimaan aiottujen leikkausten perumista, mutta "johtajat" esittivät "oikeudenmukaisia leikkauksia". Omat koirat purivat.

Kolmen ässän kiristysohjelma herättää kansassa suuttumusta. Nähdään oikein, että tavoite on kasvattaa vain omistajien voittoja. On organisoitu oloissamme isoja protesteja. Ay-johtajat ja "vasemmiston nokkamiehet" haukkuvat sujuvasti hallitusta, mutta lupautuvat heti perään mukaan "talkoisiin". Emme suostu kasvattamaan enää kapitalistien voittoja. Ay-liikkeen ja eläkejärjestöjen tehtävä on huolehtia jäsentensä eduista.

Sivut 4, 8, 10 ja 11

Sotien seuraukset ovat saapuneet Suomeen

Kuva: Heikki Männikkö

Narinkkatorilla toivotettiin 3.10. maahanmuuttajat tervetulleiksi. Torin toisella puolella vaadittiin rajojen sulkemista.

Tänä syksynä USA:n johtamien imperialististen sotien seuraukset ovat tv-ruutujen sijaan tulleet kotiovillemme ja saaneet useilla paikkakunnilla harhaanjohdetuilta joukkioilta kylmän vastaanoton. Helsingin Narinkkatorilla edistykselliset ihmiset toivottivat kuitenkin sotaa pakenevat ihmiset tervetulleiksi. Kriisin aiheuttajia ovat uusliberalistinen kapitalismi, EU, USA ja Nato. Niitä meidän tulee vastustaa ja löytää nykyiselle yhteiskuntajärjestykselle vaihtoehto.

Sivut 3, 15 ja 16

Vesivarantojen yksityistäminen estettävä

Kuva: Heikki Männikkö

Perinteinen kaivo Punkaharjulla. Katso KÄ 2a/15.

Uusliberalismi kehittyy yhä vaarallisempaan suuntaan. Ei riitä, että luonnonvaroihin haetaan hallintaoikeuksia sodan keinoin. Samaan aikaan pyritään yksityistämään ja patentoimaan jopa kasvit, eläimet ja juomaveden varannot. Suunnittelemattoman kasvun ja veden likaamisen seurauksena monilla alueilla maailmassa, jopa paikoin Suomessa, puhdas vesi alkaa loppua. Kapitalistit hamuavat vesivarantoja itselleen kuten Monsanto yksinoikeutta viljelymaan omistukseen.

Katso sivu 13

Sivut 2-3

-Hallituksen esitykset torjuttava päättäväisesti
-Kansan yhteistyötä tarvitaan
-Väärinymmärtämisestä
-Riskikapitalistit apajilla
-Sipilä kävelevä katastrofi

Sivut 4-5

-Ay-järjestöjen mielenosoitus
-Indeksitarkistuksista tuottotakuuseen
-"Ison jytkyn" takapotku
-Harhaanjohtamisesta
-Dan Ashbel ja Palestiina

Sivut 6-7

-Osuustoiminta mahdollisuus
-VVM väärentää
-Miksi lakkoja on vähän?
-Suomi on rikas maa

Sivut 8-9

-Sipilän vatulointia
-Mihin menet hyvinvointi-Suomi?
-Korkeat verot eivät koske rikkaita

Sivut 10-11

-Kylmää kyytiä eläkeläisille
-Vakiduuni välttämätön
-Eläkeläiset kampanjoivat
-Kun ei muista mitään

Sivut 12-13

-Kommunistien historiasta
-Makean veden varantojen yksityistäminen estettävä

Sivut 14-15

-Ahmavaaran ja Vanhasen sisäideologiaa
-3. tähtisukupolvi löydettiin
-Sotien seuraukset Suomeen
-UM politisoi matkustusvaroituksilla

Sivut 16-17

-Vieraskammo
-Ukraina ja Syyria Venäjän ulkopolitiikan peilissä

Sivut 18-19

-Kansan ääni kuuluu
-Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

-Korean vapauttamisesta 70 vuotta-seminaari
-Oikeistoideologian lihaksituleminen

Kaikkien maiden proletaarit-
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 26.10.2015

Hallituksen esitykset torjuttava päättäväisesti

Juha Sipilän johtama SSS-hallitus on käynyt ennennäkemättömän ankaraan hyökkäykseen työväenluokkaa vastaan. Sipilän hallitus on todellisuudessa nukkehallitus, sillä sen toimintaa ohjaa käytännössä Elinkeinoelämän keskusliitto (EK). Työnantajien ja suurkapitalistien EK on saanut kirjattua SSS-hallituksen ohjelmaan suuren osan keskeisistä tavoitteistaan, ja jälki on rumaa.

Valtamedian avustuksella hallitus ja EK ovat onnistuneet luomaan kansan keskuuteen paniikkitunnelman. Hallitus ja suurkapitalistit ovat uskotelleet kansalle, että ellei palkkoja, sosiaaliturvaa ja eläkkeitä leikata, hukka perii meidät. Sipilän hallitus ei ole antanut tosiasioiden häiritä toimintaansa; tosiasiat kun puhuvat kiistatta sen politiikkaa vastaan. Sipilä tyrmäsi ylimielisesti talousnobelisti Joseph Stiglitzin perustellun näkemyksen, jonka mukaan leikkauspolitiikka vain pahentaa talouden ahdinkoa.

SSS-hallituksella ei tietenkään ole, eikä voikaan olla, minkäänlaista aikomusta parantaa tavallisen kansan ahdinkoa, työttömyyttä, toimeentulovaikeuksia ja syrjäytyneisyyttä. Hallitus saa käskynsä suurkapitalisteilta, joten on luonnollista, että hallituksen toimenpiteet tähtäävät ainoastaan kapitalistien voittojen turvaamiseen ja kasvattamiseen. Hallituksen toimet merkitsevät jättimäistä tulonsiirtoa työntekijöiltä pääoman hyväksi. Tätä kuvastaa hyvin myös hallituksen haluttomuus puuttua suurpääoman harjoittamaan massiiviseen veronkiertoon, joka on hyvinvointivaltion rapautumisen eräs perussyy.

Lupaukset uusista työpaikoista vailla pohjaa

Hallituksella on kanttia valehdella päin naamaa, että palkkojen ja työttömyysturvan leikkauksilla sekä työajan pidennyksillä tähdätään uusien työpaikkojen luontiin. Avainministerit ovat puhuneet jopa 100 000 uudesta työpaikasta. Ministereiltä on talouden alkeistiedot hukassa tai sitten he todella valehtelevat härskisti ja täysin tietoisesti. Työajan pidentäminen näet kasvattaa työttömyyttä ja lyhentäminen vähentää työttömyyttä. Palkkojen leikkaukset kasvattavat yritysten voittoja, mutta eivät välttämättä tuo ainuttakaan uutta työpaikkaa. Työttömyysturvan leikkaukset ainoastaan pahentavat työttömien ahdinkoa.

Sipilä joutuikin jälleen ainoastaan vetoamaan yrityksiin työpaikkojen synnyttämiseksi – aivan kuten hän aiemmin vetosi yritysjohtajiin, jotta nämä tulisivat mukaan "yhteisiin talkoisiin" talouden tervehdyttämiseksi. Tosiasia kuitenkin on, että kapitalistisesta järjestelmästä tulee toimintakyvytön ilman työttömien reserviä, jonka avulla hillitään työvoiman hintaa. Siksikin on selvää, ettei porvarihallitus oikeasti voi pyrkiä parantamaan työllisyystilannetta – korkeintaan se pyrkii kosmeettisiin parannuksiin, joilla rauhoitellaan kansaa.

Ammattiyhdistysliike on kovan paikan edessä. Mihinkään hallituksen esittämiin heikennyksiin ei missään tapauksessa pidä suostua. Esitys viiden prosentin "kilpailukykyloikasta" tulee tyrmätä heti alkuunsa. Myöntyminen hallituksen perusteettomiin vaatimuksiin vain kannustaisi työnantajaleiriä repimään yhä enemmän työntekijöiden selkänahasta. Suomella ei ole kilpailukykyongelmaa, vaan syyt taloudelliseen ahdinkoon löytyvät aivan muualta. Mikäli suurkapitalistit laitettaisiin maksamaan osuutensa yhteisestä kakusta, ei mistään "kestävyysvajeesta" olisi puhettakaan. Hallitus ei kuuntele järkipuhetta, joten sitä on vaadittava muuttamaan kurssiaan – tai pakotettava eroamaan - joukkovoiman avulla.

Toimituksen pääkirjoitus
Tommi Lievemaa

Tilaan Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €
- ☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66
- ☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi Etunimi

Lähiosoite Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Tarvitaan koko työkansan yhteistoimintaa

Suomessa toimii sodanjälkeisen ajan oikeistolaisin hallitus. Se toteuttaa kovaa uusliberalistista markkinaehtoista politiikkaa, mikä on vienyt meidät kuilun partaalle, josta nykypolitiikan raameja toteuttaen on mahdoton nousta ylös. Tilanteessa, jossa työväenliike on kykenemätön järjestämään tälle vastavoimaa, pääomapiirit ovat valtiovallan avustuksella kyenneet muuttamaan ihmisten toimeentulon leikkaukset voittojaan ja kilpailukykyään lisääväksi tekijäksi. Kovassa markkinataloudessa jo sen sisäisten lainalaisuuksienkaan johdosta ilman työkansan voimakasta vastarintaa tätä kehitystä ei kyetä katkaisemaan. Surkeimman osoituksen tästä tarjoaa Antti Rinne, joka toteaa hallituksen suorittamien leikkausten olevan vain väärin kohdistettuja. Vaihtoehtoa nykymenolle sen kummemmin ammatillinen kuin poliittinenkaan työväenliike ei ole kyennyt esittämään.

Jo pitkään maamme poliittinen tilanne on huonontunut. Olemme esittäneet uusliberalistista politiikkaa vastustaville ja siihen kriittisesti suhtautuville tahoille yhteisen rintaman organisoimista torjumaan harjoitettua politiikkaa. Ensimmäiseksi tavoitteeksi olemme esittäneet, että "meidän tulee yhdessä kehittää uskottava poliittinen vaihtoehto uusliberalistiselle riistokapitalismille". Olemme myös todenneet, että yksikään nykyisistä uusliberalismia vastustavista voimista ei yksinään kykene vastavoimaa nykymenolle organisoimaan, vaan siihen tarvitaan kaikkien yhteistyötä.

Eduskuntavaalien yhteydessä esitimme: "Tavoitteemme on yhteiskuntapolitiikan muutos, joka tekee oikeutta tavalliselle kansalle. On toteutettava tulonjaon muutos pääomatulojen ja suurituloisten kustannuksella työtulojen ja perusturvan hyväksi. Pääomien viennin ja globaalin keinottelun asemesta yritysten voittoja tulee ohjata kansallisen tason sijoituksiin ja investointeihin. Leikkausten ja yksityistämisen sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja. EU:n tilalle tulee kehittää koordinoitu talous ylisuurten voittojen ja tulojen sekä pääomien viennin ja keinottelun säätelemiseksi. Ylikansallisen lainsäädännön sijaan tulee kehittää demokraattisen yhteistyön Eurooppaa. Siksi meidän tulee irtaantua EU:sta ja sen yhteiskuntapolitiikasta. Suomen kansallinen valuutta on palautettava." Katsoimme näiden tavoitteiden heijastavan hyvinkin kaikkien muutosta haluavien voimien näkemyksiä.

Tällä hetkellä hallituksen ja EK:n toimet herättävät ihmisissä vastarintaa ja on organisoitu maamme oloissa suuria protestitapahtumia. Tällaisia olivat mm. lastenhoitohenkilökunnan "kaksi kättä"-tapahtuma, joukkovoiman mielenosoitus "leikkauksia vastaan" sekä ammatillisten keskusjärjestöjen "kolmen ässän hallituksen toimien vastainen tapahtuma" Rautatientorilla. Myös opiskelijat sekä monikulttuurisuuden puolustajat ovat kokoontuneet suurin joukoin.

Tosiasia kuitenkin on, että tavoite uusliberalismin vastaisen yhteisrintaman kehittämisestä ei ole vielä synnyttänyt "suurta kansanliikettä". Vasta viime aikoina on noussut esiin yksittäisiä arvioita poliittisen yhteistyön välttämättömyydestä. Nämä pienet merkit työkansan yhteisrintaman suuntaan ovat arvokkaita ja merkittäviä.

Poliittisella taivaalla näkyy muitakin pahoja merkkejä. Eurooppaan suuntautuu lähihistoriamme voimakkain muuttoaalto. Tämä on seurausta USA:n, EU:n, Israelin ja Saudi-Arabian Lähi-Idässä ja Pohjois-Afrikassa harjoittamasta politiikasta, joka on tähdännyt alueen hallitusten syrjäyttämiseen ja näiden maiden taloudellisten voimavarojen siirtämiseen kansainvälisen pääoman kontrolliin.

Ensimmäisessä vaiheessa alueen taloudelliset varannot on jaettu uusien toimijatahojen kesken. Toisessa vaiheessa alueen asukkaiden ollessa pakotettuja jättämään kotimaansa, näiden ihmisten omaisuudet on jaettu rikollisesti "uusille kapitalisteille" ja kolmannessa vaiheessa heidän käteisvaransa on ryöstetty rikollisille toimijajärjestöille. Euroopassa ja mm. Suomessa nämä ihmiset kohtaavat populistisen oikeiston taholta kasvavaa vastarintaa.

EU:n Vastainen kansanrintama katsoo, että omat päättäjämme ovat osaltaan syypäitä tähän "kansainvaellukseen". Kuitenkin tästä huolimatta nämä ihmiset tulee ottaa vastaan. Ainoa keino tilanteen korjaamiseksi on muuttaa sitä pääomapiirien politiikkaa, joka tämän tilanteen on aiheuttanut. Nämä ihmiset ovat saman politiikan uhreja kuin ne ihmiset, joita kohtaan "komen ässän joukkue" nyt harjoittaa kiristyspolitiikkaansa. Pitkässä juoksussa politiikan muuttamiseen tarvitaan koko työkansan yhteistoimintaa. Siihen joukkoon lukeutuvat myös nämä maahanmuuttajat.

EU:n Vastainen Kansanrintama
Helsinki 5.10.2015

Väärinymmärtämisen anatomiaa

Työkansan maailmankatsomus selvittää käsiteparia "muoto ja sisältö", sillä asian ulkoinen muotohan ei anna suoraan selkoa sen todellisesta sisällöstä. Tieteellisen tutkimuksen tehtävä on selvittää juuri asioiden todellista sisältöä. Tämä on ongelma yhteiskunnan piirissä, jossa tällaista tutkimusta ei ole. Ajatelkaamme Saksan juutalaisväestöä. Historiallisista syistä johtuen sen piirissä oli muuta väestöä enemmän sivistyneistöä ja talousvaikuttajia. Yhteiskuntakriisin kärjistyessä kohdistettiin huomio juutalaisten asemaan. Kun yhteiskuntakriisin todellinen aiheuttaja oli kapitalistinen pääoma, niin ulkonaisten yhteyksien perusteella osoitettiin juutalaisväestö ongelmien aiheuttajaksi. Saksan kapitalistien oli helppo näillä ulkonaisilla perusteilla houkutella kansa fasismin kannalle.

Jugoslavian hajoamissodissa toimeenpanivat kapitalistipiirit entisen Jugoslavian omaisuuksien uusjaon. Sodat Balkanilla käytiin kansallisia ja uskonnollisia rajoja noudattaen, koska ihmiset voitiin ulkonaisiin seikkoihin vedoten ohjata syyllistämään toiset kansallisuudet tai uskontokunnat sotien aiheuttajiksi. Taustalla hääräilivät Saksaa ja USA:ta lähellä olevat pääomat. Ulkoinen muoto ja asioiden todellinen sisältö saatiin ihmismielissä heittämään häränpyllyä.

Mitä haemme tällä päättelyllä? Kapitalistipiirien suorittama omaisuuksien uusjako Lähi-idässä ja Pohjois-Afrikassa on johtanut EU:n ja USA:n tuella hallitusten syrjäyttämisiin sekä sotiin ja tämän seurauksena Eurooppaan suuntautuvaan kansainvaellukseen. Kun ei tunneta kapitalismin sisäistä yhteiskunnallista dynamiikkaa eli sen sisältöä, tehdään johtopäätökset asioista pelkän ulkoisen ilmenemismuodon perusteella ja syyllistetään aiheutuneista ongelmista pakolaiset. Tämä on aivan yhtä vaarallista, kuin oli Saksassa antautua Hitleriläiselle jallitukselle.

Meillä esiintyy ryhmiä, jotka suhtautuvat kriittisesti EU:iin ja näkevät sen kautta itsenäisyytemme uhatuksi. He eivät kuitenkaan aina osaa tai halua nähdä ongelmien perussyynä porvarillisen järjestelmän ristiriitoja. Siksi he asiaperusteissa turvautuvat valeteorioihin ja esittävät ongelmien aiheuttajiksi esim. Bilderberg-ryhmän tai vapaamuurarit. Nämä ovat korkeintaan kapitalistien työkaluja, mutta näyttäytyvät näkyvyydellään ongelmien aiheuttajilta. Uskominen tähän helpottaa kyllä eliitin haukkumista, mutta vapauttaa kapitalistit vastuusta.

Aivan oikein monet näkevät tällä hetkellä Venäjän ulkopolitiikan vastapainona EU:n ja USA:n ulkopolitiikalle. Venäjän ulkopolitiikan puolustaminen edellyttää kuitenkin lännen arvostelua. Kun tässä yhteydessä ei uskalleta arvostella lännen kapitalistipiirejä (koska Venäjälläkin hallitsevat kapitalistit), esitetään jälleen taustavoimina "Bilderbergiläiset" ja vapaamuurarit. Nyt Venäjän puututtua Syyrian sotaan, esittävät nämä "salaliittoteoreetikot", että ISIS-järjestö käänsi joukkonsa matkalle kohti Eurooppaa ja nyt meitä uhkaa islamilainen invaasio. Tässäkään ei tutkita asioiden taustoja, vaan tehdään johtopäätös liittämällä kaksi toisistaan irrallaan olevaa asiaa yhteen.

Tällaiset kestämättömät päätelmät ovat vaarallisia. Ne vapauttavat vastuusta todellisen syyllisen, kapitalistin ja kohdistavat työkansan huomion väärään suuntaan. "Satuihin uskovat ihmiset" ovat ohjattavissa työkansan vastaisiin pääomapiirejä hyödyttäviin poliittisiin manööverein ja näin oikeassa elämässä tapahtuukin. **(KÄ/toim.)**

Riskikapitalistit ja parasiitit apajilla

Lähi-Idän sodan seurauksena on valtava väkijoukko lähtenyt pakosalle Syyriasta, Irakista sekä myös Iranista, jossa kahdelle miljoonalle afgaanille ei tulla uusimaan tilapäisiä työsopimuksia. Afrikasta tulee levottomuuksien ja muiden syiden takia myös tuhansittain ihmisiä kohti Eurooppaa. Heidän päämääränään on saada turvapaikka Saksasta tai Pohjoismaista, joissa turvapaikan saanti on helpompaa. Ruotsiin saapuu tänä vuonna ehkä 100 000 pakolaista. Ruotsin hallitus on luvannut turvapaikan kaikille syyrialaisille, jotka saapuvat maahan.

Kuva: Heikki Mannikko

Närinkkatorilla Helsingissä järjestettiin 3.10. kaksi mielenosoitusta. Toisessa syyllistettiin maahanmuuttajat. Toisessa syylliseksi vallitsevaan tilanteeseen nähtiin uusliberalistinen kapitalismi, josta myös tämä kuva.

Pakolaisilla rahastetaan useassa portaassa. Lähtömaissa väkivaltaisuuksien avulla kansainvälinen pääoma kahmii osuuksia. Rikolliset tienaavat ryöstämällä ihmisten omaisuuden. Tulomaissa yksityinen pyrkii rahastamaan julkisia varoja jne. Syy ei ole pakolaisissa vaan uusliberalistisessa politiikassa. Se tulisi nähdä.

Ruotsin asuntotilanne

Ruotsissa pakolaistilanne on ongelmallinen, sillä pakolaiset saapuvat maahan, jossa asuntotuotanto on ollut Euroopan kalleinta. Harvojen vapaiden asuntojen laatu on kehno ja asuntoja rakennetaan vähän. Samalla asuntojen hinnat nousevat hurjaa vauhtia: puolessa vuodessa ovat asuntojen hinnat nousseet suurkaupunkialueilla 20-25 %. Samaan aikaan puhutaan asuntokuplasta, joka on räjähtämässä syliin. Suuri osa Ruotsin kunnista on ilmoittanut asuntojen puutteesta. Viime syksynä 30 000 opiskelijaa etsi epätoivoisesti asuntoa itselleen voidakseen aloittaa opiskelunsa. Pakolaiset saapuvat myös maahan, jossa on iso työttömyys. Lähes puoli miljoonaa ihmistä on työttöminä.

Keinottelu kukoistaa

Koska tilanne on tällainen, niin riskikapitalistit, keinottelijat ja muut parasiitit ovat ilmestyneet apajille. Maahanmuuttoviraston on sijoitettava turvapaikkaa etsineet väliaikaisin asuntoihin, kunnes heidän asiansa on käsitelty. Virasto joutuu ilmoittamaan paikkojen tarpeesta eri tavoin ja tällöin ilmestyvät keinottelijat esiin. He tekevät tarjouksensa ja tilojen tarkastamisen jälkeen paikat hyväksytään tai hylätään. Paikat ovat ympäri Ruotsia eri kunnissa. Kuntien ongelmana on se, että he joutuvat maksamaan osan maksuista, jotka ovat huikeita.

Yksinäiset lapsipakolaiset

Summat ovat vielä suurempia yksintulleiden lapsipakolaisten kohdalla, sillä kunnat ovat velvollisia ottamaan heidät vastaan eivätkä voi kieltäytyä ylihinnoista, joita riskikapitalisti vaatii. Kunta saa tukea esim. Göteborgissa 1500 kruunua/lapsi/vrk, kun hinta saattaa olla 3500 kruunua/vrk. Tänä vuonna oletetaan tulevan noin 15 000 yksin saapuvaa lasta. Kummallista on, että esim. Trelleborgista monet näistä rekisteröidyistä lapsista katoaa. Kukaan ei tiedä eikä ehdi tutkia heidän kohtaloaan enempää.

Ruotsi on varannut 8,9 miljardia kruunua tukea pakolaisvastaanotolle. Suuri osa rahoista siis menee yksityisille yhtiöille, jotka poimivat satojen miljoonien voitot itselleen. Attendo-niminen yhtiö poimi itselleen varoja 24 %:n tuottavuudella. Yhtiöt sijoittavat asuntoloihinsa enemmän väkeä kuin sinne saa ja lisäävät voittojaan. Finanssianalyytikot puhuvat "äärettömän tuottoisasta" toiminnasta. Vuonna 2014 oli Attendo Individ och Familj AB:n voitto 199 miljoonaa kruunua, joista se ei tietenkään maksanut veroa. Rahat lähetettiin organisaatiossa ylöspäin ja nollattiin siellä ja siirrettiin todennäköisesti veroparatiisiin niiden 20 miljardin joukossa, jotka katoavat vuosittain maasta veronkiertona.

Wallenbergit

Ruotsin rikkain perhe, Wallenberg, on tietysti myös mukana julkisten varojen ryöstämisessä. Wallenbergien hoitoyritys Aleris, jonka Mölndalin asuntoloiden kautta pakolaiset ohjataan eteenpäin yhteiskuntaan, ottaa yli 60 000 kruunua kuukaudessa yhdestä pakolaislapsesta! Investorin pääjohtaja näkee positiivisena sen, että yhtiö tienaa rahaa hädänalaisilla ja puolustaa voittoja.

Entinen kansanedustaja ja nydemokratilainen Bert Karlsson, joka vastusti aiemmin pakolaisia ja jolla oli rasistisia mielipiteitä, näyttää nyt olevan heidän suurin suosijansa 30 asuntolalla. Ne ovat tuoneet tänä vuonna noin 137 miljoonaa kruunua hänen yritykselleen Jokarjo AB:lle. Hänen kaksi lastansa ovat saaneet pari miljoonaa vain bonuksina toiminnasta. Yrityksen kirjanpidollinen voitto oli 24 miljoonaa kruunua.

Ruotsissa voi kuka tahansa tehdä tarjouksen turvapaikkakodin pitämisestä. Yksityiset ovat tarjonneet myös huoneistoja maksuja vastaan. Mitään suurempaa kontrollia ei ole valtavan väkijoukon tullessa maahan. Viranomaiset eivät kerta kaikkiaan ehdi tehdä kaikkea, vaan pyrkivät kuntien kanssa ratkaisemaan ongelmat. Nyt ollaan jo siinä vaiheessa, että pääministeri Lövén ja hallitus ovat päättäneet ottaa teltat käyttöön kuun vaihteesta. Asuntopaikat ovat loppumassa ja hullunmylly jatkuu keinottelijoiden kera.

Pakolaisasiat valtion hoitoon

Nämä henkilöt ja yritykset ovat jo muutoinkin kaivamassa kultaa julkisen sektorin varoista. He tekevät sitä vanhainhoidossa, sairaanhoidossa ja nyt pakolaiskysymyksessä. Verorahat valuvat maasta. Pakolaiskysymyksen pitäisi olla markkinoista vapaa. Varat pitäisi juuri hakea ehkä näiltä keinottelevilta yrityksiltä, jos ei uskalleta rikkoa EU:n lakia kilpailusta ja tarjonnasta. Pakolaisten vastaanoton pitäisi olla valtiollinen toimenpide ja valtion hoitama ilman yksityisiä keinottelijoita.

Esa Salomaa
Toimituksen otsikointi

Sipilä – ei ole rohkea johtaja, vaan kävelevä katastrofi

Hallituksen yhteiskuntasopimus kaatui, kun sillä olisi kupattu vain palkkatyöläisiä ja kun sen kurjuus olisi kaadettu ay-liikkeen niskaan, ei hallituksen. Nyt hallitus suunnittelee kostoa, jolla työntekijät menettävät ja työantajat saavat enemmän.

Hallitus tietää takuuvarmasti, että tähänastinen niin sanottu kolmikanta on aina toiminut maltillisten ja nollatupojen vuoksi yritysten kilpailukyvyn tukemiseksi. Siitä ei ole pienintäkään epäilystä, sillä sopimuksissa on aina ollut sekä työnantajien EK:n että ay-liikkeen nimet. Siksi ne ovat toimineet ja turvanneet maassa työrauhan.

Miksi Sipilän hallitus nyt, ilman mitään näkyvää tai tiedossa olevaa syytä, alkaa potkia yli aisan. Siinä luulisi olevan ihmettelemistä itse kullekin. EK ja Sipilä ovat tulleet hartaudessaan yhteiseen uskoon, että ay- ja koko työväenliike on niin heikoissa kantimissa, ettei siitä tarvitse välittää. Nyt on mehevä aika tehdä kunnon tulonsiirto kansalta kapitalisteille.

o o o

Sipilän ja sitä mukaan hallituksen puheissa on vaadittu yksikkötyökustannusten alentamista viidellä prosentilla. Ne parantaisivat kilpailukykyä ja toisivat lisää työpaikkoja. Se, joka viitsii muistella menneitä huomaa, että vuoden 1992 jälkeen tätä virttä on veisattu niin ahkerasti, että siitä on tullut pelkkä uneen tuudittava mantra.

Hokemisen ytimenä on väite sadastatuhannesta uudesta työpaikasta, joskus pienemmästä joskus suuremmasta. Aina on jätetty sanomatta, montako työpaikkaa samaan aikaan katoaa, katoaako 150 vai 200 tuhatta. Kukaan ei ole koskaan sitoutunut uusien työpaikkojen luomiseen, puhumattakaan sitoutumisesta työpaikkojen nettolisäykseen. On vain tarjottu uskonkappaleita.

Viimeisen 20 vuoden aikana yritykset ovat saaneet hallituksilta vero- ja maksuhelpotuksina miljardin toisensa perään ja aina saatesanoilla; näin turvataan työllisyys ja saadaan uusia työpaikkoja. Toisin on kuitenkin käynyt, työttömyys on lisääntynyt 340 tuhannella. Siitä huolimatta sama peli jatkuu. Nyt hallitus puhuu 110 tuhannesta uudesta työpaikasta, joka edellyttää 5 %:in tuottavuushyppyä. Hallitus sanoo, että viennin kannalta tuottavuutta pitää nostaa alentamalla yksikkötyökustannuksia. Hallitus kaavaili, että vähennetään palkkoja ja sotuja julkiselta puolelta 1,4 ja yksityiseltä 3,2 miljardia, yhteensä 4,6 miljardia euroa.

Meille on tyrkytetty kuvaa, että tuottavuus tarkoittaa työn tuottavuutta, mutta hallitukselle tai ainakin Sipilälle se tarkoittaa yrityksille puhdasta ansiotonta voittoa. Voiton tavoittelun vuoksi Sipilä ei asettanut työnantajille minkäänlaisia vaatimuksia, vaikka heidän vastuunsa tuottavuudesta on 85,1 %, 105,5 miljardia euroa. Kuitenkin 5 % olisi 5,3 miljardia euroa. Siinä olisi pitänyt yllyttää kapitalistit oikeaan kilpailuun, jossa yritykset voisivat itse päättää alentavatko ne kulujaan viisi vai kymmenen prosenttia.

Mutta maailman markkinat ovat jo täynnä, joten vienti ei vedä, kysyntä puuttuu. Siksi Sipilä juonii ja vaatii väärin perustein työkustannuksia alas. Hän haluaa, että hallitus ottaa vastuun kapitalistien voitoista, olkoon tilanne mikä hyvänsä. Sitä Sipilä ei uskalla tunnustaa.

Kapitalistinen järjestelmä rakentuu yksityisistä yrityksistä, jotka kilpailevat keskenään. Kilpailussa jokainen yritys pyrkii alentamaan yksikkökustannuksiaan. Se on yritysten elinehto. Yritys, joka jää kilpailussa jälkeen häviää markkinoilta. Voittajat jatkavat. Näin kapitalismi toimii, joten hallitus vain tyrkyttää kapitalisteille enimmäisvoittoja.

Lisäksi globaaleilla vapaakaupan markkinoilla suurilla mailla ja yrityksillä on suuret resurssit, pääomat. Niillä ne voivat itse hankkia tai ostaa tehokkuutta, johon pienillä ei ole mahdollisuuksia. Tässä pelissä suomalaiset suuretkin yritykset ovat pieniä. Vapaakauppa on suurten ylikansallisten pääomien ja yritysten projekti, jolla pienet nujerretaan.

o o o

Maailmassa ihmisten työ ja ostovoima vähenee koko ajan, mutta samaan aikaan ylikansallinen suurtuotanto työntää markkinoille lisää tavaraa. Vuoteen 1990 verraten Suomen varastoissa oli vuonna 2014 liikaa tavaraa 130 miljardia euroa. Ne ovat tyhjän panttina ja pilaantumassa, kun kysyntä puuttuu meillä ja maailmalla.

Hallituksen suunnitelma ei ollut läpihuutojuttu. Nyt on pöydällä hallituksen vaatimus palkkojen 2,7 miljardin leikkauksesta ja yksityisten yritysten sotumaksujen 0,3 miljardin euron leikkauksesta. SAK:n vastaehdotus on, että palkkoja leikattaisiin 2,0 miljardia ja sotumaksuja 0,3 miljardia euroa. Näin kapitalistien voitoksi tulisi ay-liikkeen lahjana vähintään 2,3 miljardia euroa. Tämän perusteella pääministeri Juha Sipilä ei ole rohkea johtaja vaan kansantalouden kävelevä katastrofi, jota SAK tukee. Tilanne on mieletön, sillä World Economic Forumin mukaan Suomi on maailman kilpailukykyvertailussa EU-maista Saksan ja Hollannin jälkeen kolmanneksi paras.

Vaikka yhteiskuntasopimus kaatui, sitä kuitenkin aletaan toteuttaa ay-liikkeen tuella. Takki on käännetty ja suuri mielenosoitus meni hukkaan. Hallitus saa kostonsa. Palkkoja ja sivukuluja leikataan tavalla tai toisella kuten insinöörimiljardööri pääministeri Juha Sipilä siipiveikkoineen vaativat. Nopeus jää nähtäväksi.

Oli miten tahansa, meillä on pelastava vaihtoehto. Työläisten on vain näytettävä ay-liikkeelle ja kapitalisteille sekä poliittiselle eliitille kaapinpaikka. Ensiksi; kun yritysten verohelpotukset ja suurituloisten alimittaiset verot eivät ole tuoneet työpaikkoja, helpotukset on peruttava ja pääomien virtaaminen pois maasta on estettävä. Toiseksi; on erottava EU:sta, eurosta ja Suuren Rahan projektista, vapaakaupasta – ja Suomi pelastuu!

Kai Kontturi

Suurmielenosoitus hyvinvointivaltion kuolemaa vastaan

Ammatillisten keskusjärjestöjen suurmielenosoitus 18.9. -15 Helsingissä oli ensimmäinen lajiaan neljännesvuosisataan. Media ilkkui etukäteen sään olevan mielenilmaisun hetkellä myrskyisän ja sateisen. Tämä ei torilaisten tahtia haitannut. Mielenilmaisun henki oli selvä: ”STOP heikennys- tai sovitteluneuvotteluille. Taistelemme palkansaajien lisäksi eläkeläisten, vammaisten ja pitkäaikaissairaiden puolesta.” Osallistujat olivat varustautuneet tapahtumaan selkeillä tunnuksilla: ”Poliisi on palkkansa ansainnut.” ”Suomi ei nouse pienipalkkaisten asemaa heikentämällä.” ”Hallitus vie tuhkatkin pesästä.” ”Voittoisa työkansa nojaa sosialismiin.” ”Meillä on hätä, hallitus on mätä.” ”Näpit irti tesseistä.” ”Nujerretaan yhdessä lama, ei ihmistä”. ”Otetaan rikkailta pääomat verolle.” Helsingin Rautatientorille kokoontui noin 30000 ihmistä mielenosoitukseen, jossa vastustettiin hallituksen työelämäkiristyksiä ja - vaatimuksia. Koko maassa lakossa oli yli 300000 palkansaajaa.

Kuva: Heikki Mannikko

Myrskystä huolimatta 30000 palkansaajaa vastusti 18.9. Helsingin Rautatientorilla ”kolmen ässän” leikkaussuunnitelmia ja 300000 pidättäytyi työstä. Tämä osoitti väen valmiutta vaikka yleislakkoon. Tästä poiketen ay-johtajat osoittivat myöntymistä osaan leikkauksista, ”kunhan niistä yhdessä sovitaan”. Kukaan asiantuntija ei kykene vahvistamaan, että ns. 5% ”kilpailuloikka” synnyttäisi uusia työpaikkoja. Kaikille on selvää, että se valuu voittoina osakkeenomistajien taskuihin.

Juhana Vartiainen ei ymmärrä

Taloustieteen nobelisti, Joseph Stiglitz moitti Suomen hallituksen talouspolitiikkaa ja ymmärsi täysin mielenosoittajia, sillä hänen mielestään sairaanhoitajan palkan leikkaus vain rahoittaa yrityksille suunnattuja verohelpotuksia (IS 20.9.). ”Sisäiset devalvaatiot eivät ole toimineet lähes koskaan”, hän sanoo viitaten hallituksen suunnitelmiin leikata palkkoja viennin edistämiseksi. Nobelisti ihmettelee ajatusta, että leikkaukset ovat välttämättömiä, koska lastenlapsille ei haluta jättää velkataakkaa. Hänen mukaansa Suomi päinvastoin ryöstää lapsiltaan, kun se ei tee järkeviä investointeja lainarahalla. Tätä ei entinen demari ja VATT:n ylijohtaja Juhana Vartiainen (kok) ymmärrä.

Kaikki ei ehkä ole miltä näyttää

Analysoitaessa ammattiyhdistysliikkeen puhujien puheita siltä pohjalta, mitä he jättivät sanomatta, tuntui, että ay-liikkeen johdolla olisivat omat ”pallit tulessa”, elleivät pääsisi osallistumaan leikkausneuvotteluihin. SAK:n puheenjohtaja Lauri Lyly esiintyi sovittelevin ottein suurmielenosoituksessa, mikä herätti mietteitä torikansan keskuudessa. Jokainen ammattiyhdistysjohtaja päätti puheensa toiveeseen sopimisesta. Lyly patisti Suomea sopimisen tielle uskoen sopimiseen palattavan.

Hän tosin ilmoitti, ettei ammattiyhdistysliike hyväksy ylityökorvausten ja sunnuntailisien leikkaamista, sairaslomakarenssia, hallituksen yksipuolisia päätöksiä työaikoihin eikä pakkolakeja. Lyly haluaa työnantajia painostettavan mukaan säästöjen ja ratkaisujen etsimiseen. Neuvotteluhalukkuus tuntui oudolta, totesihan hän, että pakkolakien tilalle tarvitaan sopimista ja aktiiviset sopijaosapuolet. Mitä leikkauksia Lyly sitten olisi valmis hyväksymään, jos hän pääsisi neuvottelupöytään?

STTK:n puheenjohtaja Antti Palolan mielestä hallitus maksattaa ”kilpailukykyloikan” pienituloisilla naisilla. Kuitenkin STTK ja Akava ovat aiemmin sanoneet, että ne laativat omat ehdotuksensa, jotka tuovat hallituksen tavoittelemat säästöt työvoimakustannuksiin. Olettiko Ay-liike toriväenpaljouden tukevan ammattiyhdistysjohtajien mahdollisena ajatuksena olevaa neuvottelumyöntyväisyyttä riistäjien kanssa? Kansa ei halua leikkauksia. Vaikutelmaksi tuli, että liittojohtajat vain sopuilivat tähdäten neuvotteluihin, kenties myönnytyksiin.

Leikkaukset oikeistohallituksen pakkomielle

Miksi ay-johtajat eivät välittömästi osoittaneet Sipilän vaatimusten tullessa julki, että ”kilpailukyky-tai tehostamisloikat” johtaisivat taistelutoimenpiteisiin? Kuvitteliko ay-liike toiveikkaasti, että oli menossa palkkaneuvottelut ja yritti saada jonkinlaisen pienen torjuntavoiton. Ay-liikkeen ei ole pakko neuvotella mistään EK:n juoksupoikien kanssa.

Puheenjohtaja Lylyn mukaan SAK ei ole valmis hyväksymään hallituksen tavoitetta työvoimakustannusten alentamisesta viidellä prosentilla. EK:n Häkämies on hallituksen tapaan pettynyt, ettei SAK ole valmis hyväksymään tätä tavoitteeksi. Häkämies epäilee, että SAK:n ehdotus pitää sisällään asioita, joista päättäminen kuuluu maan hallitukselle. Hänen mukaansa kysymys on siitä, onko hallitus valmis neuvottelemaan näistä kysymyksistä järjestöjen kanssa. Mitä tämä kuuluu EK:lle, sekin on järjestö? Tämä osoittaa EK:n ja hallituksen toimivan toisilleen napanuorina, kun EK esittää samaa laulua SSS-hallituksen kanssa.

“**Kaikesta tästä kriisipuheesta huolimatta** Suomi on kaikilla mittareilla euroalueen vahvin valtiontalous,” toteaa työeläkeyhtiö Ilmarisen talousjohtaja Jaakko Kiander Ylen Ajankohtaisen Ykkösen haastattelussa.

Ei silti neuvotella leikkauksista

Kun 300000 palkansaajaa pidättäytyi töistä, osoitti se valmiutta yleislakkoon. Puolueet ovat rikkoneet vaalilupauksensa ja aika on kypsä. Joutuessaan rajujen, osin laittomien vaatimusten eteen ja nähdessään laajojen ihmisjoukkojen vastustavan leikkauspolitiikkaa, ay-liike on rohkaistunut. Tämä ei silti anna sille lupaa neuvotella hallituksen kanssa leikkauksista. Ei ole mitään neuvoteltavaa.

Miksi hallituspuolueet olivat mukana?

Lavalla puhui myös poliitikkoja hallitus- ja oppositiopuolueista. Reaktio oli selvä. Hallituspuolueiden edustajat saivat osakseen buuauksia. Ihmeteltiin, miksi SSS-porukka oli läsnä - odottiko hallitus torikansan alistuvan kiltisti leikkauksiin. Sdp:n puheenjohtaja Antti Rinne lupaa hallitukselle lisämyrskyjä, mikäli se ei peräänny leikkausvaatimuksistaan. Kansa oli voimakkaasti samalla kannalla hänen kanssaan. Perussuomalaisten Sampo Terholle buuattiin eniten, puolueesta oli toivottu vaaleissa vähäväkisten puolestapuhujaa, mutta toisin kävi.

Juhani Valo

Tästä kansa raivostui SSS-jengille

Leikkausvaikutuksia ammateittain

Ammatti	Ansiot €/kk	Leikkaukset €/kk	Uudet tulot €/kk	Leikkaukset €/vuosi
Kätilöt	3289	155	3133	1864
Sairaankuljetuksen ensihoitajat	3280	141,07	3139	1693
Mielenterveyshoitajat	2 912	119,63	2793	1 436
Voimaloiden prosessinhoitajat	3499	111,7	3 388	1 340
Ahtaajat	4 108	107,4	4001	1288
Vartijat	2473	102,72	2370	1233
Sairaanhoitajat	3 085	100,82	2984	1210
Palomiehet	3 079	96,4	2983	1157
Nosturinkuljettajat	3 558	79,3	3479	951
Muut lähihoitajat	2 637	70,1	2566	841
Metallin prosessityöntekijät	3390	69,1	3 321	829

Taulukko: Juhani Valo, Lähde: YLE-uutiset

YLE:n tutkimuksen mukaan lisiin tulevat heikennykset pienentäisivät eniten kätilöiden palkkoja, joiden kuukausituloihin tulisi keskimäärin 155 euron pienennys. Vuodessa tämä tarkoittaa yli 1 800 euron leikkausta palkkoihin. Suurimmat häviäjät löytyvät naisvaltaisesta julkisesta terveydenhoidosta, jossa työskentelevien mielenterveyshoitajien, sairaanhoitajien ja ensihoitajien tuloihin on tulossa yli sadan euron pudotus. Kovimmin leikkaukset iskevät ammatteihin, joissa tehdään kolmivuorotyötä. Sairaaloissa sunnuntai ei ole vapaapäivä. Palomies päivystäisi vuoden jokaisena päivänä keskimäärin sata euroa pienemmällä kuukausipalkalla.

Työtulojen indeksitarkistuksista pääomatulojen tuottotakuuseen

Otsikon muutos on tapahtunut asteittain sukupolven (25 v) aikana. Pääomien tuoton viimeiset varmistukset tapahtuvat leikkaamalla lomarahoja ja työntekijöiden tehdessä 0-sopimuksia, vaikka työn tuottavuus jatkuvasti nousee. Miten ja miksi on tultu siihen, että kokonaiskysyntä laskee ja työttömyys pahenee? Asialla on luonnollisesti kansainvälinen ulottuvuutensa, mutta kotimaisestakin kysynnästä olisi vetoapua maan surkeaan tilaan. ”Hyökkäys on paras puolustus” on ymmärretty työnantaja- ja osakkeenomistajaleirissä. ”Yhteiskuntasopimuksista” on jäänyt aina jotain tuntuvaa käteen - työtulon kavennukset.

Kuva: Heikki Mannikko

Toimeentulon alentaminen on muuttunut voittojen lähteeksi. Tuntevatko palkansaajat syyllisyyttä ”liian suurista palkoista, että hyväksyvät ay-johtajien myöntymisen TTIP-sopimuksen ja liittovaltion syventämiseen? Siitä ei liene kyse. Nyt pääoman tuoton turvaamisen sijaan tarvitaan uusliberalistiseen politiikkaan selkeä muutos.

”Kestävyysvaje tai tuottavuusvaje”

Olipa kyse ”kestävyysvajeesta tai tuottavuusvajeesta”, se on shokki kansalle, kun se tarpeeksi arvovaltaiselta taholta esitetään. Näin kansa saadaan mukaan ”talkoisiin”, joiden tarkoitus on turvata pääomatulojen taso. Sen suhteen kansa saadaan ”ahneudestaan” tuntemaan syyllisyyttä, kieltämään oikeutensa yhteisen tulokakun jakoon ay-liikkeen myötävaikutuksella ja kieltämään lakkoaseen käytön pääomatulojen eduksi.

Kansan shokitus on toiminut jo mainitun sukupolven ajan eikä sen yhteyttä tasa-arvoon, tulojen jakoon ja pitkän tähtäimen kokonaiskysyntään ole ay-liike kyennyt selventämään. Esimerkiksi lomarahojen leikkaukset heikentävät tulevia eläkkeitä, kaventavat verotuloja ja aiheuttavat uusia leikkauksia esimerkiksi koulutuksessa. Ovatko työntekijät järjestöineen hyväksyneet pääoman ”hyökkäyksien” edessä oman elämänsä rapauttamisen ja hyvinvointivaltion alasajon?

Työläisten ”syyllisyys”

Globalisaation tai integraation syvetessä pääomien omistajat ovat keränneet ”erävoittoja”, kriiseistä huolimatta. Työntekijät, palkkatulolliset järjestöineen ovat ”hyväksyneet syyllisyytensä” ja järjestöjen johtajat ovat tahoillaan hyväksyneet integraation syventämisen liitovaltioajatuksineen ja TTIP-sopimuksineen pääoman tuoton turvaamiseksi.

Työväenliike tuudittautuu siihen internationalistiseen uskoon, että ongelmat ratkeavat tulevalla enemmistön poliittisella johtajuudella pääoman valtaa vastaan. Näin ei tule tässä ajassa tapahtumaan. Integraation syventyminen pääomien ehdoilla voi vain syventää kansojen enemmistön ongelmia.

Kansojen itsenäisyys

Kaikessa kehityksessä joudutaan ottamaan taka-askelia ja hakemaan tukevaa jalansijaa, hyväksymään toisenlainen kehityskuva. Globaalia pääoman valtaa vastaan eivät pysty taistelemaan kuin itsenäiset kansat itsenäisine talouksineen, omine keskuspankkeineen ja omine valuuttoineen sen määrää ja laatua koskevine oikeuksineen.

Pääoman valta on jatkuvassa ristiriidassa hyvinvointivaltion kanssa, jota on asteittain ajettu alas. Nyt otetaan asiassa kansainvälisen pääoman tuottavuuden edellyttämä ”loikka”, joka tulee supistamaan kokonaiskysyntäämme ja lisää työttömyyttä. Paluu työtulojen ”valtaan” ja talouden pysyvään kasvuun edellyttää tasa-arvoisemman tulonjaon hyväksymistä, joka taas edellyttää itsenäistä taloudellista päätöksentekoa, irtautumista eurosta ja EU:sta.

Hannu Ikonen
Vastavalkea, vpj
Liljendal

Toimituksen otsikointi

Perussuomalaisten ”ison jytkyn” takapotku

Huhtikuun vaalien jälkeen perussuomalaiset ovat tehneet näyttävän takinkäännön, jolla ei liene vertaa maamme poliittisessa historiassa. Vuoden 2011 vaaleissa puolue voitti 34 uutta kansanedustajaa entisen viiden lisäksi. 2015 puolue nousi eduskunnan toiseksi suurimmaksi ja sai kolme ministeripostia Juha Sipilän oikeistohallitukseen. Se edellytti äänestäjille annettujen lupausten pettämistä. Poliittinen U-käännös heijastui kuitenkin puoluekannatusmittauksissa, joita media tekee kuukausittain. Puolueen sisältä, puoluejohdosta ja eduskuntaryhmästä, kuuluu ääniä, jotka vaativat eroa hallituksesta.

Kuva: Heikki Männikkö

Kaikille oli tiedossa, että nykypolitiikan raameissa Soini ei kykene lupauksiaan lunastamaan. Uusliberalistista politiikkaa Soini ei vastusta. Mitä hänelle jää käteen? Pyrkiikö hän paikkaamaan kannatustaan vetoamalla rasistiseen ja sotaisaan oikeistolaiseen populismiin, vai tyytyykö halveksimansa ”paaria puolueen” asemaan. Sen lähiaika näyttää.

Huhtikuun 2011 ”Iso jytky”

Perussuomalaiset-puolue perustettiin vuoden 1995 eduskuntavaalien jälkeen konkurssiin menneen SMP:n raunioille. Timo Soini määrittelee puolueen ”populistiseksi” ja toteaa: ”populismin arvomaailmalle on luonteenomaista perheen, uskonnon, rehellisyyden, kovan työnteon, pienyrittäjyyden, vakiintuneiden perinteiden ja oman yhteisön arvostaminen ja puolustaminen”.

Perussuomalaisten nousukiito alkoi syksyllä 2010, jolloin puolue ajoi ohi vihreiden ja hätyytteli jo keskustan kannatuslukuja. Huhtikuun 2011 eduskuntavaaleissa Perussuomalaiset saivat ”ison jytkyn” ja 39 edustajaa. Soini ilmoitti puolueen olevan kiinnostunut elinkeino-, sisä- ja puolustusministerin salkuista Jyrki Kataisen hallituksessa. Soini antoi Ylen 1-aamussa ymmärtää, että he voivat lieventää jyrkkää suhtautumistaan Portugalin tukipakettiin. Kun puolue kaksi päivää myöhemmin - Vapun jälkeen - jätti vastauksensa hallitustunnustelija Kataiselle, puolue ilmoitti, ettei se aio tukea Portugali-pakettia, Suomen vastuiden kasvattamista eikä pysyvän vakausmekanismin I (EVM) luomista. Perussuomalaiset olivat aiemmin esittäneet epäluottamuslausetta Kiviniemen hallitukselle Portugali-paketin takia. Vappupuheissa Soinin lehmänkäännöstä arvosteltiin rajusti ja Vapun jälkeisenä päivänä puolueen eduskuntaryhmä otti kielteisen kannan tukipakettiin. Näin Soini jäi ilman himoitsemaansa elinkeinoministerin salkkua.

Kunnanvaltuustoihin sekalainen seurakunta

Vuoden 2012 kuntavaaleissa puolue sai valtuutettuja moniin kunnanvaltuustoihin, mutta useassa kunnassa ryhmät hajosivat jo valtuustokauden alussa ja valtuutettuja siirtyi mm. kokoomukseen, keskustaan, demareihin, vasemmistoliittoon jne. Esimerkiksi Kuopiossa kaksi valtuutettua siirtyi keskustaan jo ennen ensimmäistä uuden valtuuston kokousta. Joissain kunnissa puolueen ryhmä hajosi kahdeksi ryhmäksi, koko ryhmä tai muutama jäsen siirtyi muihin ryhmiin tai sitoutumattomiksi. 2015 eduskuntavaalien jälkeen ryhmien hajoaminen on kiihtynyt. Esimerkiksi 21.10. Hattulan valtuuston perussuomalaisten kuusihenkinen ryhmä hajosi kahtia, sillä kolme valtuutettua perusti oman ryhmän. Ryhmän puheenjohtaja kertoo, että eron syynä on valtakunnan politiikka.

Soinin riemumarssi hallitukseen

Huhtikuun 2015 eduskuntavaaleissa Perussuomalaiset menettivät yhden edustajapaikan, mutta menivät keskustan Juha Sipilän hallitukseen. Hallitusneuvotteluissa oli hallitusohjemaa valmistelemassa kolmen puolueen edustajien työryhmät, mutta nämä eivät päässeet sopuun ohjelman eri kohdista ja lopulta kolme puoluejohtajaa – Sipilä, Soini ja Stubb – laativat ohjelman keskenään pikavauhtia. Timo Soini on jatkuvasti vaatinut, että Kreikan piikki on laitettava kiinni. Soinin ykkösteemasta tuli nyt puolueen kannalta täysi mahalasku, kun kelkka kääntyi hetkessä 180 astetta. Soinin takki kääntyi monessa muussakin puolueen kynnyskysymyksessä. Vielä elokuussa puolueen eduskuntaryhmän kesäkokouksessa Soini totesi eurotuista: ”Selkärankamme ei ole kaupan” ja ”Persut eivät myy persettään!”. Nyt hintaa on ”halpuutettu”: nyt ministerin liksa, liituraita ja Bemarin penkki on riittävä korvaus. Nyt Perussuomalaisten ollessa hallituksessa kauppa onkin vilkastunut merkittävästi. Soini sanoi neljä vuotta sitten: ”Jos itsensä pettää, mitä jää jäljelle – ei mitään!”

Takinkääntö, jolla ei vertaa maamme historiassa

U-käännös tehtiin kolmessa päivässä: 10.7.15 Timo Soini jylisi Ilta-Sanomille, että Suomelta ei heru Kreikalle enää yhtään rahaa – vastuita ei saa kasvattaa millään tavalla - ei Euroopan vakausmekanismin (EVM:n) kautta. 13.7.15 Sampo Terho linjasi Ylen A-studiossa, että EVM-rahoitus käy sittenkin. Takki oli kääntynyt. Oli palattu ruotuun.

Soini: ”Suomen vastuut eivät nouse”

Suomen euro-linjaus on määritelty valtiovarainministeriön tiedotteessa 10.2.15: Työryhmän ehdotukset EMUn kehittämisestä. ”Työryhmän ehdotukset pohjautuvat markkinakurin aseman vahvistamiseen, talouspolitiikan koordinaation yksinkertaistamiseen, pankkiunionin kehittämiseen, pääomamarkkinaunionin kehittämiseen.” EVM:ää, ERVV:ta ja pankkiunionia ei saa sanoa bailoutiksi eikä pyramidihuijaukseksi. Kreikan uusi tukiohjelma maksetaan EVM:n puitteissa. Rahaston lainakapasiteetti on 500 miljardia euroa ja Suomen pääomaosuus 1,44 miljardia euroa. Lainakapasiteetista otetaan nyt käyttöön Kreikan uudessa lainaohjelmassa noin 86 miljardia euroa. Käytännössä Suomen vastuut nousevat, sillä Suomen laskennallinen osuus annetusta luotosta on noin 1,6 miljardia euroa. Kun muistetaan aiemmat noin 4 miljardin euron luotot Kreikalle, nousevat Suomen Kreikka-vastuut yli 5,5 miljardiin euroon. Summassa ei ole huomioitu vielä Kreikalle myönnettyä ns. siltarahoitusta.

Konnat vähävaraisten kukkarolla

Tammikuussa 2015 Soini tyrmäsi ajatuksen vähävaraisten tulonsiirtojen leikkauksista: ”Noin miljoona ihmistä suurin piirtein tuhannen euron tuloilla. Siltä porukalta ei voi, ei saa, eikä ole varaa leikata.” Soinin perintöprinssiksi mainittu kansanedustaja Vesa-Matti Saarakkala ei hyväksynyt takinkääntöä ja hallitukseen menoa, vaan jätti Turun puoluekokouksessa varapuheenjohtajan tehtävän. Hän vaati puolueen 3. varapuheenjohtajan Sebastian Tynkkysen kanssa päättävien puolue-elinten kutsumista käsittelemään hallituksessa istumista. Soini ja puoluehallitus tyrmäsivät vaatimuksen.

Mikä nyt eteen?

Lokakuisten Ylen ja Hesarin kyselyjen mukaan puolueen kannatus on romahtanut kevään 17,7 %:sta 11 %:n pintaan. Puolet huhtikuun vaaleissa Perussuomalaisia äänestäneistä ei enää kannata näitä. Tulos osoittaa, että äänestäjät eivät hyväksy valehtelua, petosta ja puliveivaamista. Mitä Perussuomalaisiin pettyneet tekevät? Osa heistä ei aiemmin äänestänyt, mutta näki ”maisterisjätkässä” pelastajan. Soinilla on tarjota vain leikkauksia, pakkolakeja ja takinkääntöä. Jäävätkö pettyneet katsomoon? Kiehtovatko ääriliikkeet joitakuita? Tästä on monessa maassa esimerkkejä. Äärioikeiston väkivaltaa on yhä enemmän Euroopassa. Puoluedemokratiaa vaatineet kapinalliset Soini sai nujerretuksi, mutta jatkavatko Jussi Halla-aho ja Suomen Sisun puheenjohtaja Olli Immonen puolueen huipulla? Toisaalta joukko entisiä puolueaktiiveja kerää kannattajakortteja uuden puolueen perustamiseksi.

Juhani Tanski

Harhaanjohtamisen anatomia

**Pienituloisesta ihmisestä
ei tule hyväosaista
kieltäytymällä sosiaaliavusta,
äänestämällä oikeistoa,
vihaamalla maahanmuuttajia,
halveksimalla vähemmistöjä.**

**Kylvetyn katkeruuden
Ku Klux Klan tuottaa
omia etujaan vastaan
taistelevia typeryksiä,
jotka pelottelevat ja hakkaavat
heikompiaan.
Äärioikeisto saa heistä
kuuliaisia käskyläisiä.**

**Hyväosaisiksi itseään
kuvittelevista pienituloisista
typeryksistä jalostuu nopeasti
käyttökelpoista toimijamassaa
oikeistolaisten vallankäyttäjien syrjintä- ja mellakointitarpeisiin.**

**Etuoikeutetuiksi itseään
kuvittelevien typerysten
liittyessä yhteen
valittuaan johtajansa
järjestäytyessään julkisesti
heistä syntyy raakuuden
parviäly,
fasismin ja rasismin
ohjelmoitu etujoukko,
niiden valittu kansa.**

**Katkeruuden ja vihan kylväjät
eivät tahri koskaan vereen
omia käsiään,
sen tekee heidän puolestaan aina
harhaanjohdettujen typerysten joukko.**

**Miksi me sallimme fasismin
ja rasismin nousun?**

Matti Laitinen
YK:n päivänä 24.10.2015

Kuva: YK:n päivänä rauhanmarssin päättyessä Havis Amandan patsaalle.

Kuva: Matti Laitinen

Vierailullaan Paasikivi-seuran kutsumana Kuopiossa syyskuun alussa Israelin Suomen suurlähettiläs Dan Ashbel nosti esiin Suomen ja koko Euroopan unionin neuvottomuuden Lähidän tilanteessa ja seuranneen turvapaikanhakijöiden suuren määrään. Tämän eurooppalaisten valtioiden neuvottomuuden ja passiivisuuden hän arveli olevan siirtomaavalta-ajan jälkeistä kipuilua ja pelkoa rinnastua sen ajan toimintatapoihin.

Suurlähettiläs Ashbelilla on kuitenkin varsin erikoinen tulkinta turvaa hakevien lähtömaiden kriiseihin ajautumisen syistä, sillä hän olettaa sellaisiksi vuosikymmenen vaihteessa alkanutta niin sanottua arabikevättä, jolloin useammassa maassa puhkesi kansannousuja.

Dan Ashbel näyttää unohtaneen tai ei hänelle ainakaan Paasikivi-seuran toiminnasta vastaavien puolesta ole riittävästi muistutettu siitä, että Yhdysvaltain Israelin läheisen kumppanin ja tukijan ja lukuisten Halukkaiden koalition eurooppalaisten maiden hyökkäykset Irakiin, Libyaan ja Syyriaan olivat ne tekijät, jotka ajoivat nuo maat sekasortoon ja väkivallan kierteeseen. Ne johtivat miljoonien kuolleiden ja vammautuneiden lisäksi vielä lukuisampien ihmismäärien maistaan pakenemisiin.

Israel-Palestiina-kysymyksessä Ashbel moitti Euroopan unionia yleensä ja erikseen ja Suomea puolueellisuudesta, koska ne ”eivät ole valmiita laittamaan painetta toiselle osapuolelle samalla tavalla kuin Israelille”. Suurlähettilään puheet ovat täysin vailla perää, sillä Israel on tällä hetkellä niin lähellä Euroopan unionia, että sen unionin kanssa tekemät vapaakauppa- ja muut sopimukset tekevät siitä jo ulkojäsenen. Näiden Israelille annettujen etujen lisäksi Euroopan unioni joutuu rahoittamaan sen säännöllisten pommitussotien tuhojen korjaukset saarretulla Gazan alueella sekä Palestiinan hallintoa erikseen.

Suurimpana omaa kotimaataan koskevana ongelmana Ashbelin mielestä on se, että ”lähes koko arabimaailma haluaa kieltää Israelin oikeuden olla olemassa”. Diplomatiassa ei tunneta ”oikeutta olla olemassa”, joten sellaista mitä ei ole, ei voi kieltää. Sen sijaan valtiot tunnustetaan perustamisjärjestyksessä, mutta Israelin osalta on kuitenkin erikoinen piirre, ettei se ole määritellyt omia rajojaan, mikä on tietysti loogista sen toimintatapoja ajatellen, koska muun muassa Geneven sopimusten mukaan sen kansainvälisoikeudellisesti laittomat siirtokunnat, niiden laajentaminen ja uusien rakentaminen miehitttämillään palestiinalaisalueilla ovat maa-alueen laajentamista, rajojen siirtoa.

Mitä tulee ”lähes kaikkiin arabimaihin”, jotka sitä haluavat, niin Israelilla on Egyptin ja Jordanian kanssa rauhansopimus, Syyria on sodassa kuten Irak eikä Saudia-Arabialla liene pienintäkään mielenkiintoa suututtaa Yhdysvaltoja.

Suurlähettiläs Ashbelin puheet Israelia uhkaavista arabimaista voikin sanoa propagandaksi, jolla kiinnitetään huomiota pois sen omasta väkivaltaisesta ja alistavasta käyttäytymisestä niin Israelin arabeja kuin miehittämillään ja saartamillaan Palestiinan mailla asuvia kohtaan.

Aaro Heikkinen, Iisalmi

Edistysmielinen demokraattinen osuustoiminta mahdollisuutena tulevaisuuden rakentamisessa, osa 1

HOK-Elannon nimessä oleva Elanto syntyi vuonna 1905. Työväen osuustoiminnan juuret ulottuvat siihen aikaan, kun työväenliike Suomessa muutoinkin heräsi. Kun 2000-luvulla osuustoiminta katsoo tulevaisuuteen, on tärkeä nähdä, mistä se on noussut. Helsinki oli 1800-luvun lopulla teollistunut ja väkeä tuli töihin ympäröivistä kunnista ja muualta Suomesta. Syntyivät työväen asuma-alueet, joissa tavallista oli, että työnantaja omisti asunnon. Palkasta maksettiin tälle vuokra ja leivän hinta oli korkea.

Leipurit perustivat osuusliike Elannon, jotta työväestöllä olisi mahdollisuus saada hinnaltaan edullista tuoretta ja hyvää leipää. Leipä ja tuoreen leivän tuoksu korttelien leipomoissa aamun sarastaessa oli sitten Elannon tunnusmerkki.

Elantoon yhdistyi sitten muita pieniä osuuskuntia ja se kasvoi Helsingin tärkeimmäksi osuusliikkeeksi ja sen myymälät levittäytyivät läpi kaupungin.

Osuustoimintaa syntyi erilaisista lähtökohdista

Osuustoiminnan ajatus sai laajemmankin kantavuuden, koska se oli tapa järjestää taloudellista toimintaa ihmisten yhteistyönä. Yhteiskunnan vastakohtaisuudet kuitenkin jakoivat osuusliikkeen pellervolaiseen suuntaukseen, joka on nykyisellään SOK:ta ja työväen osuustoimintaan. Pankkipuolella tulivat osuuspankit. Metsän omistajat perustivat osuuskuntamuotoisen Metsäliiton puun jalostukseen.

Työväen osuustoiminnalla laaja merkitys

Sotien aikana Elannolla ja työväen osuustoiminnalla laajemmin oli myös se merkitys, että tukea saivat sodassa olleiden perheet. Tukea saivat kodeistaan, mutta myös työväen osuusliikkeistä epävirallisia teitä myös miehet, jotka eivät lähteneet sotaan. Tällaiset ovat vaiettuja aiheita, koska suhtautuminen sotaan on edelleen arka ja tunteita herättävä asia. Olisi hienoa, jos tällaisista asioista voitaisiin tänä päivänä, kun on kulunut yli 70 vuotta, avautua ilman syyttelyä. Tarvitaan tutkimusta ja ymmärrystä, mitä on tapahtunut ja ymmärrystä kanssaihmistemme valintoja kohtaan. Sama koskee vuoden 1918 ja monia muita myöhempiä asioita. Ymmärtäminen eheyttää kansakuntaa sisältä ja vahvistaa luottamuksen ilmapiiriä yhteiskunnassa.

Elannon voima oli siinä, että se oli lähtökohdaltaan työväen osuustoimintaa, mutta saavutti helsinkiläiset hyvin kattavasti ja laajemmin Helsingin seutua. Tämän seurauksena se kasvoi ja järjesti omaa teollisuustuotantoa. Sille kehittyi kattava kauppaverkosto ja suuri jäsenpohja. Eri osissa maata oli menestyviä työväen osuuskuntia.

Elannon logon perinteinen mehiläinen oli paikallaan vielä v. 2012 Helsingin Sörnäisissä.

Osuustoiminnan aamunkoitoista saneerauksiin

1960-luvulta alkaen Elanto alkoi karsia teollisuutta ja keskittyä kauppaan, ravintoloihin ja baareihin. Suomessa teollisuustyöpaikkojen suunta oli nouseva vuosina 1860-1975 ja sen jälkeen aleneva suunta. Teollisia työpaikkoja on nykyisin 60 % siitä, mikä oli huippu vuonna 1975 ennen 1970-luvun lamaa. Elannon teollisuutta karsittiin kuitenkin osana Helsingin kehitystä. Ennen teollisuus sijoittui Helsingin keskustan tuntumaan, mutta alkoi siirtyä halvemman tonttimaan takia kauemmas ja Helsingin rajojen ulkopuolelle Vantaalle ja Espooseen ja kauemmaksikin.

1980-luvulla työväenkin osuustoiminnassa keskittämishankkeet vahvistuivat. Alkoi yritys yhdistää itsenäiset työväen osuusliikkeet EKA:aan, josta tuli sitten Tradeka. Monet hyvin toimivat ja kannattavat työväen osuusliikkeet yhdistettiin siihen, mutta se ei toiminutkaan, vaan ajautui velkasaneeraukseen.

Paha virhe tapahtui, kun työväenliikkeen vakuutusyhtiö Kansa lähti seikkailemaan suuren maailman busineksiin ja ajautui konkurssitilaan kaataen myös työväen osuusliikettä, rakennusliike Hakaa ynnä muuta. Kansa-yhtiön asettaminen konkurssiin oli ilmeinen hätiköity virhe. Se olisi selvinnyt, minkä osoittaa, että kun se jätettiin muodollisesti olemaan, sen varojen arvo nousi vuosien mittaan ja se pystyi kattamana vakuutusvastuunsa.

Itsenäisen Elannon tielle kasaantuu vaikeuksia

Itsenäisen Elannon puolesta kampanjointi sai estetyksi Elannon liittämisen EKA:n ja vakavarainen Elanto pystyi jatkamaan. Nurkan takana odotti kuitenkin uusi uhka, joka johti Elannon velkasaneeraukseen vuonna 1994.

Velkasaneeraukseen vaikuttivat 1990-luvun lama sekä myös Elannossa tehdyt virheet ja EKA:n tilanne. 1980-luvun lopun kuuma kysymys oli Elannon omistamien Backaksen kartanon maiden myyminen Hakalle ja Polarille peltomaan ja joutomaan hinnalla. Mailla oli aikoinaan Elannon valtava karja ja vilja lainehti. Myyntiä vastustaneet jäivät edustajistossa vähemmistöön. Backaksen myynti oli osittain varojen hankkimista vastaukseksi EKA:n yritykselle levittäytyä pääkaupunkiseudulle Elannon alueelle, koska Elanto ei liittynyt EKA:aan. Backaksen alihintainen myynti ja rahojen käyttö liiketoiminnan rönsyjen rakentamiseen aiheutti kuitenkin, että 1990-luvulla näitä rönsyjä jouduttiin karsimaan tappiollisesti.

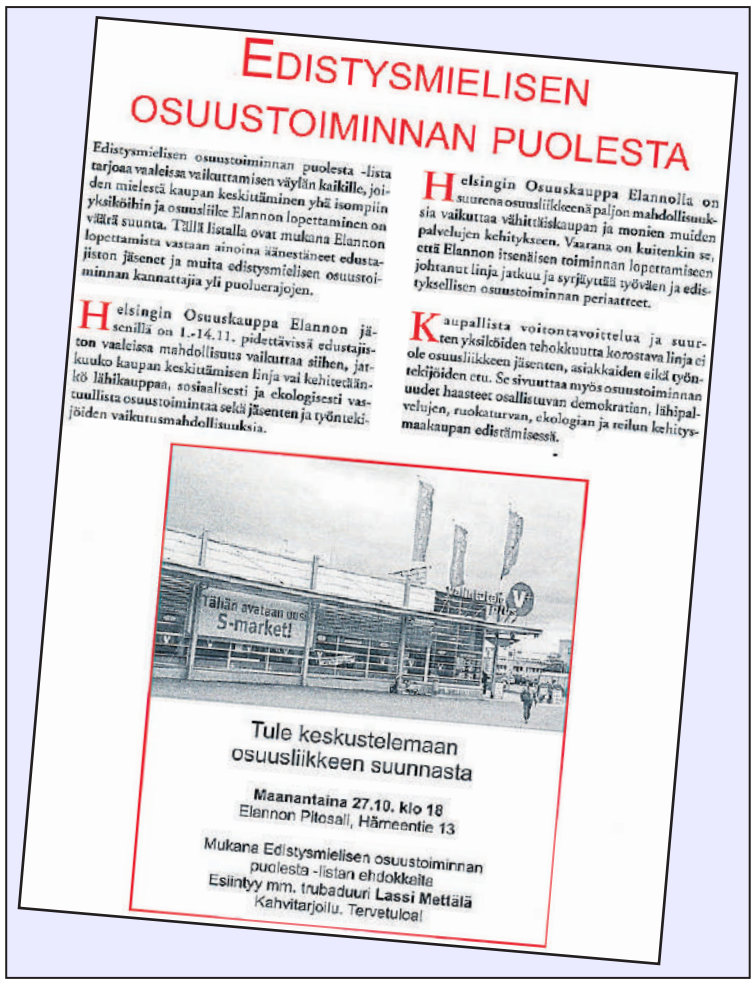

EDISTYSMIELISEN OSUUSTOIMINNAN PUOLESTA

Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta -lista tarjoaa vaaleissa vaikuttamisen väylän kaikille, joiden mielestä kaupan keskittäminen yhä isompiin yksiköihin ja osuusliike Elannon lopettaminen on väärä suunta. Tällä listalla ovat mukana Elannon lopettamista vastaan ainoina äänestäneet edustajiston jäsenet ja muita edistysmielisen osuustoiminnan kannattajia yli puoluerajojen.

Helsingin Osuuskauppa Elannon jäsenillä on 1.-14.11. pidettävissä edustajistoon vaaleissa mahdollisuus vaikuttaa siihen, jatkuuko kaupan keskittämisen linja vai kehitetäänkö lähikauppaa, sosiaalisesti ja ekologisesti vastuullista osuustoimintaa sekä jäsenten ja työntekijöiden vaikutusmahdollisuuksia.

Helsingin Osuuskauppa Elannolla on suurena osuusliikkeenä paljon mahdollisuuksia vaikuttaa vähittäiskaupan ja monien muiden palvelujen kehitykseen. Vaarana on kuitenkin se, että Elannon itsenäisen toiminnan lopettamiseen johtanut linja jatkuu ja syrjäytyllä työväen ja edistyksellisen osuustoiminnan periaatteet.

Kaupallista voitontavoittelua ja suurten yksiköiden tehokkuutta korostava linja ei ole osuusliikkeen jäsenten, asiakkaiden eikä työntekijöiden etu. Se sivuuttaa myös osuustoiminnan uudet haasteet osallistuvan demokratian, lähipalvelujen, ruokaturvan, ekologian ja reilun kehitysmaakaupan edistämisessä.

Tällä avataan uusi S-market!

Tule keskustelemaan osuusliikkeen suunnasta

Maanantaina 27.10. klo 18
Elannon Pitosali, Hämeentie 13

Mukana Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta -listan ehdokkaita
Esiintyy mm. trubaduuri Lassi Mettälä
Kahvitarjoilu. Tervetuloa!

HOK-Elannon edustajiston vaalit pidetään ensi keväänä posti- ja nettiäänestyksenä. Ehdokasasettelu tapahtuu edellisten vaalien tapaan. Vuoden 2003 vaaleissa kamppailtiin edistysmielisen osuustoiminnan puolesta. Vaaleissa demokraattisen väen yhteislista saavutti tuloksia.

Elannon kriisi

Sitten alkoi tapahtua. Toukokuisena aamuna vuonna 1993 aamukahvilla KOP:n pääjohtaja Voutilainen lupasi, että jos Elannon säästökassasta alkaa virrata rahaa pois ja tulee kassakriisi, KOP lainaa. Olihan Elannolla suuri omaisuus. Elanto käytti KOP:ia ollakseen riippumattomampi STS:stä. Napanuoraa STS:iin olisi voitu käyttää pakottamisena EKA:aan.

Tuli kumminkin KOP:n ja SYP:n fuusio, yhdistyminen, sen jälkeen kun KOP oli joutunut laittamaan Voutilaisen mainostaman osakeannin vuonna 2003 syksyllä, jotta varat olisivat kasvaneet. Muutoin SYP ei olisi vuoden 2004 alussa yhdistymiseen suostunut. Siitä tuli sitten Merita, josta tuli osa Nordeaa.

Pian sen perään, kun KOP:n ja SYP:n fuusiosta oli ilmoitettu, Elannon kassatilanne vaikeutui ja säästökassalaiset alkoivat nostaa talletuksiaan. SYP ei antanutkaan mitään arvoa KOP:n Voutilaisen suullisille lupauksille eikä Elanto saanutkaan lainaa ja sulki säästökassat. Pitkän ajan kuluttua kassalaiset saivat varojaan takaisin ostokortteina ilman koron ottamista huomioon.

Jäsenistön hankkima omaisuus hukattiin

Elanto kumminkin joutui velkasaneeraukseen. SYP:stä ja KOP:sta tehty Merita ja muut velkojat pakottivat Elantoa myymään omaisuuttaan, vuokra-asunnot, joissa henkilökuntaa asui ja kauppojen liikekiinteistöjä silloisiin alhaisiin hintoihin vuonna 1995. Edustajistossa tein vastustavan esityksen yhdessä Anna-Liisa Kuittisen kanssa, mutta meidät äänestettiin kumoon. Elanto menetti isot summat, sillä asuntojen ja kiinteistöjen arvo nousi siitä eteenpäin nopeasti ja on noussut koko 2000-luvun. Näillä kaupoilla ja aiemmilla Backaksen kartanon ja Tuusulantien länsipuolisten maiden alihintaisilla myynneillä hukattiin vajaassa 10 vuodessa Elannon jäsenten ja muiden asiakkaiden 80 vuoden aikana kartuttama Elannon omaisuus suurelta osin.

Työkansan omaisuutta tuhottiin keinottelussa

Samanlaisia virheitä tehtiin työväenliikkeen Kansa-yhtiössä, joka kaatui sen johdon kiinteistösijoituksiin ulkomailla. Se otti turpiinsa samaan tapaan kuin sitten Stora Enso, joka osti kalliin dollarin aikaan tehtaat Yhdysvalloista ja teki miljardien eurojen tappiot. Myös Suomen Työväen Säästöpankki STS pantiin lahtiin, joskin sen varoja siirrettiin Meritan, nykyisen Nordean sisälle ja sinne meni myös ay-liikkeen järjestöpankki.

Pekka Tiainen
19.10.2015

Valtionvarainministeriö väärentää, hallitus markkinoi ja – kansa maksaa!

Valtionvarainministeriö VM on taloudellisessa katsauksessaan (syksy 2015, sivu 16) ennustanut kuluvan ja kahden seuraavan vuoden bkt:n kasvuksi vuonna 2015 0,2 %, joka on 205,6 miljardia, vuonna 2016 1,3 % joka on 208,3 miljardia ja vuonna 2017 1,4 %, joka on 211,0 miljardia euroa. Näistä luvuista katsauksessa julkaistiin vain prosentit.

Samassa katsauksessa ja samalla sivulla on myös euromääräiset luvut; 2015 on 206 miljardia 0,5 %, 2016 on 212,0 miljardia 2,9 % ja 2017 on 218,0 miljardia 2,8 %. Näistä ei julkaistu prosentteja, pelkästään ja vain euromäärät.

Näin saatiin syntymään mielenkiintoinen kuvitelma, jota on vaikea havaita kuvitelmaksi. Vertailu kuitenkin kiistatta osoittaa, että euromäärissä oleva kasvu on oleellisesti suurempi kuin voidaan odottaa. Lienee selvää, että kyse ei ole sattumasta.

Euromäärien mukaan vuosien 2016 ja 2017 bkt:n loppusummat ovat parhaimmistakin odotuksista kasvaneet 3,7 ja 7,0 miljardia euroa. Niissä on (palkkoja 40,1 % plus niiden sotumaksuja 26,1 %) vuonna 2016 yhteensä 1,89 miljardia, jotka ovat aiheetta kasvattaneet yksikkötyökustannuksia. Vastaava summa vuonna 2017 on 3,56 miljardia euroa, joka samoin perusteettomasti kasvattaa yksikkötyökustannuksia. Näin ollen Suomella ei ole mitään kilpailukyky- tai yksikkötyökustannusten ongelmaa!

Tässä on tehty tietoisesti vilppiä, jota on lähes mahdotonta uskoa todeksi. Numerot ovat kuitenkin lahjomattomia. On helppo huomata, että henkilökulujen kolmen miljardin euron leikkaaminen on puhdasoppinen tulonsiirto yritysten hyväksi.

Sitä, mistä VM:n virkamiehet ovat saaneet moisen toimeksiannon, ei ole kovin vaikea kuvitella. Oli miten tahansa, tässä täyttyvät väärennöksen ja petoksen tunnusmerkit. On toteutumassa ennennäkemättömän röyhkeä yksikkötyökustannusten väärentämisestä seuraava tulonsiirto.

Kai Kontturi

PS. Vuosina 2015–2016 Maailman kilpailukyky -luettelossa EU-maista Suomen edellä ovat vain Saksa ja Alankomaat.

Miksi lakkoja on Suomessa niin vähän?

EK ja muut työnantajajärjestöt nostavat säännöllisesti esiin lakkojen määrän vähentämistarpeen Suomessa. Samaa viestiä jakavat porvarilliset tiedotusvälineet. Tosiasiassa lakkojen määrä on painunut lähes olemattomiin niin Suomessa kuin muuallakin Länsi-Euroopassa. Lakkojen määrän väheneminen ei tarkoita sitä, että tilanne olisi työväenluokan kannalta niin hyvä, että taistelu hyvinvoinnin puolesta olisi käynyt tarpeettomaksi. Pikemminkin se tarkoittaa, että työväenluokalla ei ole edellytyksiä puolustaa asemaansa.

Lakkojen määrän kehitys Suomessa ja Britanniassa

Suomessa lakkojen lukumäärä on laskenut dramaattisesti 1970-luvun määristä. Kun 1970-luvulla lakkoja oli vuosittain 2000-3000 kpl, on niiden määrä vaihdellut viime vuosina sadan molemmin puolin. Lakkopäivien määrä oli 1970-luvulla useana vuonna yli 1000 000, kun niitä 2013 oli noin 25 000. Lakkoihin osallistui 1970-luvulla 10-25 % työllisistä, kun se nyt on vuosittain yhden prosentin luokkaa. Näin ollen EK:n vaatimuksille ei ole todellisuuspohjaa. Dramaattinen lasku lakkojen määrässä tapahtui 1990-luvun alussa, jolloin Neuvostoliitto romahti, työttömyys kasvoi räjähdysmäisesti ja Suomessakin siirryttiin yhä voimallisemmin uusliberalistiseen talouspolitiikkaan.

Myös Britanniassa lakkojen määrän putoaminen noudattaa samaa trendiä. Britanniassa kehitys tapahtui vuosikymmen Suomea ennen. Muistamme hyvin, kuinka Margaret Thatcher kävi systemaattisesti murtamaan ammattiyhdistysliikettä 1980-luvun alussa. Tuolloin myös lainsäädäntöä muutettiin siten, että lakkojen järjestäminen hankaloitui. Lakkoja puitiin yhä enemmän oikeudessa työväenliikkeen kannalta huonolla menestyksellä. Itse asiassa Britanniassa porvaristo onnistui hajottamaan ay-liikkeen perin pohjin niin, että työväenluokan järjestäytymisaste ammattiyhdistyksiin saatiin myös dramaattisesti laskemaan.

Lakkojen vähenemisen syyt

Lakkojen alhaiselle määrälle voidaan löytää useita syitä. Brittiläiset tutkijat ovat esittäneet, että lakkojen alhainen määrä johtuu toisaalta kapitalismin rakenteellisesta muuttumisesta, siirtymisestä uusliberalistiseen kapitalismiin. Uusliberalismin myötä työväenluokan asema on muuttunut. Brittitutkijat nostavat esiin käsitteen työväenluokan alhaisesta luottamuksesta omiin mahdollisuuksiinsa. Kun luottamus on korkealla tasolla, työväenluokka on uskaltanut taistella toimeentulonsa puolesta lakkojen avulla. Mutta kun luottamus on vähentynyt, taistelukin on vähentynyt. Toki lakot voivat syntyä myös epätoivoisesta tilanteesta kuten kävi erityisesti kapitalismin alkuaikoina. Työväenluokan luottamus vahvistuu myös lakkokokemuksen myötä.

Ay-liike uusliberalismin tukena

Miksi sitten luottamus kykyyn puolustaa oikeuksia on romahtanut? Osasyynä tähän on ay-liike itse, sillä ammattiyhdistysliike on byrokratisoitunut ja liikkeen johto on vieraantunut yhä kauemmas jäsentensä eduista. Ay-liikkeen johto ei uskalla asettua vastustamaan uusliberalistista politiikkaa, sillä heillä on liian paljon saavutettuja etuja menetettävänään. Lisäksi sosialidemokraattinen työväenliike on asettunut tukemaan uusliberalismia hallituskausinaan, joten vaikea ay-liikkeen on sitä ryhtyä vastustamaan. Sosialidemokraattisen politiikan myötä ay-liike on sidottu uusliberalismin takuumieheksi.

AY-liikkeen ja sosialidemokraattisen työväenliikkeen pitkään ajama konsensuspolitiikka, jossa työnantajien kanssa pyritään sopimaan asioista yhdessä, saattoi toimia jotenkuten tilanteessa, jossa työväenluokalla oli malli ja ideologinen selkänoja Neuvostoliitossa. Neuvostoliiton hajottua tällaista selkänojaa ei enää ole ollut. Yhteistyö ay-liikkeen ja työnantajien kanssa on johtanut työväestön reaaliansioiden ja julkisten palveluiden tason laskuun. Samalla porvariston voittoasteet ovat räjähdysmäisesti kasvaneet. Raha virtaa yhä nopeammin porvareiden taskuun. On muistettava, että työn ja pääoman välistä ristiriitaa ei voida ratkaista kapitalismin vallitessa.

Työttömyys on myös lisääntynyt. Toisen maailmansodan jälkeen elettiin pitkään tilanteessa, jossa työllisyys oli merkittävästi paremmalla tolalla kuin nyt. Porvarillisen yhteiskunnan perusrakenteisiin kuuluu työttömyys, jonka avulla estetään palkkojen nousua. Uhka joutua työttömäksi ja tulla korvatuksi toisella työntekijällä rajoittaa työläisen halua nousta puolustamaan omia etujaan. Lisäksi on huomattava, että porvarillinen tiedotusvälineistö ylläpitää käsityksiä lakkojen "epäisänmaallisuudesta" ja haitallisuudesta kansantaloudelle, mikä osaltaan tehokkaasti passivoi ihmisiä.

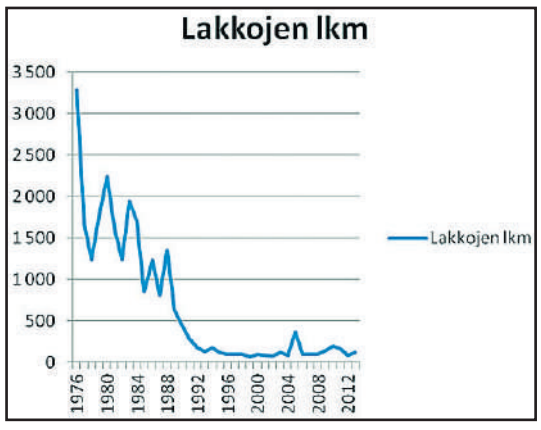

Lakkojen lukumäärä Suomessa vuosina 1976-2012. Lähde Tilastokeskus.

Porvarit yrittävät heikentää ay-liikettä

Huolimatta siitä, että ay-liike on tehnyt kuuliaisesti yhteistyötä uusliberalistisen oikeiston kanssa, pyrkii porvaristo viimekädessä murtamaan työväenluokan järjestäytymisen ammattiyhdistysliikkeeseen. Viime vuoden marraskuussa ilmestyi kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) selvitys, jonka mukaan työvoiman järjestäytymisasteen laskulla on yhteys ylimmän tuloluokan tulojen kasvuun vuosina 1980-2010. Edelleen tutkimus toteaa, että ammattiyhdistysliikkeen heikentäminen antaa mahdollisuuden nostaa yhtiön korkeimman johdon ja osakkeenomistajien saamaa osuutta yhtiön tuloksesta. IMF:n tutkijoiden mukaan arviolta puolet tuloerojen kasvusta kehittyneissä maissa johtuu ammattiliittojen aseman heikkenemisestä.

Ammattiliittojen asemasta kirjoitti jo vuonna 1947 oikeistoliberaali ajattelija Friedrich Hayek seuraavasti: "Mikäli haluamme säilyttää edes jonkinlaista toivoa siirtymisestä vapaaseen talouteen, kysymys ammattiliittojen vallan rajoittamisesta on silloin keskeinen". Juuri Hayekin suuria ihailijoita olivat Ronald Reagan ja Margaret Thatcher. Seuraukset muistamme kaikki.

Tuo mainittu IMF:n raportti päättyy muuten spekulaatioon: "On epäselvää, onko ammattiliittojen heikentymisestä johtuva tuloerojen kasvu hyväksi vai pahaksi yhteiskunnalle". Sanomattakin on selvää, että tässä kehityksessä ei tavallinen kansa selviydy voittajana, jos porvarien hankkeille ei pistetä stoppia.

Lakkojen määrä kertoo työväenluokan aktiivisuudesta

Lakkojen määrä indikoi siis työväenluokan asemaa ja aktiivisuutta omien etujensa puolustamisessa. Se kertoo luokkataistelun tilanteesta. Uusliberalistinen kapitalismi on heikentänyt työväenluokkaa ja vahvistanut ylikansallista pääomaa. EK:n puheet lakko-oikeuden rajoittamisesta ja lakkosakkojen korottamisesta ovat osa uusliberalistista hyökkäystä tavallisia ihmisiä vastaan. Lakkojen määrän vähentyminen kertoo demokratian heikkenemisestä ja porvariston diktatuurin vahvistumisesta.

KÄ/Juha Kieksi

Suomi on rikas maa

Suomi on rikas maa. Siksi luullaan, että yrityksiä voi ja kannattaa tukea ilman vastiketta ihan maailman tappiin saakka. Yritykset ovat lyhyessä ajassa saaneet erilaisia vero- ja maksuhelpotuksia niin, että viime vuonna ne olivat jo yhteensä 7,2 miljardia euroa. Lisää on tulossa. Sotumaksujen 1,74 % alennus nostaa vuosittaiset yritystuet 7,5 miljardiin ja lisäksi tulee palkkojen alennuksesta 2,7 miljardia, jotka nostavat yritysten avustukset 10,2 miljardiin euroon. Myös suurituloisten henkilöiden pääomatulojen verotus on tavattoman kevyt. Suurituloisten, joiden kuukausitulot ylittävät 6 250 euroa, verohelpotuksiksi voidaan laskea 6,0 miljardia euroa.

Vero- ja maksuhelpotukset

Vero- ja maksuhelpotuksilla piti kansantalouden vilkastua ja synnyttää uusia työpaikkoja. On käynyt täsmälleen päinvastoin, kun työttömien määrä on kasvanut 340 tuhannella. Valtavat verohelpotukset eivät ole tuottaneet toivottua tulosta, joten kansantaloudelle hyödyttöminä ja yrityksille ansiottomina voittoina ne olisi purettava. Myös suurituloisten vino henkilöverotus on oikaistava ja sen epäkohdat korjattava.

Vapaakaupan ja pääomien vapaan liikkumisen seurauksena yritysten sekä raha- ja vakuutuslaitosten ylijäämät on viety ja jatkuvasti viedään ulkomaille. Se on uskomatonta epäisänmaallisuutta. Mutta sitä monin verroin hurjempia ovat todelliset isänmaan kauppiaat, jotka ovat myyneet kymmenien sukupolvien työn tulokset ulkomaalaisille ja niistä saadut pääomat on viety pois maasta, ulkomaille. Suomalaisia pääomia oli ulkomailla vuonna 1990 yhteensä 27,5 miljardia euroa. Vuoden 2015 kesäkuun lopussa määrä oli jo 754,4 miljardia euroa (kaavio) ja on kasvanut 2 643,3 %.

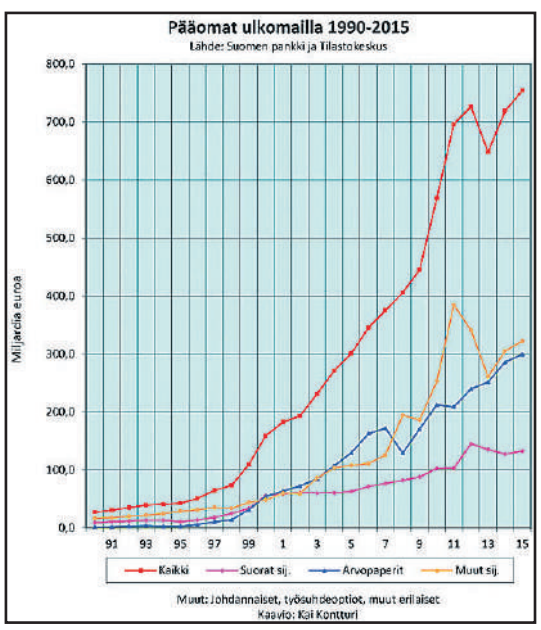

Suomessa ei ole mitään talouskriisiä, kuten joskus kuulee sanottavan. Suomi on kapitalististen länsimaiden globaalin kilpailun periferiassa. Siksi Suomen talous on kurjien ilmasto-olosuhteiden ja pitkien etäisyyksien sekä niistä seuraavien logististen kustannusten vanki.

Suomen talouskasvu hidasta

Läntisessä periferiassa ja vapaakaupan globaaleissa oloissa Suomi on jo saavuttanut sen tason, johon valintojensa seurauksena sen talous on sementoitu. Joten kasvun näköalat ovat äärimmäisen heikot. Läntiset suuryritykset ovat levittäytyneet resursseineen kaikkialle ja päässeet asemaan, josta ne voivat imeä itselleen lähes kaiken kysynnän. Läntisessä taloudessa Suomi on Venäjän naapurina tuomittu hitaan kasvun alueeksi, jossa työ vähenee ja työttömyys lisääntyy koko ajan.

Suomalaisilla on resursseja. Purkamalla yritystuet ja korjaamalla yksityisten verotuksen epäkohdat julkinen talous saisi 16 miljardia euroa lisätuloja joka vuosi. Sen lisäksi asettamalla maasta pois viedyille pääomille erityinen isänmaallisuusvero, joka voisi olla esimerkiksi vain pienen pieni 15 miljardin euron tasavero joka vuosi. Mikäli ulkomailla olevilla pääomilla ei olisi enää kasvun edellytyksiä, niin siitä huolimatta veroa voitaisiin kantaa 50 vuotta!

Kuten kaikki tietävät Suomi on rikas maa, jossa kansa elää yhä huonommin ja huonommin. Kaikki rikkaudet on kuitenkin luotu lukuisten tavallisten työtätekevien sukupolvien työllä ja aherruksella. Siksi on oikeus ja kohtuus, että olevat rikkaudet pannaan hyödyttämään koko kansaa.

Kai Kontturi

Lisää voittoa - työläiset maksavat selkänahallaan

Vuoden 2013 yhtiöverokeskustelusta saattoi jäädä käsitys, että yhtiöt käyttävät voittonsa etupäässä investointeihin ja uusien työpaikkojen luomiseen. Jotta rahaa riittäisi näihin tarkoituksiin, yhtiöveroa oli siis alennettava.

Jo 1990-luvulta lähtien suurten yhtiöiden voitoista valtaosa on käytetty osinkoihin, jotka ovat selvästi suurempi rahaerä kuin yhtiöiden tuloverot. 37 pörssiyhtiötä maksoi vuoden 2013 voitoista vuonna 2014 osinkoja 8,1 miljardia euroa. Näiden yhtiöiden tuloverot vuodelta 2013 olivat 3,2 miljardia euroa.

Potkut 122:lle

Nokian Renkaat näytti näin, mikä on kapitalistinen todellisuus. Työnantaja ei suostunut tinkimään osingoista – tuloksena potkut 122:lle. Nokian Renkaiden yt-neuvottelut olivat katuteatteria. Rengasvalmistaja perusteli irtisanomisia tuotannon tehostamisella. Nokian Renkaat on viimeisen neljän vuoden aikana maksanut osinkoja noin 735 miljoonaa euroa ja pelkästään viime vuonna 192 miljoonaa.

Yt-menettelyssä haettiin kahdeksan miljoonan euron säästöä. Tämä johtaa työn loppumiseen 122 henkilöltä. Luvut kertovat sovittamattomasta ristiriidasta osinkojen ja työpaikkojen sekä osakkeenomistajien ja palkansaajien välillä. Yt-neuvotteluissa kävi ilmi tuotannon siirtoaikeet Venäjälle, syynä työnantajan näkemykset halvemmasta työvoimasta.

Molli-Jori

Sipilän tarkoitushakuista vatulointia

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
Tampere

Uusliberalistinen talouskehitys osoittaa selkeästi, että pääomapiireillä ja raharikkailla on liikaa rahaa, jolle he eivät löydä järkeviä sijoituskohteita. Investointeja vaikeuttaa myös se, että tavallisen suuren kansan toimeentuloa leikataan, mikä laskee kulutuskysyntää. Voittojen ja osinkojen lisääminen on heille välttämätöntä, että nousujohteinen toiminta pörssissä jatkuu. Tässä heitä auttavat kansalliset uusliberalistiset hallitukset, josta tyyppiesimerkki meillä on tämä kolmen ässän hallitus. Kansalaisille on kertynyt nurkkiin usein monestakin syystä luvattomia aseita. Näitä viranomaiset keräävät säännöllisesti talteen julistamalla ajoittain ns. "vapaapäivän", jolloin ihmiset voivat ilman rangaistusta palauttaa viranomaisille näitä luvattomia aseita. Tästä oppia ottaen kolmen ässän hallitus aikoo julistaa ajan, jolloin raharikkaat voivat palauttaa ulkomaille pimittämiään varoja kotimaahan joutumatta rikosoikeudelliseen vastuuseen. Vatuloinnilla Sipilä on aiemmin tarkoittanut "poliittista jahkailua". Miksiköhän hän tässä asiassa ei näytä vatuloivan? Jäämme odottamaan, miten Sipilä onnistuu aikeessaan (Ingressi KÄ/toim.).

Sipilän hallitus suunnittelee rikkaille katujille veronalennusta.

Valtionvarainministeriö (VM) kaavailee kokoomushenkisen Martti Hetemäen johdolla noin 2 200 veronkiertäjälle helpotuksia, jos he paljastavat veroparatiiseissa olevat salaiset tilinsä verotuksen piiriin. Hetemäki suositteli poliitikoille aikoinaan uusliberalistista ns. "Uuden Seelannin" –mallia, joka osoittautui myöhemmin katastrofiksi. Nykykäytännön mukaan yli 100 000 euron piilotetuista varoista lisävero on seitsemän prosenttia. Hallituksen esitysluonnoksessa tämä lisävero alennettaisiin viiteen prosenttiin. Salatuille tuloille perittävälle ei määrättäisi tavallista veronlisäystä, vaan ainoastaan sitä selvästi pienempi korko.

Sipilän hallitus aikoo kokeilla VM:n suosituksesta Suomessa niin sanotun "tehokkaan katumisen" mallia. Tällä tarkoitetaan tapaa, jossa ulkomaille varojaan pimittäneet ihmiset voivat palauttaa rahoja kotimaahansa, joutumatta rikosoikeudelliseen vastuuseen. Hallitus on esittämässä väliaikaista armahduslakia, joka olisi voimassa vain vuoden 2016. Nykykäytännössä lisäverot kyseisten verojen osalta ovat 10- 40 prosenttia. Verotuksen taso voisi laskea joissain tapauksissa jopa 25 prosenttia. Kaavaillussa laissa jäisivät veropakolaisten nimet salaisiksi. Verottajaa paossa olevan rahan määrää ei tiedä kukaan. EU menettää vuosittain 1 000 miljardia verotuloja yritysten "verosuunnittelun" (=veronkierron) avulla. Suomalaisillakin monikansallisilla suuryhtiöillä on pelkästään Belgiassa piilossa 20 miljardia euroa verottajalta piilossa. Suomen veronmenetykset ovat n. 750 miljoonaa.

Pääsevätkö isokenkäiset vastuusta kuin "koira veräjästä"

Sipilän puuhaaman lain tarkoitus on suojella rikkaita syytesuojalta, sillä nimien paljastuessa saattaisi käydä ilmi, että moni asianosaisista on voinut puhua hyvinkin kauniisti Suomen talouden, tuottavuuden, tehokkuuden ja hyvinvoinnin puolesta, vaikka on todellisuudessa toiminut mitä pahimpana isänmaan petturina. Rikosvastuusta armahdusta ja veronalennusta koskevat perustelut ontuvat myös siksi, että petoksella hankitut varat voitaisiin saada takaisin täysmääräisine veronkorotuksineen vuonna 2018, jolloin verohallinto aloittaa automaattisen tietojen vaihdon veroparatiisien kanssa.

Miksi Sipilä haluaa pitää kiirettä eikä vatuloida? Siksikö, jotta isokenkäiset rikolliset pääsisivät kuin koira veräjästä? Sipilälläkään ei taida olla puhtaat jauhot pussissa. Hänellä ei tiettävästi ole miljoonia veroparatiiseissa, mutta kylläkin uusissa veronkiertovälineissä, joihin valtionvarainministeriö ei ole ymmärrettävästi puuttunut. Asiaa on raaputtanut pintaa syvemmältä toimittaja Jarno Liski (Seura 35/2015) seuraavasti: Pääministeri Juha Sipilä on tehnyt suuren omaisuuden onnistuneilla yrityskaupoilla ja osakesijoituksilla. Miljooniaan hän hoiti sijoitusyhtiöissään yhden Suomen parhaimman sijoitusasiantuntijan, professori Heikki Niskakankaan kanssa.

Kuva: Heikki Männikkö

Keskusjärjestöjen mielenilmauksessa 18.9. osallistuja esitteli uudenajan "talkoolaisia". Entisaikaan kylän jokaiseen taloon laitettiin yhdessä talkoilla pärekatto. Köyhempi väki hankki isänniltä talkoilla saunahirret. Tänään rikkaat lisäävät talkoilla voittojaan. Siinä heitä auttavat uusliberalistiset hallitukset. Eletään todella uutta aikaa.

Sipilällä merkittävä omaisuus

Sipilä oli vuoden 1996 äyrikuningas. Hän oli saanut johtamansa teknologiayrityksen Solitran osakkeista reilut 15 miljoonaa euroa, kun se myytiin amerikkalaisille. Veronalaista myyntivoittoa tästä oli 12 miljoonaa. Miljooniaan sijoittamaan Sipilä perusti muiden muassa pääomasijoitusyhtiö Fortel Investin. Vuonna 1998 Sipilän yhtiökumppaniksi Fortel Investiin tuli hänen serkkunsa, vero-oikeuden professori Heikki Niskakangas, joka hoiti yhtiön sijoituksia. Vuoteen 2001 mennessä yhtiölle oli kertynyt yli 11 miljoonaa voittovaroja. Seuraava vuosikymmen yhtiöllä meni heikommin, mutta silti se kykeni maksamaan miltei yhdeksän miljoonaa euroa osinkoja omistajilleen, eli pääasiassa Sipilän perheelle ja loput Niskakankaalle sekä toiselle vähemmistöomistajalle.

Vuoden 2013 aikana Sipilän Fortel Invest myi omistamansa Elektrobitin osakkeet reilulla kuudella miljoonalla eurolla. Näitä rahoja käytettiin velkojen maksuun, sekä lunastamaan ulos vanhat vähemmistöomistajat sekä Sipilä vaimoineen. Sipilä sai osakkeistaan noin 2,2 miljoonaa euroa ja hänen vaimonsa reilut 600 000 euroa loppuvuodesta 2013. Yhtiö jäi Sipilän lapsille. Verotettavaa pääomatuloa Juha Sipilällä oli tuona vuonna alle 20 000 euroa ja hänen vaimollaan 350 000 euroa. Keväällä 2015 odotettiin mielenkiinnolla Sipilän sidonnaisuusilmoitusta. Pettymykseksi Sipilän ilmoitus ei sisältänyt mitään tietoja siitä, minkä arvoinen hänen omaisuutensa on tai mihin se on tarkalleen sijoitettu. Ilmoituksesta kävi ilmi ainoastaan, että pääministerillä on "merkittävä rahoitusomaisuus" talletettuna erilaisiin sijoitusvakuutuksiin sekä säästötilille. Sipilä ilmoitti sijoittaneensa säästötilin lisäksi rahojaan Nordean Eläkesijoitukseen, Kahteen Nordean säästöhenkivakuutukseen sekä Nordea Capital–nimiseen kapitalisaatiosopimukseen.

Veronkiertokeinoja veroparatiisien vaihtoehdoksi

Näitä sopimuksia kutsutaan "vakuutuskuoriksi". Ne ovat pankkien ja vakuutuslaitosten yhdessä innovoimia veronkiertosopimuksia veroparatiisien vaihtoehdoiksi ja rinnalle. Näiden "kuorien" sisällä sijoitustoimintaa voidaan harjoittaa, mutta salaisuusverhon suojassa ja verojen maksua lykäten. Monessa suhteessa vakuutuskuoret toimivat kuin holdingyhtiöt, mutta verovapaus on vielä laajempaa. Esimerkiksi kaikki osingot ja myyntivoitot ovat verovapaita. Veroja maksetaan vasta, kun rahaa otetaan kuoresta ulos.

Säästöhenkivakuutus on vakuutusyhtiöiden rakentama sijoitustuote. Sen ideana on, että sijoittaja saa valita sijoituskohteet, johon vakuutukseen liitetty säästösumma sijoitetaan. Teknisesti ottaen sijoitukset omistaa vakuutusyhtiö, mutta vakuutuksen säästösumma on sidottu sijoituksen arvonkehitykseen. Vakuutusyhtiö ottaa välistä palkkionsa, mutta verottaja ei sijoitusten tuottoihin kajoa, joten välikäsi saattaa hyvinkin tulla edullisemmaksi. Lisäksi säästöhenkivakuutuksiin liitetään usein kuolemanvaravakuutus, jolloin vakuutuksenottajan kuollessa säästösumma ja mahdollinen erillinen vakuutuskorvaus maksetaan määrätyille edunsaajille. Säästösummasta 35 000 euroa on lähiomaisille verovapaata tuloa ja kokonaan perintöverotuksen ulkopuolella.

Veronkiertoa ja maallikolle "käsittämättömiä" kapitalisaatiosopimuksia

Sipilä on hyödyntänyt myös pankkien veronkiertoon innovoimia ns. kapitalisaatiosopimuksia. Se on maallikolle käsittämättömin. Se on vakuutus, jossa ei ole edunsaajaa, eikä mitään vakuutettua riskiä. Vakuutuksen veroedut sillä kuitenkin on. Sipilän Nordeasta ottaman kapitalisaatiosopimuksen sisään on mahdollista saada esimerkiksi aivan tavallinen arvo-osuustili, jolla voi käydä osakekauppaa kuten kuka tahansa. Ainoa ero on, että omistukset ovat salaisia ja tulot verottomia. Kun sijoittaja ostaa kapitalisaatiosopimuksen suojin salkkuunsa osakkeita, ilmestyy yhtiön omistajaluetteloon Nordea Henkivakuutus Suomi Oy, eikä suinkaan todellinen edunsaaja. Tämä on vielä paksumpi salaisuuden verho kuin osakkeiden hallintarekisteröinti, jota työnantajien ja sijoittajien etujärjestöt ovat vaatineet ja valtionvarainministeriö on toistuvasti esittänyt.

Kapitalisaatiosopimukset ovat kasvattaneet suosiotaan räjähdysmäisesti. Sipilän järjestelyn kaltaisiin kapitalisaatiosopimuksiin oli kesäkuussa 2015 sijoitettuna jo lähes seitsemän miljardia euroa. Finanssialan keskusliiton tilastojen mukaan summa on kymmenkertaistunut vuoden 2008 keväästä. "Kyllä nämä veroedut ovat keskeinen syy, että yksityishenkilöt sijoittavat kapitalisaatiosopimukseen", sanoo ylitarkastaja Janne Myllymäki verohallinnosta. Näihin uusiin veronkiertomenetelmiin Sipilä ei ymmärrettävistä syistä ole puuttunut. Selväksi on sen sijaan tullut kenen etuja Sipilän porvarihallitus ajaa. Sipilän hallituksen "kilpailukykyä" ja kestävyysvajetta parantavat pakkolakiehdotukset ovat suoraan EK:n toivelistalta. Sipilä ja EK ovat laittamassa ay-liikettä kyykkyyn.

Leikkauksia ja osinkoja mutta ei työpaikkoja

Joustoja ja venymistä haetaan köyhiltä, työntekijöiltä, työttömiltä, lapsiperheiltä, nuorilta ja eläkeläisiltä. Yhteisvastuuta perääntkuulutetaan vain pienituloisimmilta. Edelliset hallitukset olivat helpottaneet pääomaa ja yrityksiä miljardikaupalla poistamalla varallisuusveron, poistamalla Kela-maksut, alentamalla yritysveroa 29 prosentista 20 prosenttiin vuosikymmenessä, pidentämällä työssäoloaikaa eläkeratkaisulla, ja on tehty maltillisia palkkaratkaisuja. Kaikki on tehty kilpailukyvyn parantamisen ja uusien työpaikkojen nimissä. Työpaikkoja ei lupauksista huolimatta ole tullut, mutta osinkoja on tasaisesti jaettu rikkaille yli 10 miljardin euron vuosivauhtia lamasta huolimatta.

Kuluttajien ostovoimaa on alennettu jo Kataisen hallituksen aikana. Nyt Sipilä jatkaa tätä kansalaisten kulutuskysynnän leikkaamista, vaikka ostovoiman kasvu on kaiken kasvun, yrittämisen ja uusien (teoreettisten) työpaikkojen syntymisen edellytys. Rikkaitten edusmiehenä Sipilä edesauttaa digitalisaation edesauttamien tuottavuushyötyjen korjaamista vain miljonäärien laariin.

Verotusta kehitetään täysin tasaveroksi

Työntekijöitten palkkataso Suomessa on EU:n keskimääräistä tasoa eikä kilpailukyvyssäkään pitäisi olla mitään vikaa. Digitalisaation johdosta palkkojen osuus kansantulosta on pienentynyt 60 prosentista 50 prosenttiin vuodesta 1993. Sillä on dramaattinen vaikutus ostovoiman supistumiseen, verotulojen supistumiseen ja sitä kautta kestävyysvajeeseen.

Erityisesti siihen vaikuttaa rikkaitten verojen välttely ja moraalikato. Rikkaat ovat ottaneet tulonsa vuodesta 1993 alhaisesti verotettuna pääomatulona, jotta eivät joutuisi maksamaan progressiivista tuloveroa. Käytännössä he maksavat veroja tuloistaan vain 30 prosentin veroasteella eli samalla kuin keskituloinen palkansaaja. Myös Sipilän hallitus vie kehitystä tasaveron suuntaan. Pieni prosentin suuruinen määräaikainen lisävero on kosmeettinen. Kunnallisveron (tasavero) osuus veroista on vuodesta 1993 kasvanut 50 prosentista 64 prosenttiin ja valtionverojen (progressiivinen) osuus pienentynyt 33 prosentista 26 prosenttiin.

Rikkaiden verohelpotukset kaksi "kestävyysvajetta"

Sipilän hallitus lietsoo hysteriaa valtamedioiden avustuksella kansallisesta hätätilasta ja kilpailukyvyn menetyksestä. Maailman talousfoorumin viimeisimmän raportin mukaan Suomi on yhä Euroopan toiseksi kilpailukykyisin valtio ja maailman neljäs. Kestävyysvaje taas johtuu Sipilän haluttomuudesta puuttua verotuksen epäoikeudenmukaiseen

Jatkuu sivulle 14

Plutokratiassa valtion valta on rikkailla

Päätoimittaja Pentti Kiiski nimesi kirjoituksellaan (Keski-Uusimaa 29.8.2015) Keskarilainen-palstalla allekirjoittaneen myös hepuksi (Urbaani Sanakirjan mukaan: ihmeellinen tyyppi) sekä valittajaksi. Hän myös muistuttaa, että olen moittinut hänen aikaisemman työnantajansa olevan "patamusta riistokapitalisti".

Olen edelleen samaa mieltä kyseisestä kansanedustajasta kuin myös Keski-Uusimaa -lehden sisällön linjasta. Kaunistelu "ettei kukaan käy kertomassa, mitä mieltä toimituksen pitää olla" on erikoista. Mielipideoikeus kuuluu kaikille. Poliittinen ja uskonnollinen vapaus on myös toimittajille kuten lukijoillekin laillista. (Perustuslain 6 pykälä Yhdenvertaisuus).

Edelleen rohkenen epäillä, että sensuuri on lähempänä toimituksessa kuin tiedämmekään. Vanha toteamus on edelleen voimissaan ja omistan sen päätoimittajalle: "Kenen leipää syöt, sen lauluja laulat"

Plutokratiassa valtion valta on rikkailla.

Jori Porspakka

Mihin menet hyvinvointi-Suomi?

Hallitus on äärimmäisen huolestunut tuottavuudesta. Siitä puhuessaan hallituksella menevät puurot ja vellit sekaisin. Puolinakaan aikoina ei saa selvää, mitä se tuottavuudella tarkoittaa. Joskus vaikuttaa siltä, että se puhuu samaan hengenvetoon sekä pääoman että työn tuottavuudesta. No nyt on selvinnyt, että hallitus ei puhu kummastakaan, se puhuu vain henkilökulujen supistamisesta, joka on vain mannaa yritysten voittojen laariin.

Kuva: Heikki Männikkö

Hyvinkin voi olla, että tässä Kotkan ahtaajien julisteessa 18.9.15 ammatillisten keskusjärjestöjen joukkokokouksessa Helsingin Rautatientorilla oli mukana annos sarkasmia. Mutta varmasti torille kokoontuneella väellä oli mielipide, että muutos tarvitaan. Se on vallankumous, kun uusliberalistinen talouspolitiikka kumotaan. Ja se meillä on edessä.

Työn tuottavuus

Kapitalismissa työn tuottavuus on kuitenkin yritystenvälisen kilpailun ydin. Siihen hallituksen suunnitelmilla ei ole vaikutusta, sillä se vaikuttaa kaikkiin yrityksiin samalla lailla. Viime vuonna (2014) kokonaistuotanto oli 388,7 miljardia euroa. Kun virallisista tunneista poistetaan haamutunnit jää 3 725,6 miljoonaa tuntia. Siten työn tuottavuus oli 104,33 euroa tunnissa. Työn tuottavuudessa oli palkkoja keskimäärin 22,07 euroa ja sotumaksuja 5,14 euroa työtunnissa. Lisäksi työn tuottavuudessa oli aineita 66,72 euron arvosta ja yritysten voittoja 10,40 euroa tunnissa.

Palkat jakaantuvat pääasiassa kahtia: pienpalkkoihin, sillä 88 % kaikista palkansaajista sai keskimäärin 18,03 euroa ja sotumaksut 4,68 euroa, sekä suurpalkkoihin, joiden tuntipalkka oli keskimäärin 44,63 euroa ja sotumaksut 11,69 euroa tunnissa. Sipilän tuottavuusloikka tarkoittaa, että pienten keskipalkka alenisi 17,44 euroon (-0,59 e, 3,3 %) ja sotu 4,60 euroon (-0,08 e, 1,72 %) tunnissa. Suurpalkat alenisivat 43,16 euroon (-1,47 e, 3,3 %) ja sotumaksut 11,69 euroon tunnissa (-0,20 e, 1,72 %). Nyt keskipalkka olisi 21,24 euroa (-0,83 e, 3,8 %) ja sotumaksut 5,06 (-0,09 e, 1,72 %), aineiden osuus 66,72 eurossa, mutta yritysten voitto kasvaisi 11,31 euroon (+0,91 e, 8,8 %).

Työn tuottavuudessa tapahtuisi merkittävä rakennemuutos. Pienimmistä palkoista leikattaisiin 1,86 miljardia, suurista 0,83 miljardia ja Kela menettäisi 0,37 miljardia euroa. Nämä yhteensä 3,06 miljardia siirtyisivät yrityksille ansiottomana voittona. Itse työn tuottavuus ei parane senttiäkään, mutta pienipalkkaisten ostovoima heikkenee runsaalla 2,7 miljardilla eurolla.

Näin toteutuisi Sipilän 5,02 % eli kolmen miljardin tuottavuushyppy. Tässä piilee kuitenkin vaara, että suurten palkkojen leikkaukset jätetään tavalla tai toisella rauhaan. Sitä enteilevät puheet alakohtaisista joustavista ratkaisuista. Jos niin käy, silloin leikkaukset kohdistuisivat pienempiin palkkoihin ja leikkaukset kasvaisivat niiden 3,3 %:ista 4,8 %:iin. Aika näyttää.

Kaavio 1

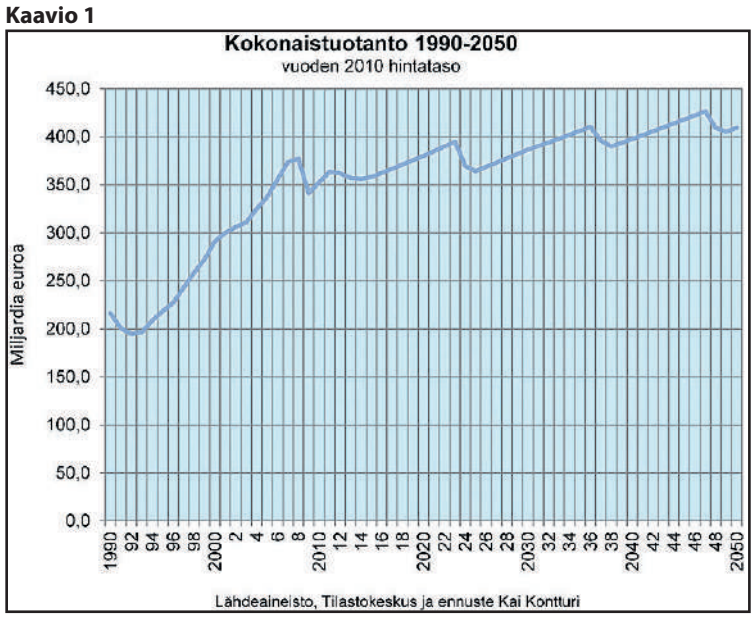

Kaavio 2

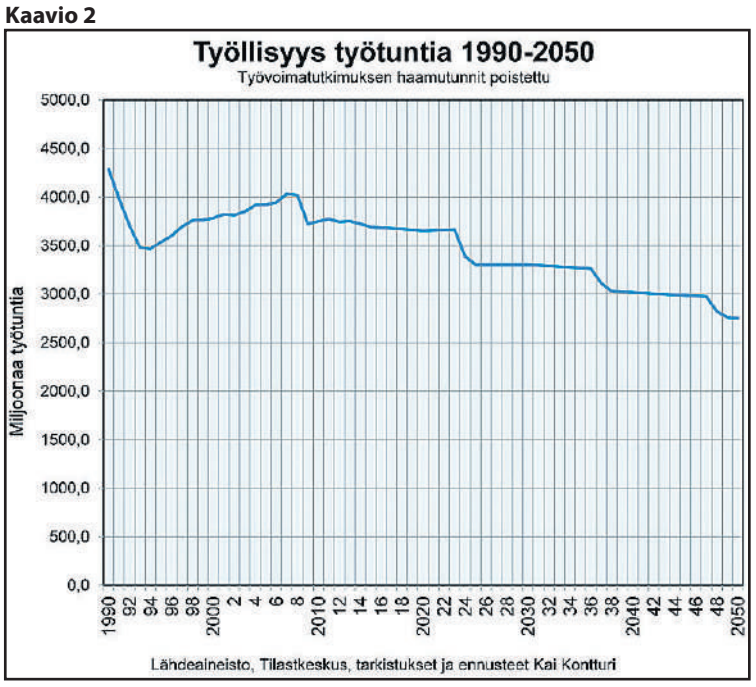

Rakenteelliset uudistukset

Mediassa on jo kuultu, että rakenteelliset uudistukset jatkuvat. Tavoitteena on saada hyppyyn lisää 5+5 %. Mitä tämä jumalaton SSS-miesten pyhä kolminaisuus, lestadiolainen pääministeri, God Bless -valtionvarainministeri ja katolinen ulkoministeri, siis hallituksen ydin vielä keksii? Se jää nähtäväksi.

Työn tuottavuuden parantamiseen yrityksillä ei ole kuin kaksi keinoa: parempi tekniikka ja parempi työn organisointi eli korkeampi työn voimaperäisyys. Vain niillä voidaan parantaa työn tuottavuutta ja alentaa yksikkötyökustannuksia sekä lisätä voittoja. Palkkatyöläisten kannalta työn voimaperäisyys tarkoittaa aina kovempaa työtahtia, riistoa, jota kukaan ei vapaaehtoisesti hyväksy.

Kunkin yrityksen elinehto on työn tuottavuus. Sen suuruus ei ole vakio. Päinvastoin, se muuttuu koko ajan. Kunkin tuotannon alan parhaan yrityksen korkein tuottavuus on se mitta, johon muiden on pakko pyrkiä. Yritys, jonka työn tuottavuuden kasvu pysähtyy, näivettyy ja lopulta kuolee pois. Tämä on kapitalistisen järjestelmän luonnonvoimainen ihmisistä riippumaton laki.

Ylikansalliset yritykset

Tämän rinnalla kansallisvaltioiden tuottavuudella on toinenkin uhka. Se on ylikansallisten globaalien suuryritysten ylivoimaiset resurssit, joilla ne raivaavat pois jaloista pienet ja heikot tai imaisevat ne itseensä. Suomalaiset suuretkin yritykset ovat kansainvälisesti pieniä ja siten jatkuvasti vaarassa kaatua tai ajautua pois maasta vieraisiin käsiin. Tästä meillä on jo runsain mitoin kokemusta.

Pääministeri Sipilän kuten hallituksen yleensä on turha kuvitella, että tuotanto olisi työn tuottavuuden ansiosta mihinkään kasvanut. Olisi käynyt aivan toisin. Syy on selvä. Kysyntää ei ole maailmalla eikä kotimaassa. Kaikki merkit viittaavat siihen, että niiden suhteen ei kannata odottaa ihmeitä. Päinvastoin, ostovoiman puutteesta johtuva ylitarjonta on suomalaisten, eurooppalaisten ja koko maailman riesa.

Tänään näyttää jo selvältä, että vuoden 2008 tuotannon määrä saavutetaan vasta vuosien 2019-2020 tienoilla. Seuraavaa lamaa tai vähintään taantumaa odotetaan viimeistään vuosien 2024-2025 paikkeilla. Vaikuttaa siltä, että lamojen väliaika, sykli, lyhenisi muutamalla vuodella. Kuinka syviä tulevat lamat tai taantumat ovat, sitä ei osaa ennustaa itse pirukaan. Voi tehdä vain varovaisia arvauksia. Se tulevaisuuden näköaloissa tuntuu suhteellisen varmalta, että työ vähenee koko ajan.

Tuotannon määrän kasvu hidastuu

1980-luvulla tuotannon määrä kasvoi keskimäärin 5,0 % vuodessa, 90-luvulla 3,5, 2000-luvulla 2,1 %. Siihen tuskin koskaan enää päästään, sillä 2010-luvulla jäädään olemattomaan 0,4 %:iin. Vapaakaupan ja yritysten välisen kilpailun seurauksena työn tuottavuus on aina ollut tuotannon kasvua nopeampaa. Niin tulee olemaan myös tulevaisuudessa. Siksi työ vähenee. Ennusteiden mukaan näyttää siltä, että vuonna 2050 olisi käytössä 5 026 miljoonaa työtuntia. Hitaan kasvun seurauksena kuitenkin tehtäisiin enää 2 644 miljoonaa työtuntia, joten käyttämättä jäisi runsaat 47 %. Siinä on todellinen työttömyysprosentti.

Globaalissa taloudessa mikään ei ole varmaa. Kansantalouksien suurin uhka ovat maailmanlaajuiset todelliset harvojen omistukseen keskittyneet ja keskittyvät pääomat. Omistuksen keskittymistä hidastaa globaalin tuotannon ja kysynnän välinen ristiriita. Ne kulkevat eri suuntiin. Se on seurausta toisesta ristiriidasta: kun työn tuottavuus kasvaa tuotantoa nopeammin, työtä tarvitaan koko ajan vähemmän, työttömyys lisääntyy ja ostovoima heikkenee.

Tässä kehityksessä palkkatyöläisillä on eniten pelissä. Näköpiirissä ei ole mitään sellaista, joka voisi muuttaa talouden kehityssuunnan. Tuotannon hidas kasvu ja lamat tai taantumat toistuvat vääjäämättä. Niiden yksi varma syy on ylituotanto, varastojen liikakasvu, joka puretaan tuotantoa supistamalla ja työvoimaa vähentämällä. Työn tuottavuuden hitaastakin kasvusta huolimatta työn tarve vähenee ainakin seuraavat 30-40 vuotta. (Kaaviot 1 ja 2)

Työtunnit olivat suurimmillaan 1990. Sen jälkeen tuli raju romahdus, jonka jälkeen alkoi runsaan kymmenen vuotta kestänyt kasvu, mutta se ei saavuttanut romahdusta edeltänyttä määrää, vaikka työikäisten määrä on kasvanut 128,7 tuhannella. Vuonna 2007 kasvu pysähtyi ja kääntyi jälleen laskuun. Mikäli ennusteen trendi toteutuu, silloin kasvua on jatkunut 60 vuotta koko Neuvostoliiton hajottamisen ja Suomen EU:n liittymisen kiihkeimmän valmistelun ajan.

On jo korkea aika kysyä: mihin menet lottovoitto-Suomi?

Viimeisten vuosikymmenten ajan työväenliike on kokenut monta petosta, valtavan ja pitkän hartaan mediavyörytyksen, joiden seurauksena palkkatyöläiset ovat oppineet pitämään kapitalistien valheita totuutena. Porvariston propaganda on toiminut ja työväenliikkeen poliittinen kannatus on tänään pienempi kuin se on koskaan ollut koko itsenäisyyden aikana. Palkkatyöläisten on herättävä. Heillä on ainoa voima, jolla on mahdollista katkaista työttömyyden kasvun ja kurjuuden lisääntymisen trendi.

Hallitus sanoo olevansa huolestunut tulevaisuudesta ja tuottavuudesta. Se ei kuitenkaan näe eikä haluakaan nähdä, että globaalisti vapaat markkinat ovat maailman suurten pääomakeskittymien ja blogien tuhoisaa kilpailua, joka johtaa ne umpikujaan. Se voi johtaa kolmannen helvetin irtipääsyyn.

Pahimpien vahinkojen välttämiseksi Suomen on heti ja ensimmäiseksi erottava vapaakaupasta ja EU:sta, on päästävä suurten blogien ulkopuolelle. Suomen talous ja koko kansa on turvattava tarkoituksenmukaisella rajasuojalla. Itse asiassa jokaisen kannattaa asettaa kysymys siitä, mihin lähes kaiken omistavia ja kaikesta määrääviä kapitalisteja tarvitaan?

Kai Kontturi

Korkeat verot eivät koske rikkaita

Sanotaan rikkaiden maksavan veroja jopa puolet palkastaan. Tämä on lähinnä keskiluokan, pikkuporvarillisten wannaberikkaiden ongelma. Tähän sakkiin voi kuulua pääomia omistamaton kommunistikin ilman ideologista ristiriitaa. Suomalaisia ei opeteta kyseenalaistamaan vallitsevia porvarillisia arvoja. Silti kannattaa huomioida todellisten raharikkaiden saaneen vuoden 1993 verouudistuksessa erityiskohtelun.

Silloin palkka – ja pääomatulot eriytettiin eri veroasteikoksi. Rikkaiden maksamat verot ovat hyvin hajanaisia 50 000 euron tulojen jälkeen. Uusliberalistinen vapaakauppa on jatkunut jo yli 20 vuotta. Suomessa se näkyy eriarvoistumisen lisääntymisenä ja demokratian heikentymisenä. Rahan valtaa kumarteleva porvarillinen demokratia onpelkkä nukketeatteri.

Miksi äänestämme edustajia jakamaan rahaa, kun ongelma on globaalissa kapitalistisessa tuotantotavassa? Kuten neuvostojohtaja ja vallankumousjohtaja Vladimir Lenin asian hoksasi: Pääomien vapaakauppaa toteuttava imperialismi on kapitalismin korkein vaihe. Voiton maksimointi ja tehostaminen lisää vain ihmisten pahoinvointia. Kun työläinen pakotetusti painaa pitkää työpäivää, niin myös työttömyys lisääntyy.

Kysymys on vain retorisesti työn tärkeydestä ja ahkeruudesta. Se on työläisten varoilla laiskottelevien pääomien omistajien tekopyhää populismia. Yksityinen pääoma leviää yhteiskunnassa kuin syöpäkasvain. Se on levinnyt jo terveyspalveluihin ja lastensuojeluun tehden niistä häikäilemätöntä ja raadollista bisnestä.

Henri Autero

Kylmää kyytiä eläkeläisille

Eläkejäädytyksen tarkastelua

Hallitus jäädytti kaikki eläkkeet vuodeksi 2015. Tai oikeammin pitäisi todeta, että hallitus otti taas eläkkeistä palan pois eikä palauta sitä koskaan takaisin eläkeläisille. Työnantajajärjestön EK:n tutkimuslaitos Etla pisti vieläkin paremmaksi ja ehdotti (HS 9.1.2015), että eläkkeet jäädytettäisiin saman tien viideksi vuodeksi, aina 31.12.2019 saakka. Silloin säästettäisiin jopa 2 miljardia! Ehdotusta kannatti heti kokoomuksen ministeri Vapaavuori (Aamulehti 10.1.2015). Samoin RKP:n taloudellinen neuvonantaja Björn "Nalle" Wahlroos.

Säästöillä kuulemma pyritään vähentämään valtion eläkemenoja ja samalla pyritään pienentämään ns. kestävyysvajetta ja valtion velanottoa. Pyrkimys on hyvä mutta jäädytys keinona on täysin väärä. Jäädytys ei johda tavoiteltuun tulokseen eikä kestä kriittistä tarkastelua.

Jäädytyksen taustaa

Jäädytys on edellisen hallituksen kahden ministerin, Urpilaisen (SDP) ja Kataisen (Kok), innovaatio ja sille perustan antoi valtiosihteeri Hetemäen johtaman verotyöryhmän v. 2012 ehdotus verotuksen muutoksista. Eläkeläisten kannalta ehdotukseen sisältyi arveluttava kohta: Palkansaajien verotusta pitäisi vuositasolla alentaa noin miljardilla mutta eläkeläisten verotusta ei! Ehdotetaan siis samanluonteisten tulojen erilaista verotuskohtelua saajasta riippuen.

Ehdotus on vastoin oikeudenmukaisen verotuksen periaatetta. Ehdotusta, että eläkettä eli eläkepalkkaa verotettaisiin kovemmin kuin tavallista palkkaa, ei verotyöryhmä mitenkään perustellut. Kun palkkaveron alennusta ei voitu valtion rahapulan takia toteuttaa, niin nykyisen hallituksen johtavat ministerit, Stubb (Kok) ja Rinne (SDP), siunasivat edeltäjiensä jäädytysinnovaation. Sillä saatiin eläkeläisten asemaa huononnettua, kun verotuksella sitä ei voitukaan tehdä. Suurelle yleisölle ja eläkeläisille tieto toteutetusta jäädytyksestä tuli HS:n yleisönosastossa olleen kirjoituksen myötä. Jäädytyksellä ei haluttu elämöidä.

Mihin jäädytetyt varat säilötään?

Seurataanpa mihin eläkkeistä poisotettavat, arviolta 2 miljardin säästöt päätyisivät. Sukanvarteenko? Kun vain kansaneläkkeet ja valtion virkaeläkkeet ovat budjettivaikutteisia ja kun niiden osuus on nykyisin n. 10 % kaikista maksetuista eläkkeistä, niin oletetusta 2 miljardin säästöstä 1,8 mrd menee siis muualle kuin valtion tuloihin. Summa nimittäin päätyy yksityisiin työeläkevakuutusyhtiöihin Varmaan, Ilmariseen yms., jotka työeläkkeitä maksavat ja hallinnoivat. Tämä työeläkkeiden säästöosuus ei vaikuta valtion budjettiin mitenkään.

Sen sijaan säästö kyllä vaikuttaa työeläkeläisten toimeentuloon, vähentää kulutuskysyntää ja vähentää myös valtion tuloveroja. Kun on laskettu jäädytyksen negatiiviset vaikutukset, jotka heijastuvat esim. palvelualan ja kaupan irtisanomisina, niin on todettu haittavaikutusten olevan huomattavasti suuremmat kuin suora säästövaikutus valtion budjettiin. Pahimmillaan jäädytys aiheuttaa valtiolle ja kunnille lisääntyviä sosiaali- ja työttömyysmenoja ja lisää julkisen puolen velanottoa.

Solidaarisuus on huono peruste

On vedottu, että solidaarisuussyistä yksityisiä työeläkkeitä pitää myös alentaa, jos valtion maksamia eläkkeitä vähennetään. Se on huono peruste, kun työeläkkeet ovat työnantajien ja palkansaajien rahoittamia, eikä niihin ole käytetty yhtäkään veromarkkaa eikä -euroa. Virkaeläkkeet ja kansaneläkkeet maksetaan veroista eikä niitä makseta rahastoista. Muitakin eroavuuksia on eikä kohtalonyhteyttä ole. Solidaarisuussyistä voidaan kyllä niinkin perustella, että suomalaisia eläkkeitä on leikattava, kun kreikkalaisia eläkkeitäkin leikataan. Perustelu on yhtä huono.

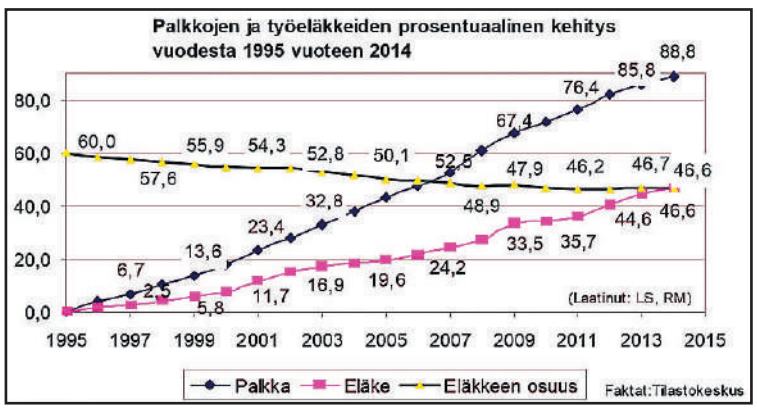

Diagrammista selviää hyvin havainnollisesti, miten eläketulojen kehitys 20 vuoden kuluessa on ollut vain puolet palkkatulojen kehityksestä. Eläketulojen osuus on laskenut lähes 40 %:ttiin palkkatuloista, vaikka sen alunpitäen tuli olla 60 %. Tämän epäkohdan korjaamisesta eläkeläisten tulisi käydä kamppailua (kuvateksti KÄ/toim.).

Työeläkkeet ovat jääneet jälkeen palkkojen kehityksestä.

Tuntuu siltä kuin valtiovarainministeriön virkamiehet ja ministerit eivät noteeraisi jo tapahtuneelta huonolta eläkekehitykseltä. Esim. työeläkkeitä on jo pitkään leikattu taitetulla indeksillä ja kovennetulla verotuksella niin, että kun alun perin tarkoituksena oli, että eläkkeet ovat 60 % palkoista, niin nyt ne ovat enää 46 %!. Kun on kysymys keskimääristä eläkkeistä, niin paljon on niitäkin pitempään eläkkeellä olleita, joiden työeläke on alle 40 %. Kyllä taitettu indeksi puree ja eläkejäädytys vain vauhdittaa huonoa kehitystä.

Mitä perustuslaki sanoo?

Jäädytys aiheuttaa jäädyttäjille ongelmia, kun jo ansaitulla työeläkkeillä on perustuslain tarkoittama omaisuudensuoja. Tästä on olemassa oikeuskanslerin päätös ja oikeusoppineiden keskuudessa laaja yhteisymmärrys. Alun perin työeläkkeet olivat sidoksissa palkkaindeksiin. Jotenkin sen vielä ymmärtää, että työeläkkeet sidottiin -70 luvulla ns. puoliväli-indeksiin (50 % palkkoihin ja 50 % hintoihin). Inflaatio oli tuolloin voimissaan ja muutoksen tarkoituksena sanottiin olevan eläkkeiden ostoarvon säilyttäminen.

Nyt tilanne on aivan toinen, kun työeläkkeiden ostovoimaa halutaan pienentää. Kun eläkeläisillä ei oikein ole ollut keinoja vaikuttaa budjettineuvotteluihin ja kehysriihiin, niin jäljelle jää vetoaminen perustuslakiin. Perustuslain kun pitäisi suojella yksilöä mielivaltaisilta eläkemuutoksilta.

Tilannetta voidaan hyvin verrata siihen, jos vain eläkeläisten pankkitalletuksille säädettäisiin vuosittainen 0,4 %:n korkokatto. Tai jos eläkeläisen oman asunnon arvonnousuksi säädettäisiin 0,4 % vuosittainen katto. Olisihan se epäoikeudenmukaista. Asettaisiko kukaan perustuslain omaisuudensuojaa kyseenalaiseksi? Perustuslakiin ei ole kirjattu sellaistakaan asiaa, että tarkoitus pyhittää keinot tai, että valtio on kuitenkin aina oikeassa.

Työeläkkeet perustuvat sopimuksiin

Työeläkkeillä on myös voimakkaasti sopimusoikeudellinen luonne. Oikeusvaltioissa sopimuksissa pysytään. Kolmannen ja siis ulkopuolisen ei pidä peukaloida sopimusta, jossa se itse ei ole osallinen. Eläkeläisen kannalta eläkejäädytys on sopimuksen muuttelua, joka tehdään jälkikäteen. Muuttelu on vastoin kaikkia sopimusoikeudellisia periaatteita.

Vertailu löytyy vaikka urheilukilpailuista. Jos kolmanneksi maaliin tullut julistetaan voittajaksi jälkikäteen niin useimmat pitävät lopputulosta sekä epäoikeudenmukaisena että sääntöjenvastaisena.

Mihin niitä työeläkerahastoja tarvitaan? Miksi jäävuorta kasvatetaan?

On ollut tähän saakka itsestään selvää, että työeläkerahastot ovat työeläkkeiden maksamiseen tarkoitettuja varoja. Ne ovat eläkkeensaajalle ns. myöhennettyä palkkaa. Eläkepäätöksessä puhutaan eläkepalkasta. Työeläkerahastojen luonteen ovat vahvistaneet EK:n ja Telan johtajat. Työeläkemaksuja on kyllä kerätty vanhaan malliin, mutta samalla eläkkeiden maksamista eli eläkevirtaa on kahlittu taitetulla indeksillä ja nyt jo jäädytyksillä. Rahastot ovat tietenkin kasvaneet valtaviksi, ollen nykyisin jo noin 172 mrd. Tämän nykyisen lamankin aikana rahastot ovat kasvaneet keskimäärin 8 mrd joka vuosi. Näyttääkin siltä, että työeläkebusiness on Suomessa ainut merkittävä ala, joka kasvaa ja voi hyvin. Nyt tuuli on kuitenkin kääntymässä ja ensimmäiset vaatimukset ovat tulleet Etlalta, että eläkerahoja pitäisikin käyttää valtion menojen katteeksi. Ei eläkkeiden kohentamiseen entiselleen eikä edes niiden normaaliin maksamiseen. Voiko enää härskimpää vaatimusta esittää?

Odotettavissa ei olekaan enää "suurta eläkepommia", jolla eläkeläisiä peloteltiin vuosikaudet. Kuin varmemmaksi vakuudeksi ETK:n johtaja Kautto kirjoitti (HS 19.1.2015) historiallisesta käänteestä. Painetta eläkemaksujen korottamiseen ei enää ole näköpiirissä, koska säädetty elinaikakerroin ja eläkeiän nosto ovat ratkaisseet ongelman. Tosin Kauttokaan ei maininnut onko hänen arvionsa perusteena myös se, että taitettu indeksi säilyy ikuisesti, ja että eläkejäädytys jatkuu ikuisesti eläkeläisten raippaveron tapaan.

Miten eläkejäädytys asettuu talouden yleisiin kehyksiin?

Kannattaa muistaa, että Euroopan keskuspankin EKP:n tavoite on voimistaa inflaatiokehitystä EU-alueella v. 2015. Muutaman prosentin inflaatio ei olisi pahasta. Tätä taustaa vasten tuntuu siltä, että koko jäädytyksen idea on maho. Näinkö piskuisen Suomen päättäjät valmistavat Suomen eläkeläiset ottamaan vastaan suuren ja mahtavan EKP:n ajaman inflaation? Suomen 1,3 miljoonan työeläkeläisen kotimaista kysyntää pitäisi elvyttää eikä jäädyttää.

Suomiko nousuun eläkkeitä jäädyttämällä?

Suomi nousuun eläkkeitä jäädyttämällä. Kuka järjellinen siihen uskoo, ei kukaan. Jotenkin poliittisen eliitin, talouseliitin ja heidän eturyhmiensä toiminta on neuvotonta, saman mantran toistamista, joka vain masentaa ostavan ja palveluita käyttävän tavallisen kansan. Maailmallakin kiitosta saanut Suomen työeläkejärjestelmä halutaan väkisin romuttaa. Niinkö? Vanhuksilta halutaan ottaa arvokas elämä pois sekä laista että budjeteista. Häpeällistä!

Niin huonosti on vanhuksia ja eläkeläisiä kohdeltu, että ihmisten arjesta erkaantuneille hallituspuolueille, ministereille, enemmistölle kansanedustajista ja valtiosihteerille on todettava: Hävetkää, jos osaatte!

Markku Hakala
Suomen Senioriliike ry:n jäsen
työeläkeläinen ja lakimies (ret)

Kirjoitus julkaistiin Suomen Seniorilehdessä 1/2015. Lehden ja artikkelin kirjoittajan luvalla julkaisemme artikkelin Kansan äänessä.

Vakiduuni välttämätön kaikille

Kansanliike vakituisen työpaikan puolesta (Operaatio Vakiduuni) sai kesällä loppuun 50000 tukinimen keräyksen kansalaisaloitteeseen, jossa esitetään ns. nollatuntisopimusten kieltämistä lailla sekä osa-aikatyön vähimmäistuntimääräksi 18 tuntia. Tällaisia pätkätyöläisiä, joilla ei ole vähimmäistyöaikaa on Suomessa tällä hetkellä 86000. Kansalaisaloitteen puolesta kerättiin 63000 kannatusilmoitusta. Niistä 38000 luovutettiin 27.8..-15 väestörekisterikeskukseen tarkastettavaksi. Loput tuki-ilmoituksista kerättiin netissä. (katso KÄ 4/15 s. 5).

Kansainvälistä työtä "vakiduunin" puolesta

Vakiduunin puolesta vietettiin 7.10.2015 myös kansainvälisesti "Kunnon työn päivää". Tällä hetkellä uusliberalistisen politiikan tuloksena eri puolilla maailmaa työnantajat valmistelevat lakeja, jotka antavat yrityksille mahdollisuuden solmia epävarmoja työsuhteita ja jättää palkkaamatta vakituista työvoimaa. Työntekijät ovat ahtaalla, kun vakinaisia työsuhteita korvataan erilaisilla epävarmoilla työsuhteilla. Tämän vuoksi ammattiliitot yhdessä ovat tehostaneet toimintaansa eri puolilla maailmaa työntekijöiden oikeuksia puolustavan lainsäädännön sekä epävarmat työsuhteet torjuvien työehtosopimusten puolesta.

"Kunnon työn päivän" tilaisuudessa Operaatio Vakiduunin aktiivi esitteli osanottajan vakiduunin merkitystä kuvaavaa teesiä.

"Kunnon työn päivää" vietettiin Narinkkatorilla

Suomessa "Kunnon työn päivän" tapahtuma järjestettiin myös 7.10. Helsingin Narinkkatorilla. Järjestäjinä olivat "Operaatio Vakiduuni", "SASK- Suomen ammattiliittojen solidaarisuuskeskus" sekä "Teollisuuden Palkansaajat."

Tilaisuudesta lähetettiin terveisiä maailmalle mm. vakituisen työpaikan puolesta. Kerättiin tukijailmoituksia, jolla saattoi tukea Vakiduuni – kampanjaa. Fläppitauluille kerättiin ihmisten teesejä vakityön merkityksestä ja välttämättömyydestä.

Vakiduuni takaa tulevan eläkkeen

Järjestäjien toimesta fläppitauluille kertyneitä teesejä kuvattiin vastaisen tiedotustoiminnan tueksi. Erään eläkeläisen teesi kuului seuraavasti: "Olen eläkeläinen. Minulle vaki -työpaikka merkitsi eläkettä, jota nyt saan. Ne joilla ei ole vaki työpaikkaa eivät saa eläkettä." Tätä eivät nuoret työntekijät aina huomaa. Vain vakituinen duuni takaa nykylainsäädännön mukaan säännöllistä tuloa, jonka perusteella joskus määräytyy eläke. Tämän puolesta kannattaa myös toimia.

Toimitti:
Heikki Männikkö

Eläkeläiset kampanjoivat

”oikeudenmukaisten leikkausten” puolesta

Sipilän kolmen ässän hallituksen toimiin suuttuneina kansalaisjärjestöt ovat organisoineet Suomen oloissa laajoja mielenilmaisuja. Eläkeläiset ry. ja Eläkkeensaajien Keskusliitto ry. organisoivat 8.10. ”Heikomman puolella”- mielenosoituksen. Mukana olivat myös Vuokralaisten Keskusliitto, Asukasliitto, Mielenterveysyhdistys Helmi sekä Sairaus- ja Tapaturmainvalidien liitto. Tapahtuma kokosi Helsingin Kansalaistorille eri puolilta maata tuhansia osanottajia. Neljännesvuosisata sitten eläkeläisjärjestöt vaikuttivat asioihin useilla laajoilla joukkokokouksilla. 16.10.1990 kokoontui eduskuntatalolle 14000 eläkeläistä ja vuotta myöhemmin 24.10.1991 jopa 20000 mielenosoittajaa. Näillä esiintymisillä saavutettiin mm. se, että Ahon hallitus luopui esittämästään indeksikorotusten jäädyttämisestä sekä myös sen korvikkeeksi tarjotusta indeksiverosta.

Kuva: Heikki Männikkö

Mielenosoittajat olivat varautuneet radikaalimpaan esiintymiseen. Korhosen pyytäessä eduskuntaryhmiä pitämään eläkeläisistä huolta huudettiin: ”Rikollishallitus alas”. Kun Rinne sanoi, että Suomi elää vaikea aikaa, kuului yleisön joukosta: ”Ja paskan marjat”. Hellstenin kritisoidessa talousasiantuntujoita, huudettiin: ”Hallitus on EK:n juoksupoika.” Osanottajien tuntoja heijastivat usein toistuvat huudot: ”Alas kapitalismi. Yhteiskunnalla on varaa”. Kysymme onko järjestöillä varaa koota ihmisiä puolustamaan Lipposen politiikkaa?

Eläkeläiset maksavat EU- ja Nato-suuntauksesta kalliin hinnan

Vuoden 1991 jälkeen näitä mielenosoituksia ei pidetty. Sanottiin 90-luvun laman puristaneen ”mehut irti” eikä eläkeläisillä ollut varoja matkustaa. Tämä oli ainakin osittain totta. Lipposen hallitus ”astui remmiin” huhtikuussa 1995 ja eläkeläisten kuritus jatkui entistä kovempana. Eläkkeiden osuus työtuloista on alentunut 60 % sijaan nyt lähelle 40 %. Lisäksi tuli muitakin eläkeläisen asemaan vaikuttaneita heikennyksiä. Kenttäväki arvosteli eläkeläisjärjestöjen johtoa. Kun olisi tullut käyttää joukkovoimaa, sitä ei tehty. Syyksi tähän on arveltu eläkeläisjärjestöjen johdon haluttomuutta painostaa hallitusta, jossa SDP ja Vasemmistoliitto olivat mukana. Ei saanut vaikeuttaa Lipposen suuntautumista EU:n rahaliittoon ja lähentymistä Natoon. Tästä eläkeläiset ovat maksaneet kalliin hinnan.

Hellsten nosti ”kädet pystyyn”

Mielenosoittajat olivat varustautuneet oikeilla tunnuksilla: ”Stop leikkauksille”, ”Onks sulla varaa sairastaa”, ”Ei indeksiheikennyksiä”, ”Kilpailutuksen tulos, mummot ja vaarit ulos” ja ”Lobbarit ja miljonäärit stop”. Ensimmäisenä puhui Matti Hellsten (EKL). Hän totesi meidän elävän poikkeuksellisia aikoja, joita perustellaan talouden huonolla tilalla. ”Meitä myös pelotellaan sillä, että ellemme saa talouttamme kuriin, tulee paha EU ja asettaa meidät riviin.” Tämän jälkeen Hellsten kuitenkin totesi: ”On totta, että Suomen taloudellinen tilanne on varsin huono. Erityisen huonoa on se, että tulevaisuuden näkymätkin ovat vaisuja.” Edelleen hän jatkoi, jotain on pakko tehdä”. Tässä hän ottaa nyt takaisin kaiken hallitusta vastaan esittämänsä vaisun kritiikin. Ei hän puhu mitään jaetuista osingoista, pääomien viennistä, muuttuneista työpääoma- ja eläketulojen suhteista, Suomen todellisesta kilpailukyvystä, veroparatiiseista, taitetusta indeksistä, eläkeiän korottamisesta ym. Hän nostaa kädet pystyyn ja hyväksyy kapitalistien väitteet siitä, että tilanne on huono ja kaikkien on osallistuttava.

Jäikö käteen muuta kuin vaatimus asumistuen heikennyksen poistamisesta?

Hellsten ei arvostellut talouspolitiikan uusliberalistista suuntausta, vaan peräänkuulutti vain ”osallistumisen” tasapuolisuutta. Hän mainitsee positiivisina saavutuksia mm. Yle-veron poistamisen pienituloisimmilta eläkeläisiltä, takuueläkkeen korottamisen sekä omais- ja perhehoitoon tehdyt parannukset, joilla on kuitenkin täysin marginaalinen merkitys. Hän eritteli tämän jälkeen hallituksen esittämän leikkauslistan ja mainitsi sen olevan sisällöltään edellistä saavutuksiin nähden verrattomasti kovempi: (1) sosiaali- ja terveyspalvelujen maksujen korottaminen, (2) lääkekorvausten pienentäminen, (3) sairaiden taksimatkakorvausten omavastuiden suurentaminen, (4) sähkö-, kiinteistö- ja lämmityspolttoaineiden verojen korotus, (5) ruokavaliokorvausten poistaminen sekä (6) eläkkeensaajien asumistuen heikentäminen.

Asumistuen heikennyksen puhuja totesi olevan mittasuhteiltaan suurin. Mielenosoituksen päävaatimus olikin: ”Ei eläkkeensaajan asumistuen leikkauksille!” Lopuksi Hellsten totesi eläkkeensaajien edunvalvonnan keskeisimpänä kysymyksenä olevan eläkeläisköyhyyden poistaminen. Mitään keinoa tai vaatimusta 460000 eläkeläisköyhän aseman parantamiseksi puhuja ei esittänyt. Hän totesi ”Suomen sitoutuneen Eurooppa 2020 –strategiaan, jonka mukaan köyhyys- tai syrjäytymisuhan alla olevien ihmisten määrää vähennetään vuoteen 2020 mennessä 150000:lla ihmisellä, mutta nykyisten päätösten pohjalta mennään täysin päinvastaiseen suuntaan.”

Martti Korhonen saarnasi sanomatta mitään

Eläkeläiset ry:n puheenjohtaja Martti Korhonen osasi hyvin sujuvasti ja pitkäsanaisesti haukkua hallitusta. ”Nyt näyttää sille, että hallituksen riveistä ei löydy tahtoa oikeudenmukaisiin päätöksiin. Tämä hallitus on kovuudessaan ainutlaatuisen historiallinen.” ”Me olemme omalta osaltamme valmiita kantamaan vastuuta, osallistumaan vaikeuksien voittamiseen.” ”Ei me vaadita kuuta taivaalta. On turha syyllistää meitä ja sanoa, että kaikkien on osallistuttava. Kyllä on osallistuttava, mutta maksukyvyn mukaan.” Ehkä konkreettisinta antia Korhosen puheessa oli kohta, jossa hän sanoi protestin päävaatimuksen olevan ”ei eläkeläisten asumistuen leikkauksille”. ”Sipilän hallitus on puhunut tämän leikkauksen loivennuksesta. Se tarkoittaisi, että asumistukea leikattaisiin enintään kuusikymmentä euroa (60 €/kk) kuukaudessa. Tällainen puhe saattaa kuulostaa kauniilta. Tämä lievennys koskisi vain uusia vuokrasopimuksia. Toiseksikin 60 euron leikkaus alle 1000 euron eläkkeestä on kova leikkaus.”

Antti Rinne (SDP) lupasi korjata asiat

Tilaisuuteen oli kutsuttu myös eduskuntaryhmien edustajat. Myös Antti Rinne kykeni sanomaan, että leikata pitää mutta oikeudenmukaisesti: ”Te olette eläkkeenne ja asumistukenne ansainneet. Tiedämme Suomen elävän vaikeaa aikaa, mutta meillä on mahdollisuus huolehtia kanssaihmisistämme. Valtiontalouden sopeuttaminen on tärkeää, mutta on muistettava oikeudenmukaisuus sopeuttamispäätöksiä tehtäessä. Se voidaan toteuttaa reilulla tavalla, mikäli kaikki osallistuvat talkoisiin kykyjensä mukaan. Eläkkeensaajien asumistuen ja lääkekorvausten leikkaukset ovat esimerkkejä huonosta politiikasta. Ne iskevät kaikkein pahimmin heikommassa asemassa oleviin suomalaisiin. SDP tulee tekemään kaikkensa, että nämä epäoikeudenmukaiset leikkaukset korjataan.

Konkreettista ei irronnut myöskään Aino-Kaisa Pekoselta (Vas.)

On kurja joutua tilanteeseen, jossa eläkeläisten pitää lähteä osoittamaan mieltään leikkauksia vastaan. Sain taannoin viestin, jossa kerrottiin, kuinka eläkeläisen tilille jäi kuukauden lopulla tulojen ja menojen jälkeen 84 senttiä. Tästä summasta kymppikin on liikaa, puhumattakaan siitä, että eläkeläisten asumistukea maksimissaan ollaan leikkaamassa 60 €. Vasemmistoliiton mielestä se ei ole oikein. Sen vuoksi tulemme tekemään eduskunnassa töitä, että näitä leikkauksia ei toteuteta. Tätä maata ei pelasteta leikkaamalla heikoimmassa asemassa olevilta eläkeläisiltä. Päinvastoin se ajaa ihmisiä entistä enemmän toimeentulotuen piiriin ja heikentää ostovoimaa. On pakko kysyä, onko näissä leikkauksissa mitään järkeä?

Onko mahdollista varastaa oikeudenmukaisesti?

Kaikista tapahtuman puheenvuoroista saattoi huomata vasemmisto-opposition olevan ”täysin pihalla”. Kukaan ei nähnyt, että nykyhallituksen politiikka eroaa vain määrällisesti neljännesvuosisataisesta linjasta, jota myös Lipposen hallitus ajoi kovalla kädellä, kun toteutettiin eläkkeiden taitettu indeksi ja paljon muuta.

Yksikään puhuja ei vaatinut luopumaan tästä uusliberalistisesta politiikasta. Vaadittiin ainoastaan sen toteuttamista oikeudenmukaisella tavalla. Tulisi heidän tietää sen olevan mahdotonta. On ennen kuulumatonta se, että kansaa edustavat järjestöt näin avoimesti sitoutuvat elintasonsa leikkauksiin. Meillä on vielä edessämme kovat ajat.

Toimitti:
Heikki Männikkö

Kun ei muista mitään

Taloyhtiössä asuu yli 80-vuotias Alzheimeria sairastava, ikänsä työelämässä palvellut nainen, jolla on ollut yhä enemmän muistiongelmia. Eräänä yönä hän harhaili lähikadulla kovassa tuulessa ja vesisateessa päällään yövaatteet ja sukat. Naapurin mukaan hänellä oli äskettäin ollut useita hellan levyjä punaisena hehkumassa, eikä hänellä ole mitään kotona asumista helpottavia välineitä, jotka turvaisivat hänen asumistaan sekä häntä itseään saati naapureita. Mitä voi tehdä, jos naisen asuma talo palaa tai hänet löydetään paleltuneena jostain ulkoa? Nainen asuu yksin ja on useimmiten yksin kotonaan.

Alzheimerin tautia, jota sairastaa Suomessa yli 70000 ihmistä, pidetään ikääntyvän väestön sairautena, sillä yleensä se alkaa yli 65-vuotiaana. Vaikka sairastumisen todennäköisyys kasvaa iän myötä, voidaan Alzheimerin tautia todeta jo alle 50-vuotiailla. Sairaus aiheuttaa aivoissa muutoksia, jotka johtavat muistijärjestelmän toimintaan liittyvien hermosolujen ja aivoalueiden tuhoutumiseen. Alzheimerin tauti etenee yleensä hitaasti ja tyypillisiä vaiheita noudattaen.

Potilaat tarvitsevat laitostasoista hoitoa

Potilaan persoonallisuus ja sosiaaliset kyvyt säilyvät keskivaikeassa taudin vaiheessa melko hyvin. Hän ei kuitenkaan enää tunnista vaikeuksiaan selviytyä arjen haasteista. Arkiaskareet kuten pukeutuminen eivät enää onnistu ilman apua, minkä vuoksi yksinasuvan potilaan voi joutua siirtämään kotoa laitoshoitoon. Potilas eksyy usein tutuissakin paikoissa, sillä hänen on vaikea tunnistaa omaa kotia.

Vaikeassa Alzheimerin taudin vaiheessa potilas on laitostasoisen hoidon tarpeessa, sillä häntä joudutaan jatkuvasti auttamaan päivittäisissä toiminnoissa. Hänen muistinsa toimii satunnaisesti eikä hän useinkaan tunnista läheisiään. Potilaalla saattaa ilmetä myös fyysisiä oireita kuten suun seudun pakkoliikkeitä ja lihasnykimistä. Hänen kävelykykynsä sekä kyky syödä itse heikkenevät. Puheen ymmärtäminen ja puhuminen vaikeutuvat tai saattavat loppua kokonaan. Laitostasoista hoitoa on liki mahdoton saada, ellei potilaalla ole omaa varallisuutta maksaa yksityisen hoitokodin suurta vuokraa. Useimmiten ei ole.

Hallituksen ratkaisu Alzheimer-ongelmaan

Muistisairaiden määrä kasvaa, mutta SSS - hallitus vähentää satoja miljoonia euroja laitoshoidosta. Taustaryhmä kuten EK kannustavat näin omalla tavallaan elämäntyönsä tehneitä ihmisiä.

Heitteillepano on Suomen rikoslain 21 luvun 14 §:n tarkoittama henkeen tai terveyteen kohdistuva rikos.

Juhani Valo

Johtopäätöksiä Suomen kommunistien lähihistoriasta, osa 2

Edellisessä numerossa aloitimme kommunistien lähihistoriaa käsittelevän kirjoitussarjan. Siinä käsittelimme 1960-luvulla alkaneen puoluehajaannuksen syitä. Varmaan löytyy tahoja, jotka eivät haluaisi näitä asioita enää "tonkia". Niiden käsittelemiseen löytyy kuitenkin ainakin kaksi tärkeää syytä: (1) On paljon jo sellaistakin järjestöväkeä, jotka eivät ole näistä asioista koskaan mitään kuulleet. (2) Nyt, kun pyrimme uudelleen aatteelliseen ja järjestölliseen yhtenäisyyteen, on välttämätöntä tässä yhteydessä selvittää hajaannuksen syitä. Uutta vaihetta ei voi aloittaa tuntematta asian historiaa. Tämä on tärkeää siinäkin tapauksessa, että menneestä ei löydetä yksimielisyyttä. Alusta saakka puoluehajaannuksen keskeinen kysymys oli, miten suhtaudumme marxilaiseen tieteelliseen maailmankatsomukseen ja yhteiskuntakäsitykseen. Sama kysymys on asioiden keskiössä tänäänkin, kun käymme neuvonpitoon kommunistien yhtenäisyydestä.

Äskettäin on ilmestynyt SKP:ta käsittelevä, tuntemattomien kirjoittajien laatima vihkonen kunnianhimoisella nimellä "Mitä on tehtävä". Yksikään puolueen järjestö ei ole ilmoittanut olevansa siinä esitettyjen näkemysten takana, ja vaikuttaa siltä että kysymyksessä on joidenkin henkilöiden yksityisyrittelläisyys.

Mitä ei ole tehtävä

TA (1985-12-20) 196, 23

Tasan 30 vuotta sitten käytiin tällaista keskustelua. SKP:n uudenmaan piirin tuella julkaistiin vihkonen "Mitä on tehtävä", johon TA:n toimitus vastasi artikkelilla "Mitä ei ole tehtävä". Kommunistinen liike oli "tienhaarassa". Gorbatshov oli tullut NKP:n pääsihteeriksi. Hänen ajatteluunsa orientoitui huomattava osa kommunisteja. Tämä artikkeli puuttui voimakkaasti SKP:n sisäiseen taisteluun sivuuttaen pääkysymyksen marxilaisen maailmankatsomuksen merkitykse. Neuvostoliittoa ei enää ole ja marxilainen maailmankatsomus sekä sen pohjalta tehtävä yhteiskunta-analyysi on edelleen kommunistien yhtenäisyyskeskustelun keskeisin kysymys.

Kolmaslinjalaisuus ja sen vaikutus puolueen sisäiseen tilaan

Vaikeuksia alkoi ilmetä monissa yhteyksissä. 1970-luvun lopulta ja 1980-luvun alusta lähtien useat aktiiviset nuoret toverit alkoivat siirtyä asenteissaan vahvasti oikealle ja samalla tehdä työtä luokkakantaista liikettä vastaan. Syntyi kolmaslinjalainen virtaus, joka marxilais-leniniläisten ratkaisujen sijaan etsi puolueen ja yhteiskunnan ongelmiin nopeampia ja helpompia teitä. Kolmaslinjalaisuus, jonka syyt löytyvät sen hetkisistä yhteiskunnallisista olosuhteista, syntyi aluksi sivistyneistön ja kulttuuriväen keskuudessa. Tähän vaikuttivat useat syyt. Edellä mainitut tahot eivät olleet valmiita kestämään sitä painetta, minkä porvarillinen yhteiskunta kohdisti kommunisteihin. Voimakkaaksi tämä paine kävi silloin, kun opiskelijanuoriso 1970-luvun lopussa alkoi siirtyä työelämään. Heidän sosiaalisessa asemassaan tapahtui muutos, joka toi heidät lähemmäksi porvarillista työnantajaa, minkä johdosta monet halusivat "pimittää" vasemmistolaisuutensa. Pettymystä lisäsi myös se, että puolueen tilanne ei ollut ratkennut odotetulla tavalla.

Nämä syyt johtivat monen toverin kohdalla perääntymiseen liikkeen alkuperäisistä tavoitteista. Heidän asennoitumisensa yhteiskunnalliseen taisteluun ja toimintaan ei ehtinyt kehittyä tarkastelemaan maailmaa työväenluokan näkökulmasta. Ei ymmärretty täysin niitä vaikeita olosuhteita, joissa työväenluokka ja kommunistinen puolue joutuivat taistelemaan. Monet olivat odottaneet kommunistiselta liikkeeltä nopeampaa etenemistä, kuin mitä olisi kohtuudella voitu toivoa. Tällaiseen tilanteeseen istuivat helposti teoriat, jotka hakivat oikotietä järjestölliseen nousuun. Voidaan kysyä, miksi varttuneempi ja kokeneempi järjestöväki hyväksyi tällaisen kehityksen? Merkittävä osa tiedonantajalaisen liikkeen järjestökoneistoa oli syntynyt 1960-luvulla mukaan tulleen uuden sukupolven ansiosta. Heidän merkityksensä koko liikkeessä oli niin vahva, että marxismi-leninismille uskollinen järjestöväki ei kyennyt torjumaan tätä painetta.

Nuoriso "aisti" edessä olevat muutokset

Marxilaisen opiskelijanuorison ja kulttuuriväen piirissä syntyneellä taantumisella oli kansainvälinen luonne. Se ilmeni myöhemmin koko kommunistisen ja työväenliikkeen tunnettuna alasajona. Yhtenä perimmäisenä syynä hajaannukselle oli kansainvälisessä luokkataistelussa 1970-luvulla hiljalleen tapahtunut käänne kapitalismin eduksi. Se ilmeni siten, että sosialismiin tukeutuva työväenliike kykeni saavutuksiin sosialistisissa maissa ja kehitysmaissa. Se kykeni kehittämään työväenluokan sosiaalista ja taloudellista asemaa myös teollistuneissa kapitalistimaissa. Mutta sen voima ei riittänyt valtaamaan kapitalisteilta asemia kapitalistien päälinnakkeissa, näissä teollistuneissa kapitalistimaissa. Tämän voidaan katsoa johtuvan mm. siitä, että Neuvostoliiton sosialistinen järjestelmä ei ollut kyennyt tarpeeksi nopeasti uudistamaan rakennettaan eikä realisoimaan tuotantoon uutta tietojenkäsittelyyn perustuvaa tekniikkaa, kun taas kapitalististen teollisuusmaiden piirissä uuden tekniikan käyttöönotto kehitti tuotantovoimia tahdissa, joka oli verrattavissa koneellisen suurteollisuuden alkuaikoihin.

Tämä osaltaan aiheutti neuvostotalouden kehityksessä ns. pysähtyneisyyden ajan, joka heijastui kansainväliseen työväenliikkeeseen. Myöskään filosofian ja ideologian piirissä ei kyetty seuraamaan nykytieteen saavutuksia, eikä antamaan vastauksia moniin tärkeisiin kysymyksiin, kuten maapallon ekologisiin ongelmiin ja moniin tieteen uusiin löytöihin, mm. antropologian, tähtitieteen ja kosmologian alueilla. Ennen kaikkea nuorisoliike aisti hyvin herkästi maailmassa tapahtuneen muutoksen. Mutta sen sijaan, että ongelmiin olisi haettu vastauksia marxilaisesta yhteiskunta-analyysista, tähän hakemiseen otettiinkin pitkälti etäisyyttä.

Ideologisen taantumisen airueet.

Monet jättäytyivät jo tässä vaiheessa ulos toiminnasta. Kun olisi pitänyt analysoida syntynyttä tilannetta marxilaisen yhteiskuntateorian pohjalta, alettiinkin kehitellä uusia teorioita marxilaisuuden sijaan ja "helppoja teitä" ulos vaikeuksista. 1980-luvun alussa oli näkyvissä selvät merkit marxilaisuudesta luopumiselle. Ensimmäisiä tällaisia näkyviä merkkejä oli mm. Juhani Ruotsalon kirjoitus "Kansalaisrohkeus, puolueuskallus" Tiedonantajassa syyskuussa 1981. Merkittävä oli myös Juhani Ruotsalon laaja Lautsiassa, Tiedonantajan Helsingin levikkijaoston ja SKP:n Vantaan ja Espoon aluejärjestöjen yhteisessä seminaarissa pitämä esitelmä. Siinä hän esitti, että ilman yhteiskunnan vallankumouksellisen tilanteen välivaihetta siirrytään yhteiskunnan demokraattisesta vaiheesta itsehallinnon kautta sosialismiin.

Samoihin aikoihin Toivo Autiosaari ja Lauri Hokkanen esittivät Tiedonantajan valtakunnalliselle organisaatiolle teesin: "Koska emme ole kyenneet monien yritysten jälkeen saamaan puoluetta haluumme, on meidän muutettava taktiikkaamme". Näillä teeseillä tuotiin julki ajatus, että puolueen aatteellisen yhdistymisen sijaan riittää puolueen tekninen yhtenäisyys, jonka saavuttamiseksi voitiin myös ideologiassa antaa periksi. Samalla selvisi, että työn puolueen eheyttämiseksi he olivat ymmärtäneet pelkästään vallan valtaamisena toiselle osapuolelle, puolueen aatteellisen ja poliittisen voittamisen sijaan.

Pyrkimys tekniseen, muodolliseen yhtenäisyyteen

Kolmaslinjalaisuuden yhteiseksi piirteeksi muodostuikin pyrkimys luokkakantaisen ja revisionistisen osapuolen väliseen muodolliseen, järjestölliseen yhtenäisyyteen SKP:n sisällä madaltamalla luokkakantaisen liikkeen poliittista ja ideologista profiilia. Yhtenäisyyden esteeksi alettiin nähdä poliittisten ja ideologisten erimielisyyksien sijaan henkilöristiriidat, jotka näiden käsitysten mukaan voitaisiin korjata henkilöitä vaihtamalla. Tämän kehityksen vaikutus järjestöelämässä oli tuhoisa. "Helpon tien etsijät" löysivät puolueen piiristä nopeasti liittolaisia. Muodolliseen yhtenäisyyteen pyrkivät voimat olivat järjestäytyneet jo 18:een edustajakokoukseen vuoteen 1978 mennessä, missä kokouksessa rakennettiin "yhtenäisyysvoimien" kompromissi, jolloin päätettiin uhrata yhtenäistymisen nimissä ns. puolueen äärilaidat.

Tämä edustajakokous muodosti taitekohdan, jonka jälkeen luokkakantainen liike ei kyennyt tekemään yhteisiä oikeita tilannearvioita eikä asettamaan niiden perustalta oikeita taistelutehtäviä. Alkoi esiintyä teorian uudelleenarviointia. Juhani Ruotsalon, Matti Hyvärisen, Pertti Rovamon ym. kynistä lähti arvioita, joiden mukaan marxismi-leninismi ei anna vastauksia aikamme perusongelmiin, työväenluokka ei enää olekaan vallankumouksen perusvoima tai dialektinen ja historiallinen materialismi ovat aikansa eläneitä. Alettiin voimakkaasti arvostella silloista Tiedonantajan linjaa ja haettiin poliittisella periksiantamisella puolueen oikeistolaisen osapuolen hyväksyntää. Tällä liikkeellä oli vahva vaikutus mm. SKDL:n eduskuntaryhmään. Tästä hyvänä esimerkkinä voi mainita sen, että vastoin kentällä pidettyjen kokousten päätöksiä, myöntyivät eduskuntaryhmän luokkakantaiset kansanedustajat Taisto Sinisalon esityksestä, vuonna 1982, hyväksymään yhtenäisyyden nimissä muun eduskuntaryhmän kanssa esityksen työllisyysmäärärahojen alentamisesta. Toinen esimerkki "yhtenäisyysvoimien" juonittelusta oli puolueen johdossa toimineen Eero Tuomisen toimet, jotka paljastuivat hänen Rakennusliiton aluesihteereille Erkki Välimaalle ja Pentti Salolle järjestämässään tapaamisessa. Siinä Tuominen paljasti, että 19. edustajakokoukselle on juntattu salainen esisopimus.

Kolmaslinjalaisuutta vastustettiin vain nimellisesti

Alussa Tiedonantajan toimitus ja osa valtakunnallisen levikkijaoston johtoa esiintyivät näitä ilmiöitä vastaan tukemalla puolueen niitä voimia, jotka selkeästi vastustivat tätä suuntausta. Tiedonantajaliikkeen johto ei kuitenkaan koskaan uskaltautunut teoreettisesti arvostelemaan kolmaslinjalaisuutta. Jo varsin varhain Tiedonantajaliikkeen piirissä toimivat työntekijät ja toimihenkilöt, mm. Taisto Sinisalo, Reijo Kalmakurki, Hannu Vuorio, Markku Uusiniemi, Eeva- Liisa Lehto, Eero Tuominen jne. mukautuivat kolmaslinjalaisuuteen. He keskittivät kaiken tarmonsa SKP:n teknisen yhtenäisyyden aikaansaamiseksi marxilais-leniniläisten ja opportunististen voimien kesken ilman marxilaista ideologista pohjaa.

Toisaalta monet Tiedonantajaliikkeen keskeiset toverit mm. Urho Jokinen vastustivat siinä vaiheessa kolmaslinjalaisuutta. Niille, jotka vaativat kolmaslinjalaisuuden teoreettista arvostelemista vastattiin, että tällainen arvostelu karkottaisi heidät lopullisesti liikkeestä. Lopullinen niitti kolmaslinjalaisuuden voitolle Tiedonantajaliikkeessä oli Gorbatshovin nousu NKP:n pääsihteeriksi. Keskeisiä kolmaslinjalaisuuden "vastustajia" kutsuttiin Neuvostoliittoon "puoluekoulun kursseille" ja palatessaan sieltä he olivat "aatteensa myyneitä miehiä". Näin tapahtui mm. Urho Jokiselle ja eri teitä myös Erkki Sudelle.

Kehitys SKP:ssä johti puolueen tuhoon

SKP:n julkinen hajotus aloitettiin puolueen 14. edustajakokouksessa vuonna 1966 ja se vietiin käytännössä loppuun puolueen 20. edustajakokouksessa, kun edustajakokous antoi keskuskomitealle valtuudet erottaa marxismi-leninismin kannalla olevat piirijärjestöt puolueesta. Tätä hajotusta eivät pystyneet estämään esitetyt muodolliset yhtenäisyystunnukset eivätkä myöskään ns. yhtenäisyysvoimat, jotka muodostuivat kolmaslinjalaisista ja osasta ns. enemmistöä. Hajotus oli lainomainen seuraus myös marxilais-leniniläisten voimien horjuvuudesta suhteessa kolmaslinjalaisiin ja ns. yhtenäisyysrintaman kyvyttömyydestä määritellä toiminnalleen marxilais-leniniläistä aatteellista perustaa.

Puolueen 18. ja 19. edustajakokouksille (vuosina 1978 ja 1981) oli leimallista ns. yhtenäisyysvoimien juonittelu ja kulissientakainen spekulointi. Esiin nostettiin voimakkaasti henkilökysymykset. 18. edustajakokouksessa ja vahvistettiin vielä 17. edustajakokouksen yhtenäisyyttä koskevat päätökset. Käytännössä näitä päätöksiä kuitenkin koko ajan rikottiin. 18. edustajakokoukselle oli valmisteltu "SKP 60 vuotta"-asiakirja, jota ei kuitenkaan koskaan kyetty hyväksymään. 19. edustajakokouksen alla spekuloitiin entistä enemmän henkilökysymyksillä. Valmistelutyössä vaadittiin mm. puolueen luokkakantaisia kansanedustajia "palaamaan ruotuun" ja äänestämään muun eduskuntaryhmän kanssa työnantajan sosiaaliturvamaksun alentamisen puolesta, johon he suostuivatkin.

Minkäänlaista muutosta aatteellispoliittiseen eheyteen ei tapahtunut, vaan puolueen kehitys kulki vääjäämättömästi kohti hajotusta. Tämä johti oikeistolaisen hajotuslinjan kannalla olevan "kirveslinjan" voimistumiseen. Tämän seurauksena 20. edustajakokouksessa tehtiin päätös, jolla keskuskomitealle annettiin valtuudet erottaa luokkakantaiset piirijärjestöt puolueesta. Valittu keskuskomitea erotti piirijärjestöt ja perusti niiden tilalle hajotuspiirit. Samoin erotettiin suuri joukko puoluejärjestöjä. Kun hovioikeus eräiden jäsenten nostaman oikeuskanteen perusteella ennen 21. edustajakokousta totesi keskuskomitean erotuspäätökset sääntöjen vastaisiksi, erotti SKP:n 21. edustajakokous nämä järjestöt uudelleen puolueesta. Sanomattakin on selvää, että vain luokkaviholliset voi viedä puolueen hajotuksen näin perusteellisesti loppuun. **(KÄ/KL)**

Makean veden varantojen yksityistäminen estettävä

Makea ja puhdas vesi alkaa loppua monin paikoin maailmassa. Björn Wahlroos tuki Nestlen hallituksen puheenjohtajaa Peter Brabeckia hänen esityksessään yksityistää maailman juomavesi. Suuryritykset haluavatkin ottaa kaikki taloudelliset voimavarat voittojensa välineiksi pyrkimällä yksityistämään maan rikkaudet, kasvit ja eläimet. Sudanin Darfurin väkivaltaisuuksien eräs tärkeä tekijä oli, ettei vettä 25 vuoden kuivuuden jälkeen riittänyt sekä maanviljelijöille että paimentolaisten karjanhoidolle. Syyrian, Jordanian, Irakin ja Iranin alueella 85 prosenttia vedestä käytetään maatalouteen. Tästä seuraa aavikoitumista. Lähi-Idässä vesi alkaa olla tärkeämpää kuin öljy. Tulevat sodat käydään makeasta vedestä. Jo nyt Israelin armeija hävittää palestiinalaisten kaivoja ja vesisäiliöitä. Suuret elintarvikeyritykset haluavat yksityistää juomavedet. Nestlé sai ottaa Kanadan Ontariossa järvestä miljoona litraa vettä päivässä ja aiheutti kuivuutta, mutta kuntien vedenottoa rajoitettiin. Coca-Cola joutui sulkemaan vedenpullottamonsa Intian Uttar Pradeshissa ja Keralassa. Makean puhtaan veden käytöstä ja omistuksesta on tulossa luokkataistelukysymys. Sen hamstraaminen suuryritysten omistukseen on alkanut. Sama koskee myös viljelysmaan ryöstämistä. Ne jotka hallitsevat näitä kahta asiaa, hallitsevat kansoja.

Kuva: Heikki Männikkö

Vettä on maapallolla rajallinen määrä. Makean veden määrä on vain 3 % koko vesivarastosta. Vesi on syntynyt kosmoksessa kemiallisen kehityksen tuloksena jo ennen maapallon syntymistä. Suuri osa aurinkoa kiertävistä asteroidesta ja mm. pyrstötähdistä sisältää paljon vesijäätä, joista on tullut suurin osa maan nykyisestä vedestä. Kuvan vesinäyte Pakasaivon järvi (hiidenkirnu) Muoniossa on Lapin toiseksi syvin järvi.

Vesipula ja -ongelma

Monet joet eivät virtaa enää mereen asti läpivuotisesti tai lainkaan. Ylikäytettyjä jokia ovat mm. Colorado ja Rio Grande USA:ssa, Jordan (sen vedestä kolme neljäsosaa menee Israeliin ja Jordaniaan juoma- ja keinokasteluvedeksi jättäen palestiinalaiset liian niukalle osuudelle), Niili Egyptissä (Etiopia rakentaa Niilin pääuomaan Siniseen Niiliin lähelle Sudanin rajaa Grand Ethiopian Renaissance Dam -nimisen padon) ja monissa muissa maissa, Indus Pakistanissa, Murray Australiassa sekä Jangtse ja Keltainen joki Kiinassa.

Vesi on elämälle välttämätön

Vettä ja kosteikkoja on maapallon pinta-alasta yli 78 prosenttia, mutta kokonaistilavuudesta vain 2,5 prosenttia on makeaa vettä. Se esiintyy jäätiköinä ja lumena, pinta- ja pohjavesinä, kosteikkoina ja maaperän kosteutena sekä kaasumaisena vesihöyrynä ilmassa.

Makea vesi uudistuu hydrologisessa kierrossa eli haihtuu valtameristä ja sataa takaisin jatkuvana kiertona. Veden käyttö ei voi ylittää vesikierrossa korvautuvaa määrää. Ihmiskunta käyttää puolet planeetan makeasta vedestä aiheuttaen ekologista häiriötä. Vain markkinafundamentalistien mielestä vedellä voi käydä kauppaa.

Ihmiset käyttävät vähän vettä

Pienen ja keskitulon maissa kotitaloudet käyttävät 8 prosenttia makeasta vedestä, kun teollisuus käyttää 10 ja maatalous 82 prosenttia. Suuren tulon maissa vastaavat osuudet ovat 11, 59 ja 30 prosenttia. Vesi kulutetaan lähes kokonaan tuotantoon ja on välttämätöntä teollisuudelle. Maailman kotitaloudet käyttävät yhteensä noin 500 miljardia litraa vettä päivittäin. Ilman puhdasta juomavettä elää 1,2 miljardia ihmistä.

Kehitysmaissa 90 prosenttia jätevesistä menee puhdistamattomina vesistöihin. Kunnollista käymälää ei ole 2,5 miljardilla käytössään. Se on 40 prosenttia maailman väestöstä. Heistä 1,1 miljardia ulostaa maastoon. Siitä seuraa miljardi kiloa ulostetta päivässä. Tästä aiheutuu mm. ulosteperäisten bakteerien leviäminen ympäristöön. Puutteellisen sanitaation seurauksena kuolee vuosittain 3,4 miljoonaa ihmistä.

Piilovesi on lopputuotteessa näkymätöntä, mutta tuotantoprosessissa tarvittavaa vettä. Kilo naudanlihaa vaatii 16000 litraa vettä, kilo viljaa tarvitsee 700-1300 litraa viljalajista ja alueen haihtuvuusoloista riippuen. Kilo puuvillaa kuluttaa 9000 litraa piilovettä. Tietokoneeseen kuluu mallista riippuen noin 33000 litraa. Tuotanto ja kulutus eivät ole toisiinsa paikallisesti sidottuja. Thai-riisin käyttö vaikuttaa Mekong-jokeen ja puuvillan käyttö tyhjentää Indus-jokea. Käytetty piilovesi on pois paikallisilta.

Britit toivat 1800-luvulla keinokastelun Intiaan nykyiseen Pakistaniin. Kun Indus-joen virtaama asetti rajat kasteluveden kanavoinnille, ryhdyttiin pohjavesien riistoon. Näin maaperä alkoi käydä hedelmättömäksi, kun luonnonveden sisältämät mineraalit rikastuivat liialliseksi suolaksi. Tämän vuoksi pakistanilaiset joutuvat nykyään hylkäämään 40000 hehtaaria hedelmätöntä peltoalaa vuosittain, samalla kun joen vesi on niin ylikäytettyä, ettei se enää virtaa Arabianmereen saakka.

Intian ja Thaimaan vesikriisi on alkanut, koska ne ovat suuria piiloveden viejiä. Vietnam on tuhoamassa pohjavetensä kahvin viennillä. Afrikka huolehtii kasvukausien ulkopuolella keinotekoisesti tuotetuilla hedelmillä eurooppalaisten hyvinvoinnista samoin kuin Latinalainen Amerikka pohjoisamerikkalaisten.

USA:n ongelmajokia

Meksikon ja Yhdysvaltojen rajalla sijaitsevan Rio Grande -joen kuivuminen on ihmisen aiheuttama hydrologisen kierron häirintä. Joki alkaa Kalliovuorilta, josta vuotuinen lumen sulaminen kuumana aikana syöttää vettä jokeen. Lumen hupeneminen johtaa myös Colorado-joen virtaaman vähenemiseen. Colorado-joen valuma-alue on sitä USA:n osaa, jossa teollisuus, maatalous ja väestö kasvavat nopeasti.

Rio Grandea ylikäytetään. Valuma-alueen vedestä suurimman osan käyttävät mm. puuvillan viljelijät. Haihtumisen johdosta vain vajaa puolet vedestä päätyy kasveihin. Keinokastelu suolaa maaperän viljelykelvottomaksi. Rio Granden 400 metrin levyisessä uomassa lorisee pari metrinen ruskea puro. Veden puute aiheuttaa siirtolaisuutta Yhdysvaltoihin. Samoin syntyy Aasiassakin ympäristöpakolaisuutta.

Pohjavesien riisto

Pintavesien lisäksi pohjavesiä riistetään maapallolla. Tämä havaitaan kasvillisuuden kuihtumisena ja aavikoitumisena. Pohjoisessa teollinen maatalous tyhjentää pohjavesiä käyttäen porakaivoja. Etelässä miljoonat pientilalliset tekevät saman keinokaivoilla, jotka lännen avustusjärjestöt, valtiot ja yritykset ovat heille hankkineet tai neuvoneet ajattelematta toiminnan ekologisia seurauksia. Pohjaveden riistokäyttö juontaa juurensa 1970-luvun vihreään vallankumoukseen, jolloin aurinkoisille, mutta kuiville seuduille järjestettiin viljelyä useamman vuotuisen sadon toivossa keinokastelulla ja maatalouskemikaaleilla. Pohjavedet ovat pudonneet paikoin satoja metrejä ja pellot suolautuneet ja saastuneet viljelykelvottomiksi.

Kiina ja Lähi-idän rikkaat öljyvaltiot ovat alkaneet vuokraamalla ja ostamalla hankkia viljelymaata Itä-Afrikasta ja Kaakkois-Aasiasta. Noilla mailla ei ole pulaa maasta. Ne ottavat veden valtioilta, jotka ovat globaalissa taloudessa heikossa asemassa. Kaupoissa ei ole kyse maasta, vaan vedestä. Maan mukana tulee oikeus ottaa maahan liittyvää vettä. Tämä on sopimuksen arvokkain osa eli suuri veden kaappaus.

Veden puute

Kaksi kolmasosaa Kiinan kaupungeista kärsii veden vähyydestä, ja noin sata välittömästä veden puutteesta. Käsittelemätöntä jätevettä lasketaan pintavesiin. Intiassa 75 prosenttia joista ja järvistä on niin saastunutta, ettei se kelpaa edes uimiseen. Bangladeshin pohjavedestä 65 prosenttia on saastunutta, ja 1,2 miljoonan juomavesi arsenikkipitoista. USA:n tilanne on paha: 40 prosenttia joista ja 46 prosenttia järvistä on liian myrkyllistä kalastukseen, uimiseen tai juomiseen. Syynä ovat teollisen maatalouden kemikaalit, huono karjanlannan käsittely ja kaivosjätteet. Etelämpänä Ciudad de México ja São Paulo kärsivät veden saastutuksesta ja ylikulutuksesta.

Makean veden määrä ei voi kasvaa ja makean veden käyttö estyy hydrologisen kierron tuhoamisen johdosta. Pian kaikille ei enää riitä vettä. Egyptissä vaurastuminen on kasvanut ja samalla kulutus, mikä merkitsee kasvavaa rasitetta Niilin vedelle. Maapallon kasvavissa talouksissa rikkaiden ja keskituloisten määrä on kasvamassa. Samalla pienituloisten köyhyys syvenee esim. Intiassa, jossa asuu joka neljäs maailman nälkäinen.

Niilin valuma-alueella asuu 400 miljoonaa ihmistä. Egypti ja Sudan, joiden asukasmäärä on 120 miljoonaa, käyttävät lähes kaiken joen veden. Viidessätoista vuodessa valuma-alueen koko väkimäärän arvioidaan nousevan 800 miljoonaan. Näistä 150 miljoonaa tullee olemaan egyptiläisiä ja sudanilaisia. On hyvin vaikea uskoa, että nämä kaksi maata voisivat edelleen ottaa 90 prosenttia joen vedestä omaan käyttöönsä. Mutta kuinka ne voisivat selviytyä ilman sitä?

Kaupalliset syyt

Vesikriisi on ekologinen kriisi, jolla on kaupallisia syitä, mutta jolle ei ole olemassa markkinaratkaisua. Markkinoiden tarjoamat ratkaisut tuhoavat maan ja pahentavat eriarvoisuutta. Ekologisen ongelman ratkaisu on ekologinen, ja ratkaisu epäoikeudenmukaisuuteen on demokratia. Vesikriisistä selviytyminen vaatii ekologisen demokratian elvyttämistä. Vesi on luonnonvara, jolle ei ole korvaajaa.

Coca-Cola on tukenut Israelia vuodesta 1966. Coca-Cola rakensi 2002 tehtaan palestiinalaisilta anastetulle maalle Qiryat Gat'issa. Juomatehdas osti 2005 enemmistön 51 prosenttia israelilaisesta yhtiöstä Tavor Winery, joka sijaitsee miehitetyllä Palestiinan maalla. Jättiyhtiöllä on sivuliike Katzrinin laittomassa siirtokunnassa Golanin kukkuloilla ja Shadmot Mecholan laittomassa siirtokunnassa Besan-laaksossa. Suuryhtiö on kuivattanut ja saastuttanut paikallisia julkisia vesiä myös Meksikossa ja Intiassa.

Nestlé pyrkii maailmanlaajuisesti yksityistämään vesiämme. Kun Nestlé kerää voittoja elämän perusosasta ja saastuttaa valtameret muovipulloilla, niin ihmiset ja ekojärjestelmät maksavat hinnan. Kaliforniassa Nestlé ottaa suunnattoman määrän vettä kuivuuden uhkaamasta San Bernardinon kansallispuistosta maksaen naurettavan 524 dollarin vuotuisen maksun. Tämä on jatkunut 25 vuotta. Jos Nestlé ei lopeta vedenottoa, niin San Bernardinon luonto kuolee. Samoin Nestlé ottaa julkista vettä ympäri maailman ja pakkaa veden muovipulloihin. Kuivuudesta on tulossa maailmanlaajuinen ongelma.

Suomen tilanne

Aikoinaan sellu- ja paperitehtaat laskivat jätevetensä puhdistamattomina vesistöihin. Joen pohjalle kertyi paksu nollakuitukerros. Nykyään suurin osa teollisuudesta puhdistaa jätevetensä. Tavoitteena on suljettu vesikierto. Silloin tällöin vesistöihin pääsee vahingossa kemikaaleja. Talvivaara on surullinen esimerkki hallitsemattomasta jäteveden käsittelystä.

Metsähallitusta koskevan lakiuudistuksen yhteydessä haluttaan siirtää valtava kansallinen vesiomaisuus kansalaisten vapaasta käytöstä valtion liikelaitoskäyttöön. Kyse on yli 2 miljoonasta hehtaarista meri- ja järvialueita. Metsähallituslain uudistusta on valmisteltu poikkeuksellisen salassa. Suomessa yleisiä vesialueita ovat aluevedet ja suurten järvien selät. Näitä hallinnoi pääosin Metsähallituksen Luontopalvelut. Uudistuksen yhteydessä vedet on suunniteltu siirrettäväksi Luontopalveluilta Metsähallituksen kaupalliseen taseeseen. Yleisillä vesialueilla voi olla myös vähäisiä saaria. Yleiset vesialueet omistaa valtio paitsi Ahvenanmaalla, jossa ne omistaa maakunta.

Myös Suomen pohjavesivarantojen yksityistämistä ja ajamista globaalien suuryhtiöiden rahastuksen kohteeksi on valmisteltu salassa jo jonkin aikaa. Meillä on jo nyt vedenottamoita, joissa osakkaina on mm. Coca-Cola, Danone, Nestlé ja Unilever. Suomen olisi syytä kirjata pohjavesien julkinen eli kuntien ja valtion omistus perustuslakiin.

Tulevaisuus

USA-NATO-EU -akseli on käynyt kauan sotia öljynsaantinsa turvaamiseksi. On odotettavissa, että sodat laajentuvat koskemaan myös vettä. Israel sääntelee jo armeijallaan palestiinalaisten vedensaantia tuhoamalla heidän kaivojaan ja vesisäiliöitään.

Hannu Kautto
12.9.2015

Lähteet:

Olli-Pekka Haavisto, Planeetalta loppuu vesi; Suomen Luonnonsuojeluliitto; Käymäläseura Huussi; ja verkko.

Professorit Ahmavaara ja Vanhanen loivat "eliitin" sisäideologiaa

Professorikaverukset kirjoittivat epätieteellisiä julkaisuja. Yrjö Ahmavaara (7.8.1929-7.8.2015) ja Tatu Vanhanen (17.4.1929-22.8.2015) olivat syntyneet samana vuonna ja kuolivatkin samassa kuussa. He olivat 16-vuotiaina vuonna 1945 ensimmäistä vuosikertaa, joka ei joutunut eikä päässyt vapaaehtoisenakaan rintamalle. Kasvatuksensa perustan he saivat sota-aikana koulussa ja kotona. Vain paria vuotta nuorempien kohdalla niistä opeista vaiettiin jo kuin muuri. Vain paria vuotta vanhempien tiedeurakaavailut olivat jääneet sodan jalkoihin. Sodasta mentiin käytännön töihin tai hautaan.

Aktiivisimman työuransa herrat olivat läheisiä työkavereita Tampereen yliopistossa: Ahmavaara oli matematiikan ja yhteiskuntatieteiden metodologian professori 1971-1998 ja Vanhanen valtio-opin apulaisprofessori 1972-1992.

Rasistinen pamfletti

Emeritukset aiheuttivat tieteellisen järkytyksen vuonna 2001 julkaisemalla rotuopillisesti asennoituvan pamfletin Geenien tulo yhteiskuntatieteisiin, jossa vaativat genetiikalle keskeistä osaa ihmisen käyttäytymisen ja yhteiskunnan tutkimuksessa. Ahmavaaraa oli siihen asti pidetty vasemmistolaisena. Oletetut "kykyjen geenit" ovat olleet mukana Suomen koulujärjestelmän ideologiassa jo 1950-luvulta Ahmavaaran sinne tuomina.

Ahmavaara luki matematiikkaa ja psykologiaa sekä väitteli 1954 tohtoriksi psykometriikasta eli älykkyystesteistä. Sen jälkeen hän toimi pari vuotta psykologian professorina Ohion yliopistossa, jossa perehtyi kybernetiikkaan. Vuonna 1957 hän julkaisi kirjan Henkisten kykyjemme rakenne. Koulujen ammatinvalinnanohjaus pantiin sen kirjan mukaisiin raameihin.

Luin 16-vuotiaana v. 1968 tämän kirjan, koska ammatinvalinnanohjaaja kehotti niin tekemään. Se oli ensimmäinen varsinaisesti tieteelliseksi tarkoitettu teos, jonka olen lukenut. Henkisten kykyjen rakenteellisia ominaisuuksia pidetään siinä ainakin rivien välistä biologisina, joskin ilmeisen ennustamattomina vanhempien vastaavien perusteella eli ns. omena putoaa -malli. Kun oli lukioon mennessä pakko valita joko psykologia tai biologia, valitsin biologian. Päätin myös opiskella venäjää päästäkseni "tarkistamaan", mitä Neuvostoliitossa kirjoitetaan esimerkiksi näistä asioista.

Ahmavaara yritti kybernetisoida myös marxilaista filosofiaa

Ahmavaaraa pidettiin 1970-luvulla "taistolaisena". Tästä todisteena nähtiin hänen antipositivisminsa, joka kävikin hyvin yhteen silloisen neuvostoliittolaisen tieteen kanssa. Heikki Mäki-Kulmala, entinen kova kuusislainen puoluepiirin vt. valistussihteeri, kirjoitti kirjan Anti-Ahmavaara (1998), jossa hän arvosteli "marxismia" (mm. autoritarismista) siitä lähtökohdasta, että muka Ahmavaaran oppi olisi ollut marxismia:

"Ahmavaara (1970) todistaa Humen giljotiinin antipositivistisen kieltämisen avulla marxismin historiallisen materialismin determinististä välttämättömyyttä ja myös tulevan sosialistisen yhteiskunnan vääjäämättömyyttä. Ahmavaara siis torjuu 'hedelmättömänä ja yhteiskuntatieteelle tuhoisana' Humen väitteen, 'jonka mukaan todellisuuden asiantiloista ei voida missään oloissa päätellä, miten asioiden pitäisi olla'. … Ahmavaara tarkastelee yhteiskuntaa kyberneettisenä järjestelmänä.

Ahmavaara (1976) määrittelee objektiivisen arvon käsitteen:

'Ihmisten elämän helpottaminen ja inhimillistäminen, sen vapauttaminen alituisen toimeentulokamppailun pakosta kohti kaikinpuolista älyllistä ja henkistä kehitystä kehittämällä toimeentulon fyysisiä ja yhteiskunnallisia välineitä, asettaa ihmisten toimille objektiivisia arvopäämääriä, joita voidaan tieteellisesti selvittää tutkimalla tämän vapautumisen objektiivisia tunnusmerkkejä.'

[Marxismin olettama] deterministinen eteneminen kohti kommunistista yhteiskuntaa ilmentyy Ahmavaaralla (1976) 'kyberneettisenä kehitysperiaatteena': 'Yhteiskunnan käytettävissä olevien tuotantovoimien säätelykyvyn kasvu ei vain varmista yhteisön säilymistä ja sen jäsenten fyysistä ja taloudellista turvallisuutta, vaan myös vähentää historiallisesti välttämättömän yhteiskuntahierarkian kokonaismäärää. Tämä merkitsee mahdollisuutta demokratisointiin, mukaan lukien luokkahierarkian purkaminen, ja informaatioprosessin vapauttamiseen eli yhteiskunnan jäsenten toiminnan luovuuden lisäämiseen kuitenkin siten, että jäljelle jäävän hierarkian kokonaismäärä ei alita historiallisesti välttämättömän hierarkian kokonaismäärää, jonka tuotantovoimien säätelykyky määrää'."

Ahmavaaran maailmankuva

Mäki-Kulmala osuu Ahmavaaran arvostelussaan nappiin siinä, että vika on tämän metafyysisessä maailmankuvassa, maailman näkemisessä "kyberneettisenä matematiikkakoneena". Oppi ei ole marxismia eli dialektista ja historiallista materialismia, vaan kyberneettistä materialismia, joka on lähellä "fysikalismia". Dialektiset vastakohdat ovat nimenomaan sellaisia objektiivisia vastakohtia, jotka eivät ole muodollisen logiikan aksioomien mukaisia: ne mm. edellyttävät toisiaan eivätkä sulje pois toisiaan. Maailmalla ei ole "velvollisuutta olla" "fysikaalisesti muodollislooginen"!

Ahmavaara ei kuitenkaan väitä kumoavansa dialektiikkaa, vaan hän väittää "selittävänsä sitä" muka vielä perimmäisemmillä matemaattisilla ja näille rakentuvilla kyberneettisillä, kaaos- ja muilla laeilla. Ja mikä pahinta, yhteiskunnankin säännöt olisivat hänen mukaansa muka lopulta Ahmavaaran perimässä, kuten jo arvata saattoikin "standardikykyrakenteista".

Tatu Vanhasen "valtioittaiset älykkyysosamäärät"

Vanhanen meni Alkio-opiston kautta Yhteiskunnalliseen korkeakouluun (sittemmin Tampereen yliopistoon), jossa suoritti sanomalehtityön tutkinnon siirtyen Maalaisliiton lehtiin ja myöhemmin tutkimuspäälliköksi. Sieltä hän väiteltyään siirtyi 1969 Jyväskylän ja 1972 Tampereen yliopiston professoriksi.

Vanhanen on yhdessä Richard Lynnin kanssa julkaissut kaksi kirjaa IQ and the Wealth of Nations (Älykkyysosamäärä ja kansakuntien varallisuus) ja IQ and Global Inequality (Älykkyysosamäärä ja globaali eriarvoisuus), joissa esitetään erojen eri valtioiden vauraudessa selittyvän valtioiden väestöjen välisillä älykkyysosamäärän eroilla. … Vanhanen viittaa tässä Richard Lynnin kanssa kirjoittamaansa kirjaan Intelligence: A Unifying Construct for the Social Sciences (Älykkyys: yhdistävä käsite yhteiskuntatieteille), jonka mukaan Espanjan, Italian, Kreikan, Kyproksen ja Portugalin sekä 11 muun euromaan välillä on 3,7 pisteen ero. **Nuo "empiriat" ovat pseudotiedettä.**

Risto Koivula

Kolmas tähtipopulaatio löydettiin

Alkuräjähdys 13.7 miljardia vuotta sitten oli alku nykymuotoiselle materialle ja maailmankaikkeudelle. Tässä prosessissa alkeishiukkasista muodostuivat ainoastaan kevyimmät alkuaineet: vety, helium ja pieni määrä litiumia.

Näistä alkuaineista tiivistyivät ns. 3. populaation tähdet. Ne olivat hyvin massiivisia, kuluttivat ydinprosesseissaan polttoainevarastonsa nopeasti loppuun, tuottaen samalla raskaampia alkuaineita, jonka jälkeen ne räjähtivät tähden mukana avaruuteen. Tästä materiasta tiivistyivät 2. populaation tähdet, joita tavataan vieläkin galaksien ulko-osissa. Suurin osa niistäkin ovat jo kuluttaneet ydinprosessinsa loppuun, tuottaneet edelleen raskaampia alkuaineita ja räjähtäen sen jälkeen avaruuteen. Tästä materiasta ovat muodostuneet 1. populaation tähdet.

Näitä nuorimpia tähtiä, jollainen oma aurinkommekin on, syntyy edelleenkin galaksien spiraalihaaroissa. Kolmannen populaation tähdissä ei ollut metalleja, 2. populaation tähdissä metalleja on 0,2 % ja 1. populaatiossa n. 2-3 %. Tähtien räjähdyksissä avaruuteen levisi niiden sisuksissa syntyneitä raskaampia alkuaineita, jotka saattoivat nyt muodostaa avaruuteen kemiallisia yhdisteitä mm. vettä ja silikaatteja (kiveä), sekä muodostaa orgaanisia aineita.

Materialistisen maailmankuvan kannalta merkityksellinen uutinen oli, että näitä 3. populaation tähtiä onnistuttiin äskettäin löytämään. Tiedolla on suuri merkitys myös marxilaisen maailmankatsomuksen kannalta. Löydöstä kertoi Ursan Tähdet ja avaruus-lehti numerossaan 6/2015. Asiaa olemme sivunneet myöskin "Marxilaisen pyhäkoulun" dialektisen materialismin opintoaineistossa. **(KÄ/HM)**

Sipilän tarkoitushakuista vatulointia .....

Jatkoa sivulta 8

kehitykseen. Professori Markus Jäntin laskelmien mukaan valtio on rikkaitten verohelpotusten johdosta menettänyt kumulatiivisesti verotuloja Lipposen hallituksen alusta noin yli 15 miljardia euroa. Määrä on kaksi kertaa niin suuri kuin nykyinen kestävyysvaje. Lisäksi on vielä yhteiskunnan verotuotoista poistettu 2 miljardia työtulovähennyksiä ja kunnallisverovähennyksiä 6,3 miljardia (v.2013)

Verotus suosii yritysten verosuunnittelua, sanoo Vattin tutkimusjohtaja Seppo Kari. Hänen mukaansa kansainvälinen verojärjestelmä on onneton. Hänen mukaansa nykyiset yritysverotuksen säännöt kannustavat yrityksiä näyttämään voittonsa matalan verotuksen maissa. Verohallinnon selvitys vertasi Suomeen maksettujen verojen ja liikevoiton suhdetta kotimaisten suuryritysten ja muiden yhtiöiden välillä vuosina 2009-2013. Suurilla yrityksillä suhdeluku oli alle 10 prosenttia, kun pienillä ja keskikokoisilla se oli yli 20 prosenttia. Pienillä yrityksillä ei näin ollen ole juuri mitään mahdollisuuksia kilpailla monikansallisia jättejä vastaan, jotka voivat välttää veroja siirtohinnoittelulla, sisäisillä lainoilla, veroparatiiseilla, rojalti-maksuilla ja muulla puliveivauksella.

Järkevien investointien sijaan ylisuuria osinkoja

Sipilän hallitus ja EK syyttävät talouden pysähdyksestä kilpailukyvyn puuttetta, joka taas johtuu liian korkeista palkoista. Se johtuu kuitenkin yritysjohtajien ammattitaidottomuudesta innovoida ja kehittää uusia tuotteita ja palveluja, joille olisi maailmanlaajuista kysyntää. Nyt Sipilä säästöillään supistaa kysyntää, jolloin yritysjohtajat eivät näe mielekkääksi investoida, vaan osaamattomuuttaan jakavat voittonsa vain ylisuurina osinkoina. EQ:n salkunhoitaja Hannu Angervuo on todennut (TE 7/2015), että yritysten nettotuloksestaan maksama osinkosuhde on 20 vuodessa noussut 25 prosentista 79 prosenttiin. Yritysjohtajilta pitäisi alentaa palkkoja eikä tavalliselta työntekijältä.

Näihin verovuotoihin Sipilän hallitus ei tunne tarvetta. Se on, päinvastoin, lisäämässä rikkaiden keplottelun mahdollisuuksia osakekaupoissa. VM on salassa ja hiljaa kehitellyt hallintarekisteriä myös osakekaupoille, jotka voidaan piilottaa ulkomaisiin pankkeihin anonyymeinä. Siitä huolimatta, vaikka verohallitus, poliisi ja syyttäjät ovat sitä vastaan.

Veroneuvos Markku Hirvonen arvioi, että yksityisiltä ihmisiltä jää tilittämättä veroja vuosittain noin 720-900 miljoonaa euroa, joka on 18 prosenttia harmaan talouden kokonaisveromenetyksistä. "Tutkimusten perusteella enintään joka kahdeksas luonnollisten henkilöiden kansainvälisestä sijoitustoiminnasta saatu euro ilmoitetaan verottajalle eli harmaan talouden osuus on lähes 90 prosenttia", Hirvonen sanoo. Hän muistuttaa, että Suomi toimii myös osana kansainvälistä harmaata taloutta tarjoamalla nimettömiä sijoitusmahdollisuuksia omissa maissaan veroja kiertäville tai rikollista rahaa Suomessa peseville. Tällä hän viittaa siihen, että suomalaisten osakkeiden hallintarekisteröinti on sallittu ulkomaalaisille. Noin puolet Helsingin pörssin markkina-arvosta on jo hallintarekisteröidyillä tileillä. "Hallintarekisteröinnin salliminen myös suomalaisille tekisi omistuksen ja samalla siitä saatavien tuottojen salaamisen entistä helpommaksi", Hirvonen katsoo.

Talousrikostutkintaa leikataan "säästösyistä"

Sipilän lestadiolainen moraali vaatii, että tällaista miljonäärejä suosivaa ja rikollista toimintaa sekä harmaata taloutta ei tule eikä saa tutkia. Poliisin talousrikostutkijoiden määrä ollaan "säästösyistä" vähentämässä viidenneksellä, vaikka tutkinta on tuonut enemmän tuloja kuin menoja. Yksi tutkijan henkilötyövuosi maksaa noin 60 000 euroa, mutta valtio saa yhden talousrikostutkijan työpanoksella keskimäärin 110 000 euron tulot.

Käytännössä säästöt tarkoittavat, että 90 talousrikostutkijaa lähtee pikkuhiljaa muihin hommiin. Suomessa harmaasta taloudesta aiheutuu vuodessa arviolta 4 000-5 000 miljoonan veromenetykset arvioi veroneuvos Hirvonen, joka on tutkinut harmaata taloutta eduskunnan tarkastusvaliokunnan tilauksesta.

Uutta alkiolaista keskustapolitiikkaa

Suomen valtio keräsi vuonna 2014 veroja 39 miljardia ja kunnat 21 miljardia euroa. Tällöin harmaan talouden osuus olisi noin 6-8 prosenttia valtion ja kuntien vuosittaisista verokertymistä. Kestävyysvajeen tasapainottamiseksi Sipilän hallitus aikoo myydä myös Suomen "kruununjalokiviä" eli valtionyhtiöiden osakkeita. Taloudellinen päätäntävalta on jo nyt pörssissä ulkomaisten sijoittajien hallinnassa. Eikä Suomen taloudellista itsemääräämisoikeutta ole paljon parantanut, kun Sipilä miljonääriksi tullessaan myi omat yhtiönsä ulkomaalaisomistukseen. Ne ostivat vain markkinaosuuksia ja toiminta lopettiin Suomesta muutaman vuoden jälkeen, Näinhän Nokiankin kohdalla kävi. Sitten duunarit ohjattiin työvoimaministerin murheeksi. Onko tämä sitä alkiolaista uutta keskustapolitiikkaa?

Ari Ojapelto
Tampere

Sotien seuraukset ovat saapuneet Suomeen

Marjaliisa Siira

Maailman kriisejä on Suomessa aikaisemmin katsottu vain tv:n uutislähetyksissä, mutta tänä syksynä Yhdysvaltojen johtamien imperialististen sotien seuraukset ovat tulleet kotiovillemme. Kymmeniin suomalaisiin kyliin ja kaupunkeihin on perustettu turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskuksia. Nyt sotapolitiikan uhrit kulkevat pitkin suomalaista kylänraittia aiheuttaen pelkoa, hämmennystä ja kysymyksiä.

Kuva: Heikki Mannikko

Helsingin Narinkkatorilla edistykselliset ihmiset toivottavat kaikista vaikeuksista huolimatta sotaa pakenevat ihmiset tervetulleiksi. Kriisiin aiheuttaja on suuri ylikansallinen pääoma ja uusliberalistinen kapitalismi. Sitä meidän tulee vastustaa ja löytää nykyiselle yhteiskuntajärjestykselle vaihtoehto.

Miksi ne eivät näytä köyhiltä? Miten niillä voi olla älykännyköitä? Miksi ne eivät jääneet kotimaahansa sotimaan? Miksi meidän pitää huolehtia niistä? Miksi Suomeen tulee irakilaisia?

Suomessa on käyty viime aikoina hyvin kaksijakoista pakolaiskeskustelua, johon ovat osallistuneet poliitikot, media ja tavallinen kansa siellä kylänraiteilla. Toisaalla pärskähtelevät rasismin pisarat, mutta toisaalla myös lämmin auttamishalu. Sukkia kudotaan, vaatteita kerätään ja pakolaiskeskuksiin rynnätään vapaaehtoistyöhön. Yhteistä keskusteluille on lähinnä tietämättömyys pakolaisuuden todellisista syistä. Niistä ei puhuta.

Maailmassa on YK:m mukaan noin 60 miljoonaa pakolaista. Pääosa näistä on köyhissä maissa. Pakolaisuuden ensisijaisena syynä ovat sodat, yhteiskunnan kaaos, vainot ja väkivalta. Köyhyys ja elinmahdollisuuksien puuttuminen ovat nekin usein sotien syytä. Ihmiset elävät hyvinkin köyhissä oloissa niihin sopeutuen, jos maassa on rauha.

Pakolaisuuden taustaa: hallitustenvaihtosodat

Pakolaisvirta Lähi-idästä ja Afrikasta on USA:n ja sen liittolaisten sotilaallisten interventioiden suoraa seurausta. Suurimmat pakolaisvirrat ovat lähtöisin Irakista, Syyriasta, Afganistanista ja Libyasta, joihin kaikkiin USA liittolaisineen on hyökännyt.

Kaava on aina sama: Yhdysvaltoja vastaan niskuroivaa maata ensin epävakautetaan muun muassa taloudellisin keinoin (tuttua jo Chilesta vuodelta 1973) ja maan hallitsija nimetään julmaksi diktaattoriksi. Sitten jollain tekosyyllä lähdetään viemään maahan "demokratiaa" pommittamalla maa ja yhteiskunnan rakenteet raunioiksi. Sen jälkeen hallinto vaihdetaan lännelle myötämielisiksi nukkehallitsijoiksi. Syyriassa tämä hallinnon vaihtoprojekti on vielä kesken, samoin Jemenissä. Niskottelevan johtajan vaihtaminen nukkehallitsijaan ja valtion epävakaa tila antavat globaaleille suuryrityksille vapaat kädet toimia ko. maassa. Ja niin ne ovat myös tehneet.

Hallitustenvaihdossotien kaava sopii myös Ukrainaan ja sen sisällissotaan, jonka seurauksena noin miljoona pakolaista on paennut Venäjälle ja pieniä määriä muihin maihin. Lähi-idän ja Afrikan lisäksi väkeä lähtee yhä edelleen Balkanin maista, joissa yhteiskunnat hajosivat 1990-luvun sodissa länsimaiden suosiollisella myötävaikutuksella.

Terrorismin kasvualusta

Hallitustenvaihdossotien lisäksi toinen tärkeä syy nykyiseen kansainvaellukseen erityisesti Irakista on ääri-islamistinen järjestö ISIS/ISIL, joka on vahvistunut ja levittäytynyt Pohjois-Irakiin ja Syyriaan parina viime vuonna. Sinne on perustettu melko laaja islamilainen kalifaatti, joka edustaa islamin perivanhoillista vahhabistista sunnisuuntausta. (Se ei edusta koko islamia eikä edes sen pääsuuntaa kuten esimerkiksi jehovalaiset eivät edusta kristinuskon pääsuuntaa). Vahhabistien kalifaatti noudattaa sharia-lakia ja koraania kirjaimellisesti, torjuu kaiken länsimaista tulevan kuten tieteen. Se siirtää valtaamansa alueet keskiajalle. Päiden katkominen, muu raaka väkivalta ja sieppaukset liittyvät tähän ideologiaan.

Ääri-islamilaisten terroristijärjestöjen kasvaminen ja vahvistuminen on sekin hallitustenvaihdossotien ansiota. Kasvualusta on ollut kaaokseen saatetuissa maissa. Saudi-Arabian lisäksi Yhdysvallat on alun perin rahoittanut ja aseistanut näitä ryhmiä muun muassa Libyassa ja Syyriassa (ja aiemmin myös Talebaneja Afganistanissa).

Pakolaiset Välimeressä

Muutamana viime vuotena pakolaisia on poimittu Välimerestä kymmenin tuhansin. Ja poimitaan edelleen, vaikka tv-kamerat eivät enää ole paikalla. Vuosikymmenien ajan Pohjois-Afrikan pakolaisvirran lukkona toimivat Libya, Algeria, Marokko ja Egypti. Nämä olivat vakaita ja paikallisten mittapuiden mukaan vauraita maita, jotka eivät sallineet pakolaisvirtojen kauttakulkua. Osittain ne myös integroivat afrikkalaisia pakolaisia omiin talouksiinsa. Muammar Gaddafin Libya kykeni työllistämään jopa yli miljoona siirtotyöläistä. Libya auttoi monella muullakin tavalla köyhiä Afrikan maita. Yhdysvaltojen johdolla tämä Aftikan hyvinvointivaltio ajettiin kivikautiseen kaaokseen.

Vuoden 2011 Arabikevään jälkeen muutkin Pohjois-Afrikan maat ovat epävakaampia kuin ennen ja niiden taloustilanne on heikentynyt. Afrikan tilannetta pahentavat Yhdysvaltojen sotiaalliset interventiot sekä ääri-islamistinen terroristijärjestö Boko Haram ja muut aseelliset ryhmät useissa maissa.

Miksi juuri nyt?

Jotkut ovat ihmetelleet, miksi vasta nyt lähdetään esimerkiksi Syyrian sotaa pakoon, vaikka sota on kestänyt jo yli neljä vuotta.

Syyrian naapurimaissa. Turkissa, Libanonissa, Jordaniassa, Egyptissä on useita miljoonia Syyriasta paennutta pakolaisleireillä. Turkissa on tällä hetkellä 2 miljoonaa pakolaista. Lisäksi Syyriassa on noin 6 miljoonaa maan maan sisäistä pakolaista. Pakolaisleirit alkavat olla ylikansoitettuja ja ne ovat kurjistuneet ajan mittaan. YK ei enää pysty toimittamaan leireille riittävästi vettä, ruokaa, lääkkeitä – ihan perustarvikkeista on pulaa. Tästäkin pulasta saamme kiittää rikkaita länsimaita, jotka ovat leikanneet maksujaan ja avustuksiaan YK:n toimintaan. Leirit siis vuotavat yli ja sieltä lähtee väkeä kohti Eurooppaa.

Välitön syy kesällä alkaneeseen kansainvaellukseen Balkanin kautta kohti EU-maita oli Turkin epävirallinen päätös alkaa päästää pakolaisia näiltä leireiltä Eurooppaan. Aikaisemmin Turkki oli kieltänyt pakolaisten kauttakulut alueellaan. Tällä toimella Turkki halusi näpäyttää EU:ta ja ajaa siten omia etujaan. Näpäytys oli tuntuva ja tuntuu edelleen Suomessa saakka. Omien etujan ajaminen näyttää onnistuvan, kun EU:n kuningatar Angela Merkel on nyt luvannut Turkin presidentille Recep Tayyip Erdoganille viisumivapaus- ja EU-jäsenyysneuvottelujen nopeuttamista.

Yksi pakolaisvirtoja edistänyt syy lienee se, että rikolliset löysivät oivan rikastumiskeinon. Epätoivoisilta pakoon pyrkiviltä ihmisiltä kerätään viimeisetkin rahat lupaamalla toimittaa heidät laittomia reittejä Eurooppaan. Laillisia reittejähän ei paperittomille pakolaisille ole. On käynyt ilmi, että salakuljettajat ovat laatineet nettisivuja, joissa mainostetaan mm. Suomea ystävällisenä maana, jossa kaikki irakilaiset saavat turvapaikan nopeasti. Näiden "mainosten" vuoksi tänne on rynnännyt juuri irakilaisia. Nyt niihin pakolaisten parjattuihin älykännyköihin on alkanut tulla viestejä, joissa nämä salakuljettajien valheet Suomesta on oikaistu ja kerrottu vaikeuksista saada täällä turvapaikkaa jne. Virta Suomeen on hiljentynyt alle puoleen. Siunatut älykännykät!

Miksi nuoret miehet jättävät kotimaansa?

Suomeen on tullut lokakuun puoleen väliin mennessä noin 24 000 turvapaikan hakijaa, joista noin 14 000 Irakista. Pääministeri Sipilän mukaan ollaan ihan äärirajoilla pakolaisten vastaanotossa. Ei kannata kuitenkaan vielä huolestua tuosta määrästä.

Ennen tätä pakolaistilannetta Suomessa turvapaikanhakijoista keskimäärin 40 prosenttia on saanut oleskeluluvan. Kun tämän uusimman ison joukon hakemukset saadaan käsiteltyä, palauttamisprosentti nousee reippaasti. Maahanmuuttovirasto on äskettäin tiukentanut turvapaikan myöntämistä irakilaisille. Hakemus myönnetään vain henkilökohtaisen tilanteen perusteella, ei enää lähtömaan perusteella. Eli irakilaiset palautetaan, pääosin.

Suomeen saakka tulleet ovat olleet enimmäkseen nuoria miehiä, joiden perhe on jäänyt vielä lähtömaahan tai pakolaisleirille Turkkiin tai muualle. Matka Lähi-idästä tänne pohjolaan on kestävyyttä koetteleva ja vaaroja täynnä. Pitkiä jalkapatikkamatkojakin saattaa olla reitin varrella. Monet ovat menehtyneet matkalle. On turvallisinta, että ensin lähetetään perheen kestävin ja hyväkuntoisin matkaan laitonta, vaarallista tietä hakemaan jalansijaa ja työtä rauhallisista oloista Euroopasta. Sitten toivotaan, että perhe saadaan kuljetettua turvallista reittiä pitkin, joskus myöhemmin.

Terroristijärjestöjen vaikutusalueella juuri nuoret miehet ovat suurimmassa vaarassa, koska heitä siepataan ja pakotetaan taistelijoiksi. ISISin sieppaamilla miehillä on tasan kaksi vaihtoehtoa: alat taistelijaksi tai kaula katkaistaan. Sekulaareissa (maallisissa) valtiossa, kuten Syyria ja Irak, kasvaneet, älykännyköitä omistavat nuoret tuskin kokevat omakseen takapajuisen islamilaisen kalifaatin puolesta taistelemista. Sääliksi käy nuoria miehiä, jotka Suomi palauttaa Irakiin. Myös sekä Irakin että Syyrian hallituksen armeijat haluavat värvätä nuoria miehiä sotaan, jossa ei mitään rintamaa ole. Siellä voi kohdata sattumanvaraisen kuoleman tai vangitsemisen missä ja milloin tahansa.

Miten niillä voi olla älykännyköitä?

Pakolaisvirran alkaessa varsin pian huomattiin, että Suomeen tulijat olivat pääosin nuoria miehiä, ja he puhuivat älykännyköihin. Joku tarkkasilmäinen huomasi myös, että heillä on jopa merkkivaatteita päällä. Tämähän on anteeksiantamatonta. Pakolaisen pitää olla nälkäinen, likainen, räsyihin pukeutunut ja lukutaidoton.

Hämmästely osoittaa suomalaisten vähäisiä tietoja pakolaisten lähtömaista, esimerkiksi Irakista ja Syyriasta. Nämä maat ovat olleet ennen hallituksenvaihdossotia vauraita, kehittyneitä öljymaita. Niissä oli myös hyvin toimeentuleva ja hyvin koulutettu keskiluokka. Lehtitiedoista on käynyt ilmi, että Suomeen on tullut myös korkeasti koulutettua väkeä, tietoliikenneinsinöörejä, lääkäreitä, taloustieteilijöitä, tohtoreita jne. He eivät tosiaankaan tule savimajoista. Muunlaisissa olosuhteissa näitä akateemisen loppututkinnon suorittaneita maahantulijoita sanottaisiin aivotuonniksi. Jos Suomi hoitaisi joustavasti näiden ihmisten sovel-

Jatkuu sivulle 16

Ulkoministeriö politisoi matkustusvaroituksilla

Ulkoministeriön matkustusohjeissa, Krimin niemimaa, joka tosiasiallisesti nyt kuuluu Venäjään, pimitetään eikä kerrota, että Venäjän matkustusasiakirjat siis viisumi pätee myös Krimille matkustettaessa.

Vaikka Ukrainan kautta ei käytännössä voi matkustaa Krimille, uhitellaan ulkoministeriön avustuksella, että "matkustamista varten tulee saada lupa Ukrainan maahanmuuttoviraston paikallistoimistoista ja Ukrainan viranomaiset voivat määrätä rangaistukseksi luvattomasta matkustamisesta vankeusrangaistuksen." Annetaan ymmärtää, että "Krimin autonomisen tasavallan alueella on ulkomaalaisiin, mm. tiedotusvälineiden edustajiin, kohdistuvien sieppausten ja väkivallantekojen uhka". Lopuksi sanotaan, että "vältä kaikkea matkustamista Krimille".

Kiovalla ei tosiasiallisesti ole minkäänlaista määräysvaltaa Krimillä ja uhkailut ovat pelkästään sanoilla pullistelua. Tosiasiassa Krim on turvallinen eikä edes taskuvarkaista ole riesaa huolimatta ulkoministeriön väitteistä. Matkustaminen onnistuu tavanomaisesti Venäjän kautta. Lännen saarto aiheuttaa joitakin ongelmia kuten rahanvaihto, joka kannattaa huomioida. Toimittaja Leena Hietasen oleskelusta Krimillä viime keväänä voi lukea Kansanääni lehdestä jutun. (KÄ 4/2015 s. 12-13, http://www.kansanaani.net).

Kalevi Wahrman
Hamari

Sotien seuraukset ovat saapuneet Suomeen....

Jatkoa sivulta 15

tavan ja keilikoulutuksen sekä työllistämisen, he toisivat rahaa enemmän kuin alkuaikana vievät. He eivät ole koskaan tarvinneet päiväkotia, peruskoulua, lukiota eikä neuvolaa ja muuta terveydenhoitoa. Yhteiskunnalta säästyy vähintään 200 000 euroa, kun saadaan yksi täysi-ikäinen koulutettu ihminen Suomeen.

Pakolaisvirroista on syyllistetty pakolaisia itseään. Heitä on nimitelty elintasopakolaisiksi ja seikkailijoiksi. Isossa joukossa tietysti on erilaista väkeä ja seikkailijoitakin joukossa on, mutta elintasopakolaisia eivät noista öljymaista tulijat ole. Todennäköisesti monet eivät koskaan yllä Suomessa edes yhtä korkealle elämän tasolle kuin heillä oli kotimaassaan. Vieraassa maassa on aloitettava nollasta. Tietotekniikkainsinöörit ja kirurgit saavat töitä metroasemien siivoojina.

Ihminen ei yleensä jätä kotiaan ja perhettään kevein perustein. Olemme nähneet, että nämä pakolaiset ovat tulleet kaukaiseen Suomeen selässään vain pieni reppu, ehkä makuupussi ja se älykännykkä, jolla voi raportoida olinpaikastaan ja pitää yhteyttä läheisiinsä. Siinä on koko elämä. Lisäksi mukana on - haastattelujen mukaan - unelmia elämästä ja työstä rauhallisessa maassa oman perheen kanssa.

Pitääkö presidentti Assadin väistyä?

Monet EU-maat vaativat Syyrian presidentin Bashar al-Assadin väistymistä. EU-johtajat ovat myös vaatineet Venäjää lopettamaan ilmatukensa Assadille. Haluaako EU siis jatkaa Syyrian sotaa? Sota ei lopu, jos lännen ja Saudi-Arabian liittolaisineen rahoittamia ja aseistamia terroristiryhmiä ei saada kuriin. Nähtäväksi jää, mikä vaikutus on Venäjän täsmäpommituksilla ja yhteistyöllä Assadin armeijan kanssa.

Kuva: Heikki Männikkö

Syksyn aikana järjestysvalta ja tavalliset ihmiset ovat joutuneet vastakkain. Järkevät ihmiset, jotka haluavat ilmaista mielipiteensä suurella joukolla, ymmärtävät poliisin merkityksen. Mutta raskaasti aseistettu voima herättää tavallisessa ihmisessäkin agressioita. Pinna kiristyi myös 3.10. Narinkatorilla, eikä poliisillakaan ollut siinä puhtaat jauhot pussissa. Uusliberalismin seuraukset ovat todella saapuneet Suomeen.

Afganistanin poliisioperaation suunnittelupäällikön Ari Kerkkäsen mukaan on syytä toivoa, että Syyriassa löytyy sellainen poliittinen ratkaisu, jossa valtion instituutiot pysyvät edes jollakin tavalla toimintakykyisinä. Se edellyttää Assadin hallinnon pystyssä pysymistä.

Syyriassa on maan sisällä miljoonia ihmisiä evakkoina hallituksen joukkojen alueella, koska ISISin ja muiden terroristiryhmien hallussa olevat alueet ovat kaaoksessa ja hengenvaarallisia. Siksi nykyisen hallinnon äkkikaatuminen ei Kerkkäsen mukaan edistä humanitäärisen katastrofin ratkaisua, vaan päinvastoin sysää liikkeelle miljoonia uusia pakolaisia Syyrian sisältä.

”Pakolaiskysymys ratkaistava lähtömaissa”

Presidentti Sauli Niinistö ja ulkoministeri Timo Soini ja muut poliitikot ovat korostaneet, että pakolaiskysymys pitää ratkaista lähtömaissa. Tämä on tekopyhää hurskastelua tilanteessa, jossa lähtömaissa on sota käynnissä ja pakolaisvirrat ovat ovellamme. Lähtömaissa ratkaisua ei tue myöskään se, että Suomen hallitus leikkaa ensi vuoden kehitysyhteistyöbudjettia 300 miljoonaa euroa ja jäädyttää useimpien YK-järjestöjen yleistuen. Niiden joukossa on muun muassa YK:n pakolaisjärjestö UNHCR ja Maailman ruokaohjelma WFP. Näiden kautta kanavoidaan mm. humanitaarista apua pakolaisleireille.

Samaan aikaa tuetaan toisesta suupielestä USAn ja Naton sotapolitiikkaa, joka on koko pakolaisongelman aiheuttaja. USA pommittaa koko ajan mm. Syyriaa ja Irakia, tekee lennokki-iskuja ainakin Afganistanissa, Jemenissä, Somaliassa ja muissakin Afrikan maissa. Nettilehti The Intercept paljasti äskettäin, että näiden lennokki-iskujen on todettu tappavan enemmän tavallisia siviilejä kuin terroristiksi epäiltyjä. Tämä on paljastunut tietovuodon kautta armeijan omista salaisista dokumenteista. Lennokkien pommitukset levittävät varmasti kaaosta, pelkoa ja pakokauhua. Ja se lienee tarkoituskin. Esimerkiksi Lääkärit ilman rajoja -järjestön sairaalaan Afganistanissa osunutta USA:n pommia on väitetty tietoiseksi valinnaksi.

Mitä olisi tehtävä?

Tietysti pitää vaatia sotien ja pommitusten lopettamista kuten esimerkiksi rauhanjärjestöt tekevätkin. Mutta akuutin pakolaisongelman kuittaaminen tuolla vaatimuksella on tekopyhyyttä. Sen sijaan pitää välittömästi vaatia lisää ruoka-, lääke- ja muuta apua Syyrian ja sen lähimaiden pakolaisleireille. Siellä on useita miljoonia ihmisiä alaarvoisissa oloissa. YK:n tai EU:n olisi perustettava uusia leirejä ylikansoitettujen lisäksi. Tämä vaatii tietysti jäsenmaiden rahoitusta.

Tänä vuonna melkein kaikki EU-maat ovat leikanneet pakolaisleireillä toimivan Maailman ruokaohjelman rahoitusta ja muutakin tukea YK:lle, joten YK on rahavaikeuksissa. Jos todella halutaan auttaa, niin ylikansoitetuilta pakolaisleireiltä pitää heti alkaa hakea pakolaisia kaikkiin EU-maihin. Tällöin pakolaisten reitti Eurooppaan on virallinen, turvallinen ja salakuljettajista vapaa. Silloin myös tulisi niitä kaivattuja naisia, lapsia, vanhuksia ja sodissa vammautuneita, jotka eivät kykene raskasta, vaarallista pakolaismatkaa omin avuin suorittamaan. Oikeudenmukainen taakanjako turvapaikanhakijoissa olisi, että eniten ottavat vastaan ne maat, jotka ovat Afganistanissa ja Lähi-idässä sotineet ja kaataneet hallituksia tai tukeneet tätä toimintaa.

Tämän mukaan miljoonia pakolaisia pitäisi laivata suoraan Washingtoniin. Jenkkipoliitikot saisivat katsoa silmästä silmään aiheuttamaansa humanitaarista kriisiä. Tämäkin on hurskastelua, mutta kuitenkin helpompi toteuttaa kuin on lopettaa imperialistiset sodat. Niiden lopettamiseksi tarvitaan maailmanvallankumous. Sitä odotellessa kantakoon Suomi vastuunsa ja auttakoon sodissa kotinsa ja elämisen mahdollisuudet menettäneitä.

Marjaliisa Siira

Vieraskammo

Mosambikilainen yhteiskuntatieteilijä Elísio Macamo määrittelee kehityksen aapiskirjassaan xenofobia-sanan ja kehityksen käsitteen. Xenofobia on kreikkalaista alkuperää oleva sana, joka merkitsee muukalaisten pelkoa. Se kuvaa yhteisössä esiintyvää torjuvaa asennetta ulkomaalaisia kohtaan. Saksassa muukalaisten pelko on maksanut useiden mosambikilaisten hengen ja aiheuttanut monien sairaalahoidon; samoin muissa Euroopan maissa. Muukalaisvihalla kalastelevat suosiota monet poliitikot, jotka muuten jäisivät vaille huomiota.

Muukalaisviha ja kehitys

Muukalaisviha on eurooppalaisten yhteiskuntien sisäinen ongelma, joka tulisi ratkaista sisäpoliittisesti. Kehityksen ideologiaan sisältyy lähetyssaarnaajien aatteita. Eurooppa haluaa muuttaa kehityksellä kehitysmaiden todellisuuden omansa kaltaiseksi. Kehitysmaille opetetaan ”hyviä eurooppalaisia” tapoja.

Lähetystyössä on sisäänrakennettu logiikka. Lähetyssaarnaajat haluavat opettaa, eivät koskaan oppia. Heillä on totuus ja kutsumus levittää sitä, tarvittaessa voimakeinoin. Kehityksen lähettilät opettavat kehitysmaille, kuinka järjestää taloudellinen, poliittinen ja yhteiskunnallinen elämä. Kehitysmaiden kulttuuri muutetaan tunnistamattomaksi. Opetetaan myös ihmisoikeuksia.

Kehitysmaille opetetaan kaikki alusta alkaen, mutta niiltä ei opita mitään tai vähän. Kuka tahansa eurooppalainen on Afrikassa auttamassa. Kuka tahansa afrikkalainen on Euroopassa elintasopakolainen, poliittinen pakolainen tai pummi.

Afrikkalaisten kohtelu

Afrikan maiden tulee ottaa eurooppalaiset avosylin vastaan: sijoittajat, turistit, kehitysyhteistyöntekijät ja hyväntekijät. Samaan aikaan Euroopan maat rakentavat muureja torjumaan afrikkalaisia. Ennen maailma oli avoimempi ja afrikkalaistenkin liikkuminen maasta toiseen oli helpompaa kuin nykyisin. Tarvitaan kutsu. Passista otetaan kopio lentokentällä. Matkustaessaan Eurooppaan afrikkalaisten tulee pystyä todistamaan, etteivät he halua jäädä. Kuinka vieraanvaraista!

Eurooppalaisia yhteiskuntia leimaava muukalaisviha ei ole sattumaa, vaan se liittyy näkemykseen, jonka mukaan toiset opettavat ja toiset oppivat. Tämä asenne on vastoin brasilialaisen Paulo Freiren sorrettujen pedagogiikkaa ja selittää näiden yhteiskuntien suunnattoman ylenkatseen muita kulttuureja kohtaan. Ne etsivät muita kansoja, mutta eivät päämääränään oppia niiltä.

Moninaisuutta

Nigerialaiskirjailija Chinua Achebe toteaa, että hänen on vaikea kuvitella yhdenkään ibon (nigerialainen etninen ryhmä) kulkevan 3000 kilometriä vain kertoakseen kohtaamilleen ihmisille, että heidän uskontonsa on väärä. Erilaisuuden kunnioittaminen on nigerialaisten ja mosambikilaisten arkipäivää. Mosambikilaiset ovat kasvaneet monikielisessä, -uskontoisessa ja -kulttuurisessa ympäristössä. Sadan metrin säteellä kaupungilla saatetaan puhua neljää eri kieltä, harjoittaa neljää eri uskontoa ja valmistaa monenlaisia ruokia. Mosambik voisi viedä yhteiselon kokemusta Eurooppaan ja opettaa tätä muille.

Jos vain muille sopisi kuunnella. Näin ei ole. On houkuttelevaa ajatella, että eurooppalaisille kehitysapu on yksi tapa välttyä oppimasta. Kehitysapu on riskinhallintastrategia. Sen kautta eurooppalaiset huolehtivat muiden ongelmista ja samalla eristävät heidät, sen vuoksi Afrikan maille annetaan kehitysapua. Ei siksi, että niitä autettaisiin kehittämään omia yhteiskuntiaan, vaan jotta minimoitaisiin tartuntavaara.

Tämä selittäisi monia seikkoja mm. miksi kaikesta maailmalla liikkuvasta rahasta huolimatta julistetaan vuosituhattavoitteita ja siirretään absoluuttisessa köyhyydessä elävien ihmisten määrän puolittaminen vuoteen 2015 (lähteen teksti julkaistu 2005). Kun muutama taktisesti sijoitettu helikopteri voisi kylvää riihikuivaa köyhien maiden ylle ja siten tehdä jotain köyhyyttä vastaan.

Nyt Suomessa tapahtuu

Tornion vastaanottokeskuksen pihalla olevaan lipputankoon vedettiin 29.8 punainen hakaristilippu. Mielenosoitus Salon torilla Salon Märynummelle kaavailtua vastaanottokeskusta vastaan tapahtui elokuun lopulla. Satalinnan sairaalaan perusteilla oleva vastaanottokeskus kuumentaa 9.9 tunteita Harjavallassa. Sosiaali- ja terveysministeri Hanna Mäntylä (persu) esitti 11.9, että ulkomaalaisten turvapaikan saaneiden sosiaaliturva aiotaan tehdä vastikkeelliseksi. Tämä on rasistista ja perustuslain vastaista.

Äänekoskella osoitettiin 11.9 mieltä vastaanottokeskusta vastaan. Mielenilmaus vastaanottokeskuksen perustamista vastaan järjestettiin 18.9 Kouvolassa ja Kauhavalla. Suomeen perustettiin 19.9 uudelleen Lapuan liike. Torniossa muodostettiin 19.9 ihmismuuri ”Rajat kiinni!” maahanmuuttajia vastaan, mikä jatkui Kemissä. Helsingin keskustassa oli 19.9 mielenosoitus maahanmuuttoa vastaan.

Kolmisenkymmentä ihmistä osoitti mieltään 24.9. turva paikanhakijoiden tuloa vastaan Hennalan entisen varuskunnan portilla Lahdessa. Yksi oli pukeutunut Ku Klux Klan -asuun. Mielenosoittajat heittelivät turvapaikanhakijoita kuljettanutta bussia ilotulitteilla ja SPR:n työntekijää kivillä. Samana yönä myös Kouvolan hätämajoituskeskuksen ovelle heitettiin polttopulloja.

Uusnatsiporukka häiriköi 26-27.9 Porissa tiedotustilaisuutta turvapaikanhakijoiden hätämajoituksen järjestämisestä Reposaareen. ”Rajat kiinni!” jatkaa mielenilmauksiaan. Maahanmuuttajien vastaiset mielenosoitukset jatkuvat 3.10 Helsingissä, Torniossa ja Lahdessa. Lammilla Hämeenlinnassa yritettiin 6. ja 7.10 välisenä aamuyönä polttaa kerrostalo, jossa toimii Suomen Punaisen Ristin (SPR) vastaanottokeskuksen asutusyksikkö. Poliisin mukaan taloa yritettiin sytyttää ulkoapäin. Kukaan ei loukkaantunut.

Suomalaisten rasistisia ja fasistisia tekoja näyttää tapahtuvan lähes päivittäin. Tähän kirjatut tapaukset varmaan riittävät näytöksi. Toisaalta järjestetään maahanmuuttajille myönteisiä vastamielenilmauksia, joissa mamut toivotetaan tervetulleiksi.

Hannu Kautto
7.10.2015

Lähteet:

Elísio Salvado Macamo, O abecedário da nossa dependência, Ndjira, Maputo 2005, xenofobia julkaistu lehdessä Mosambik 2011, suomennos Katja José; ja verkko.

Ukraina ja Syyria Venäjän ulkopolitiikan peilissä

Kansan äänen toimitus pyysi minua kirjoittamaan kommenttini Ukrainan ja Syyrian tapahtumista, mikä onkin täysin loogista: kyseiset suunnat ovat olleet viime viikkojen ajan tärkeimpiä aiheita Venäjän ulkopolitiikassa. Molemmissa tapauksissa on tapahtunut siirtyminen uuteen vaiheeseen, mutta ensimmäisessä tapauksessa tilanne saatiin johdettua ulos "kuumasta vaiheesta", kun taas jälkimmäisessä tapauksessa päinvastoin ollaan siirtymässä tähän vaiheeseen.

Sergei Skvortsov

"Jäädytetty konflikti" todennäköinen

Aloittakaamme Ukrainasta. Konfliktin alusta alkaen olen väittänyt, että Ukrainan ja Venäjän sekä ulkomaisten pelureiden nykyiset voimasuhteet ja johdon kokoonpano huomioonottaen, ainoana ulospääsynä Donbassin ongelmasta on sen jäädyttäminen Trans-Dniestrin esimerkin mukaisesti (kuten tunnettua, Trans-Dniestrin tasavalta on tosiasiallisesti jo 20 vuotta ollut olemassa Moldovasta itsenäisenä tasavaltana, vaikka kuuluukin muodollisesti Moldovaan). Nyt viimeisen kuukauden aikana tätä "jäädyttämistä" on ruvettu realistisesti sovelluttamaan käytäntöön. ETY-järjestön antamien tietojen mukaan on ryhdytty viimeinkin noudattamaan tulitaukoa (Kummankaan osapuolen taholta ei tietoja sen loukkaamisesta ole perusosin kuulunut). On allekirjoitettu ja kuulemma jopa toteutetaan uutta sopimusta aseistuksen loitontamisesta. On myös sovittu periaatteessa vaalien järjestämisestä Donetskin ja Luhanskin tasavalloissa jne.

Mitään ihmeellistä tässä ei ole. Ihmiset ovat yksinkertaisesti väsyneet sotaan. Siihen ovat väsyneet konfliktin suoranaiset osapuolet, jotka ovat jo ilmeisesti päässeet harhakuvitelmista eräänlaisen ratkaisevan voiton saavuttamisesta, että myös osapuolia tukevat rahoittajat, joilla on nykyään muutakin tekemistä. Tosiasiassa suurvaltojen tasolla tämä ongelma on ratkaistu jo aikoja sitten. Venäjän johto ja Länsi suostuivat oikeastaan Ukrainan jakoon vaikutusvyöhykkeisiin: Venäjälle Krimi ja Donbassi, Lännelle - kaikki loppuosat.

Donbassin autonomia vaikea pala Ukrainalle

Tämän lisäksi kylläkin konfliktin suoranaiset osapuolet piti vielä pakottaa toteuttamaan tämä sopimus, mikä ei ollutkaan mikään helppo asia. Koska Ukrainan sekä tunnustamattomien tasavaltojen johdolle kompromissi itse asiassa tyrkytettiin (sotatoimien jatkamisen näköalattomuuden ymmärrys tuli myöhemmin ja pelkäänpä pahoin, ettei vielä kaikille) ja kompromissin ehdot, jota osapuolet pitkään vastustivat, heille käytännöllisesti katsoen saneltiin. Tämän lisäksi molemmin puolin oli kenttäpäälliköitä, jotka eivät alistuneet kenenkään komentoon ja kyseisen tilanteen voittamiseen tarvittiin aikaa. Nyt kuitenkin näyttää siltä, että tämäkin asia on perusosin selvitetty. Nyt kun selvitystä toteutetaan vakavasti käytännössä (vaikka myös vastakkainolotapaukset saattavat vielä uusiutua), voidaankin yrittää arvioida selvityksen pitkäikäisyyttä ja sen merkitystä Venäjän ulkopolitiikalle. Ennen kaikkea korostan vielä kerran, että lähitulevaisuudessa ei voida vielä puhua täydellisestä selvityksestä - kyse voi olla ainoastaan konfliktin "jäädyttämisestä".

Jopa osapuolille tyrkytettyä kompromissia on vaikeata toteuttaa kokonaisuudessaan. Ukraina on yhä vielä nationalistisen huuman vallassa ja Donbassin autonomian säätäminen tulee olemaan vaikea pala Ukrainan nykyjohdolle sen halusta riippumatta (sitä paitsi tällä johdolla ei ole sellaista ehdotonta tahtoa).

Minskin sopimuksen täydellinen toteuttaminen tuskin onnistuu

Mitä taas tulee tunnustamattomiin tasavaltoihin, niin ne eivät voi millään hyväksyä Minskin sopimusten eräitä ehtoja. Viittaan vaikkapa Venäjän diplomatialle häpeälliseen kohtaan Venäjän ja Donbassin rajavalvonnan palauttamisesta Kiovan viranomaisille. Kyse ei ole ainoastaan Luhanskin demokraattisen kansantasavallan tahdosta saada valtiovallan kaikki attribuutit. Jos Kiova tulee päättämään, mitä saa ja mitä ei saa tuoda rajan yli, niin silloin mistään Donbassin riippumattomuudesta ei voi olla puhettakaan.

Tästä syystä en luule, että Minskin sopimuksia tullaan koskaan soveltamaan kokonaisuudessaan käytäntöön (vaikka tämäkään ei vielä merkitse täydellistä ratkaisua). Tästä huolimatta mitään uutta laajaa vastakkainoloa ei lähiaikoina tule tapahtumaan. Kiovalle eivät sitä salli sen talouden ja asevoimien kurja tilanne eivätkä ulkomaalaiset rahoittajat, joista se on voimakkaasti riippuvainen. Mitä tulee taas Venäjään, niin Donbass ei ole koskaan ollut Putinin projekti, vaan tasavallat syntyivät täydellisenä yllätyksenä Venäjän viranomaisille ja niin ollen Kreml ei aio sotia siellä. Toisaalta tasavaltojen luovutus Putinin varomattomien sanojen jälkeen siitä, että Venäjä tulee aina ja kaikkialla puolustamaan venäjänkielistä väestöä, on käynyt mahdottomaksi. Se tarkoittaisi nykyisen valtajärjestelmän poliittista itsemurhaa. Venäjän viranomaisista tuli itsestään patrioottisen retoriikkansa panttivankeja ja tämä tilanne jatkuu vielä pitkään.

Ukrainan jako murhenäytelmä venäläisille

Mikä on Donbassin tilanteen selvittämisen merkitys Venäjälle ja sen ulkopolitiikalle? Tietysti sodan lopettaminen on hyvä asia (vaikka Kremlin järkevämmän toiminnan tuloksena sota olisi voitu ehkäistä). On kysyttävä millä ehdoilla kaikki tämä on tapahtunut?

Analyytikkona minun olisi oltava tyytyväinen siihen, että edelliset ennustukseni toteutuivat, mutta toisaalta poliitikkona ja Neuvostoliiton tavallisena kansalaisena voin olla ainoastaan surullinen tästä kaikesta. Huolimatta Venäjän virallisen propagandan nostattamasta kaikesta kohusta ja muka saavutetusta suurvoitosta, Ukrainan jako on Venäjän ulkopolitiikan suuri katastrofinen tappio. Ottamalla huomioon, mitä Ukraina merkitsee Venäjälle (kysymykseen tulevat historialliset, taloudelliset ja kulttuurisuhteet; puolella ukrainalaisista perheistä on sukulaisia Venäjällä ja päinvastoin) voidaankin rohkeasti sanoa, että sellainen jako on todellinen murhenäytelmä myös tavallisille venäläisille. Muuten olen varma siitä, että myöhemmässä vaiheessa tämä historia ei vielä pääty tähän.

Tuki Syyrialle ollut tähän saakka niukkaa

Käsitelkäämme nyt Syyrian kysymystä. Kuten Donbassin tapauksessa, liittyvät Venäjän toimet myös Syyriassa merkittävästi pyrkimykseen parantaa suhteita Länteen. Tietysti tämä ei ole nyt ainoa, mutta kuitenkin erittäin oleellinen tekijä.

Miksi minä ajattelen näin? Yksinkertaisesti vaikkapa siksi, että muutaman viime vuoden aikana Venäjän viranomaiset ovat antaneet Lähi-Idän ainoalle liittolaiselleen vain propagandistista tukea, toimittamatta vaikkapa edes taistelukaluston varaosia. Sanalla sanoen Syyrian kohtalo on hyvin vähän askarruttanut näitä piirejä. Toisaalta vaikka Assadin valtakomento onkin menettänyt osan valvomistaan alueista, se ei ole ollut kukistumisensa partaalla eikä sitä ole tarvinnut pelastaa sanan varsinaisessa merkityksessä.

Venäjän virallinen propaganda kertoo jotain perättömiä satujuttuja siitä, että Venäjän joukot on jouduttu melkein salaa kuljettamaan Syyriaan ja pettämään kirottua Länttä. Tosiasiassa Venäjää kehotettiin jo aikoja sitten osallistumaan taisteluun pahamaineisen ISISin kanssa. Kesästä lähtien käytiin konsultaatioita ja Venäjän joukot aloittivat todelliset pommitukset vasta Putinin tavattua Obaman, jossa tapaamisessa sovittiin lopullisesti Venäjän liittymisestä tähän sotilasoperaatioon.

Venäjän osallistuminen ISIS-järjestön vastaiseen taisteluun välttämätöntä

Tuolloin vaikka Länsi aloittikin ensimmäisenä aseellisen taistelun ISISiä vastaan ja käskyn pommitusten aloittamisesta antoi myös Putin, annan periaatteessa täydellisen tukeni tälle operaatiolle. Mitä on ISIS (jonka toiminta on muuten täysin oikeudenmukaisesti kielletty Venäjällä)? Se on mielettömien islamistifanaatikkojen muodostelma, jotka tahtoisivat palauttaa keskiaikaan sekä omat maansa että myös koko maailman. Heihin verrattuina jopa surullisen kuuluisa Al Qaida tuntuu hyvin maltilliselta, afganistanilaisesta Talibanista puhumattakaan.

Kohtalon ivaa on se, että ISISin perustan muodostivat Saddam Husseinin armeijan entiset upseerit, jotka taistelivat aikanaan aktiivisesti islamisteja vastaan (totuuden vuoksi sanon, että he toimivat siellä enemmän sotilasneuvonantajina). He ovat saaneet aseistuksensa Turkista, kuten oletetaan, Qatarin rahoilla. Kun vierailin viime kesänä Turkissa, niin ystävämme - sekä kurdit että turkit kertoivat tästä kiistatomana tosiasiana, josta avoimesti kirjoittivat turkkilaislehdet.

Turkkilaislehdet kertoivat mm., että viime keväänä Turkin viranomaiset lähettivät islamisteille 350 rekallista asemateriaalia. Tätä "kansainvälistä apua" toimitetaan tänäkin päivänä, mutta se ei ole kylläkään ilmaista - Turkin rajan yli tuodaan polkuhintaan islamistien tuottamaa öljyä niiden miehittämiltä alueilta ja takaisin virtaa aseita. Näin ollen kun Turkin viranomaiset muka taistelevat ISISiä vastaan, niin osoittautuu, että he taistelevatkin itseään vastaan.

ISIS syntyi vasta hiljattain, kun sitä ennen aseellista taistelua Assadin hallitusta vastaan sekä keskenään jo kävivät lukuisat islamilaisryhmittymät. Jos tarkastellaan Syyrian karttaa, niin se muistuttaa nykyään monikerroksista piirakkaa - valvontavyöhykkeet menevät ristiin ja päällekkäin. Maan länsiosaa ja koko rannikkoa valvovat hallituksen joukot, itäosaa - kaikenlaiset islamistit. On myös sellaisia alueita, missä on maltillisen "demokraattisen" opposition osastoja, joita USA tukee. Viimein pohjoisia alueita pitävät käsissään kurdit, jotka muuten ovat sosialistisesti orientoituneita ja joiden eräitä johtajia minä tunnen henkilökohtaisesti.

ISIS-järjestön tuhoaminen ei ole helppoa

Venäjän joukot suorittavat ilmaiskuja tämän kuun alusta lähtien. Venäjän puolustusministeriön tietojen mukaan on tuhottu vihollisen satoja komennuskeskuksia ja muutamia satoja taistelijoita. Ilmatuen kannattamina Syyrian joukot siirtyivät hyökkäykseen, joka kuitenkin heti kohta kuitenkin tyrehtyi. Ongelmana on se, että Venäjän ja Syyrian sotilaita vastassa eivät ole säännölliset joukot, vaan erilliset rosvokoplat, joilla ei ole itse asiassa yhteistä hallintojärjestelmää. Näin ollen kyseisen olemattoman järjestelmän lamaannuttaminen on mahdotonta siinäkin tapauksessa, että kohdistetaan iskuja todellisia komennuskeskuksia vastaan. Lentokoneet eivät yksinkertaisesti riitä jahtaamaan yksittäisiä taistelijaryhmiä.

Vain ilmaiskuilla ei ISISiä voiteta, vaan tarvitaan maavoimien pitkäaikaisia ja verisiä toimia. Venäjä on todella auttanut ja tulee auttamaan tulevaisuudessa ja se on erittäin hyvä asia. Syyrian hallituksen joukot saavat jälleen taistelukalustoa, niitä tuetaan ilmasta ja niiden moraalinen henki on huomattavasti kasvanut, koska syyrialaiset näkivät, etteivät ole yksin. Siitä huolimatta ei voida toistaiseksi puhua mistään loistavista voitoista, joista Venäjän virallinen propaganda paasaa. Tietysti mitään salamasotaa ei ole odotettavissa.

Uhrataanko Assad?

Donbassin tapauksessa tulos oli selvä aivan alusta saakka, mutta tässä tapauksessa ei voida sanoa mitään varmaa. On olemassa liian paljon tekijöitä ja yleisesti ottaen, kuten sanoi erään neuvostoelokuvan sankari, "Itä on hyvin hienovarainen asia". Suhteellisen nopea voitto ISISistä on mahdollista vain siinä tapauksessa, jos sen tukemisesta luopuvat sen rahoittajat - Qatar ja Turkin nykyiset johtajat. Ja jos virallisen Turkin asenteessa ovat vielä mahdollisia jonkinlaiset muutokset - esimerkiksi hallitsevan puolueen vakava tappio tulevissa vaaleissa, niin toisaalta on hyvin vaikeata vaikuttaa feodaaliseen monarkiaan, joka täyttää mielestään uskonnollista velvollisuuttaan.

Epäilen pahoin, että tässä voisi auttaa Assadin syökseminen vallasta, johon Venäjä lienee jo suostunut - tätä asiaa nimitetään vaatimattomasti "poliittiseksi säännöstelyksi". Mutta kenen kanssa haetaan itse asiassa sopimusta - saudien vaiko itse ISISin kanssa?

Mitä Venäjä tavoittelee Syyriassa?

Tehdäänpä eräitä yhteenvetoja. Se, että Venäjä tuli suoraan mukaan Syyrian konfliktiin, on Venäjän kansallisten etujen kannalta ilmeisesti oikein. Kyseessä on sekä läsnäolomme Lähi-idässä, liittolaisvelvollisuuksiemme täyttäminen, että myös taistelu poliittista islamia vastaan, joka Venäjän valtion suorittaman uskonnon sitkeän juurruttamisen tuloksena on myös Venäjällä saanut paljon kannattajia.

Teoreettisesti tämä asia edistää lähentymistä Länteen. Mutta toisaalta se ei ole vielä tosiasia, että sanktiot todella poistetaan, koska voidaanhan sitä vain yksinkertaisesti sanoa "kiitos" - kuten se tapahtui Syyrian kemiallisen aseriisunnan kanssa, kun vaihtokauppana Obaman maineen pelastamiseksi Venäjä ei hyötynyt siitä todellisuudessa yhtään mitään.

Tietenkin Venäjän viranomaiset saavuttivat hyvän propagandatuloksen vetäessään huomiota pois epäonnistumisestaan Ukrainassa ja antamalla uuden kimmokkeen patrioottiselle nousulle, joka alkoi jo laskea. Taistelu ISISiä vastaan on tietysti pitkällinen ja vähemmän kiitollinen asia. Mutta ei se merkitse mitään. Tärkeintä on tässä tapauksessa ilmoittaa ajoissa omasta voitostaan.

Sergei Skvortsov
NKPn keskuskomitean ensimmäinen (pää-)sihteeri
20.10.2015

Kuva: Heikki Männikkö

Maahanmuuttokriittisen tapahtuman puheenvuoroissa Helsingin Narinkkatorilla kyllä 24.10. sujuvasti haukuttiin hallitusta köyhien kyykytyksestä ja leikkauksista. Ongelman syyksi nähtiin kuitenkin maahanmuuttajien invaasio ym. kapitalismin ja uusliberalismin sijaan. Tämä näkemysten ristiriita meidän pitäisi kyetä oikaisemaan.

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Suomen tolkuton temppu

Heinäkuussa piti Suomessa olla mahtava Etyj 40-vuotisjuhlakokous. Kokous sai kuitenkin kovan tyrmäysiskun, kun presidentti Sauli Niinistö ja ulkoministeri Timo Soini päättivät, että EU:n pakotteiden takia osa Venäjän valtuuskunnan jäsenistä ei saa tulla maahan. Niinistö väitti, että Suomi oli kysynyt neuvoa EU-mailta, mutta mitään vastausta ei oltu saatu. Entinen ulkoministeri Erkki Tuomioja ja muut ulkopolitiikan tuntijat ovat arvostelleet päätöstä.

Etyj on pyrkinyt saamaan aikaan rauhan Ukrainan sisällissodassa ja parantamaan EU:n ja USA:n sekä Venäjän suhteita. Helsingin kokouksen kokoonkutsuja ei ollut Suomi, EU, Yhdysvallat eikä Venäjä. Kokoonkutsuja oli ETYJ -järjestö, johon kuuluu 57 Euroopan, Pohjois-Amerikan, Etelä-Kaukasian ja Keski-Aasian valtiota.

Suomen tehtävänä oli varata kokouspaikat, majoitus osanottajille ym. käytännön järjestelyt. Jäsenmaat eivät valitse Etyj-delegaatioita vuosittain, vaan niiden toimikausi kestää vuosia. Etyj olisi tuskin valinnut kokouspaikaksi Helsinkiä, jos se olisi voinut edes aavistaa, että kokouspaikan sijaintimaan hallitus, presidentti tai joku virkamies alkaisi kysellä EU:n jäsenmailta, pitääkö Suomen valita yhden jäsenmaan delegaatio vai ottaa vastaan valtuutetut, jotka kukin maa on valinnut. Se olisi luultavasti siirtänyt juhlakokouksen Wieniin tai Kööpenhaminaan. Etyj:n isäntämaita ovat Itävalta ja Tanska, joiden pääkaupungeissa sijaitsevat Etyj:n sihteeristö ja parlamentaarisen yleiskokouksen sihteeristö.

EU-mailla oli sen verran kohteliaisuuden ja diplomatian aakkosten alkeita, että eivät ole sanoneet, mitä ajattelevat suomalaisten esittämästä kysymyksestä. Ne saattoivat ajatella, että Suomen hallinnossa täytyy olla joku täyspäinen, joka pystyy ongelman itsekin ratkaisemaan. Kiusallista tilannetta eivät parantaneet Soinin uhmakkaat lausunnot. "Suomi ei hypi kenenkään pillin mukaan" -hokema hakee vertaistaan diplomatian vastaisena örvelöintinä. Näyttää siltä, että Soini tanssi jonkun Ukrainan rauhaa ja aselepoa vastustavan kuumakallen pillin mukaan. Moka on Suomelle häpeä, jota ei voi vierittää minkään muun maan niskaan. Kyse on samasta asiasta, jos USA:n hallitus tai joku viranomainen eväisi pääsyn jonkun maan YK-edustuston jäseneltä YK:n kokouksiin.

Itse asiassa Reaganin hallinto teki aikanaan samanlaisen mokan, kun se ilmoitti estävänsä Jasser Arafatin tulon YK:n Palestiina-istuntoon. YK:n yleiskokous oli siirrettävä Geneveen tämän tempun takia. Minä häpeän hallituksen ja presidentin puolesta!

Juhani Tanski

Uskomaton hallitus

Sipilän hallitus saattaa olla uskonnollinen, varmuutta ei ole, koska olen vähemmän hengellinen. Sen kuitenkin uskon, ettei hallituksella ole koko kansan luottamusta. Sipilän hallitus joutui valehtelusta kiinni jo ensimetreillä - koulutuksesta ei leikata.

Sitten saapui tämä kuuluisa yhteiskuntasopimus ja siihen liittyvä teatteriesitys. Työläisille annettiin selvä vaatimus, uhkailulla höystettynä: Ellette suostu hallituksen vaatimuksiin, leikataan lisää ja korotetaan veroja. Jo oman uskottavuutensa takia SAK:n piti hylätä hallituksen vaatimus. Sitten tapahtuikin outoa; hallitus ei leikkaakaan lisää, vaan etsitään muita keinoja kuuluisan 5 prosentin saavuttamiseen. Eli lyhyesti - Sipilä yritti bluffaamalla, harhauttamalla päästä tavoitteeseensa. Ei tämä hallitus todellakaan ansaitse kansalaisten luottamusta.

Kohta voi Sipilä todeta Hertta Kuusisen sanoja mukaillen: Kreikan tie on meidän tiemme. Kreikassa hallitus sentään älysi erota vaalilupaustensa pettämisen paljastuttua. Sipilän hallituksen tulisi tehdä samat johtopäätökset. En usko paluun 1930-luvun oikeistodiktatuuriin olevan Suomessa mahdollista. Kun tarpeeksi vaikeaa tulee, lähtee kansa kaduille Suomessakin. Sitä valtaapitävät pelkäävät, koska armeijalta ja poliiseilta ei leikata. Jos hallitus yrittää pakkokeinoin nujertaa ammattiyhdistysliikkeen, johtaa se yleislakkoon ja silloin otetaan taas suunnitelmiin armeijan käyttö lakkolaisia vastaan, kuten tapahtui 1956 yleislakon aikana.

Perussuomalaisten vaalislogan oli: Sitä saa mitä tilaa. Aika oudot olivat persujen tilaukset. Saavathan perussuomalaiset äänestäjät nyt nauttia ministeriensä kautta Audin hienosta kyydistä ja onhan Soinin ministeriporukka nimetty jo maailman nopeimmiksi takinkääntäjiksi. Eduskunnan hajotusta odottaen.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu Jämsänkoskelta

Vihtori Kosola ei ollut tapaturma

Saksalainen kommunisti kirjoitti kirjan "Hitler ei ollut työtapaturma". Mutta sitä ei ollut myöskään Vihtori Kosola.

Nyt iltalehdet pohtivat, miksi Kosola ei onnistunut tuhoamaan marxilaisuutta. Oliko hänen alkoholisminsa mahdollisesti syynä? Elimme sotien välisessä natsihenkisessä yhteiskunnassa. Oli paljon isänmaallisia yrittäjiä, kuten myös nyt on. Upseeri Kalsta yritti koota ruskeapaitaisia natseja. Isänmaalliseen kansanliikkeeseen IKL koottiin mustapaitoja. Etsivään keskuspoliisiin EK koottiin sadisteja. Suojeluskunnat kokoontuivat Mäntsälään kenraali Walleniuksen johdolla pelastamaan maata kommunismilta. Pihkala keräsi rikkurikaarteja taistelemaan lakkolaisia vastaan. Satamiin perustettiin "Vientirauha"-järjestöjä.

Tunsin henkilökohtaisesti kalstalaisen Emil Nybergin, natsina erotetun majuri Leopold Poijärven ja EK:n kiduttajan Eerolan, joka sai potkut natsina. IKL:n aktivisti Pekka Kuusi palkittiin sodan jälkeen ALKO:n johtajan viralla. Mikko Laaksonen palkittiin verohallituksen johtajan viralla, kun hän jo 16-vuotiaana kunnostautui Norjan polttajana natsien mukana SS-miehenä. Sodan jälkeen hän sai syytteen maanpetoksesta, mutta vapautui siitä alaikäisyytensä vuoksi.

Natsiaikaan ei natseja eikä jumalaa pilkattu. Sotien jälkeen heistä monet palkittiin. Siis natsismi ei kuollut Kosolan mukana, vaan on hyvin talvehtinut. Lapualla on Lapuan liikkeen museo, jolla haetaan ymmärrystä natsismille. Täällä on lukuisia natsiperinneyhdistyksiä, jotka pitävät muistojuhlia.

Minut yritettiin muiluttaa Koivulahdessa kolme vuotta sitten. Miksi minua natsit vainoavat? Ehkä se on oma syy, kun osiltaan toimin maan alla. Ohranan pitäisi saada täysi kontrolli toimiini, mutta minä kieltäydyin.

Wäinö Pietikäinen
Sodan ja Fasismin vastaisen Työn jäsen

Sotasyyllisyysoikeudenkäynti

Tietyin väliajoin julkaistaan viikko- ja muussa lehdistössä nyyhkytarinoita sotasyyllisistä. Entinen oikeusministeri Tuija Brax esitti oikeudenkäynnin uusimista. Olen samaa mieltä, mutta eri syistä. Meillä oli vielä vuoteen 1947 saakka voimassa kuolemanrangaistus. Suurimmat rikolliset pitäisi takautuvasti tuomita kuolemaan. Sotasyyllisten ja rikollisten rangaistuksista Liittoutuneet olivat sopineet ja tämä vahvistettiin vielä Pariisin rauhansopimuksessa. Länsivallat alkoivat kuitenkin luistella, kun rikollisia teollisuuspohatoita ei pääsääntöisesti tuomittu. Kuitenkin Norjassa tuomittiin 20 ja Tanskassa 60 hitleriläistä englantilaisten vaatimuksesta kuolemaan.

Suomessa ei haluttu saattaa rikollisia vastuuseen. Se sai kenraali Zhdanovin murahtamaan, että pitääkö vielä käydä yksi sota, että rikolliset saadaan vastuuseen. Sitten tuli runsauden pula siitä, mihin vedetään raja. Jahkailujen jälkeen oikeusministeri Urho Kekkonen määräsi rajattavaksi ketä syytetään.

Sotarikolliset, kuten kenraali Talvela, lähtivät pakoon Argentiinaan ja muihin länsimaihin. Heidän pakonsa vahvisti, että he myönsivät itse syyllisyytensä. Kuten nykyisin esimerkiksi kolarin ajaneet kuljettajat lähtevät pakosalle. Kuitenkin sotasyyllisinä tuomittiin Ryti, Tanner, Rangel, Linkomies, Kivimäki, Ramsay, Kukkonen ja Reinikka vankilaan. Tästä Armas Äikiä runoili: "Linnassa istui Ryti, Rankeli ja Tanneri". Kuitenkin jo vuonna 1949 runoili Savon Sanomien pakinoitsija Aapeli, että "Saapui Fagerholmin posti, raitahousut naulaan nosti". Siis ainoat tuomitut rikolliset armahdettiin. Joitakin rikollisia tutkittiin kenttäoikeuksissa, mutta yleensä vapautettiin, vaikka murhasyytteet oli toteen näytetty.

Prikaati 21 komentaja ampui kurinpalautusmielessä henkilökohtaisesti kaksi venäläistä sotavankia. Majuri Lindgren ampui sotamies Hytin henkilökohtaisesti. Myös luutnantti Alvar Rantalahti vapautettiin Kouvolan kenttäoikeudessa ja omaisia uhkailtiin, että he eivät saa syyttää Rantalahtea Juho Viljami Pietikäisen murhasta. Sotafiskaali valitti ja lopuksi Rantalahti tuomittiin kahdeksi vuodeksi vankilaan kuolemantuottamuksesta. Mielestäni tulisi sotasyyllisistä ja rikollisista tehdä perusteellinen ja yksityiskohtainen tutkimus.

Miksi Neuvostoliitto oli niin lepsu, että asianmukaisia rangaistuksia ei vaadittu? Vyshinski kuvasi, että pitää luoda ystävälliset suhteet Suomeen. Kyseessä voi olla myöskin slaavilainen lepsuus. Ainakin Juvan kirkkohistoria on verrannut ortodoksien ja läntisten kirkkojen julmuuksia. Juvalla asia tiedetään. Siellä Nuijasodan aikana kirkkoherran avustuksella kaikki sadat nuijamiehet tapettiin.

Wäinö Pietikäinen
Sodan ja Fasismin vastaisen Työn jäsen

Isoäidin pullasuti

Isoäidilläni oli kunnollinen, tiheäharjaksinen pullasuti, jolla hän antoi ennen uuniin laittoa viimeisen makoisan silauksen niin voipullille kuin pullapitkoillekin. Siis siihen aikaan, kun Suomessa vielä rakennettiin muutakin kuin osinkovoittoja, optioita tai veroparatiisiunelmia. Siihen aikaan, kun oli olemassa AY-liike ja joukkovoiman käsite, oli ihan oikeita ammattiylpeitä työläisiä ja toimihenkilöitä. Sellainen aika todella kerran oli, tiedoksi nuoremmille.

Ei olisi tullut kuuloonkaan, että isoäidin pullasuti olisi ollut huomattavasti harvaharjaksisempi. Mitä ihmettä olisikaan tullut pullien voitelusta? Aivan oikein, osa pullien pinnoista olisi jäänyt voitelematta. Isoäidin maine ja kunnia leipurina naapurustossa olisi romahtanut ja sen jälkeen olisi isoäitini itse uuvahtanut ja masentunut, peritystä ammattitaidostaan ylpeä kun oli.

Verrataanpa tätä sutivertausta tämän hetken työpaikkoihin Suomessa. YT-neuvotteluiden seurauksena irtisanomiset ovat jatkaneet äärikapitalismin vaatimaa linjaa. Tämä vaikuttaa työjäljen laatuun jatkossa, sillä työntekijöitä pois harvennettaessa jäljelle jäävien työtehtäviä ei vähennetä. Työmäärää lisätään laadun ja työmotivaation kärsiessä. Inhimillinen suoritustaso joutuu äärimmilleen. Työntekijöiden elämän turvallisuus ja työmotivaatio katoavat turvattomuuden vaippaan. Kerran menetetty luottamus ei palaa työpaikoille, vaan pelko on astunut työhön jäävälle elinkumppaniksi. Onko hänen vuoronsa kenties jo kvartaalin kuluttua?

Kokoomus

Mitä tekeekään Sari Sairaanhoitajan ja Toivo Työläisen ystäväksi taannoin julistautunut kvartaalikapitalismin uljas lipunkantaja, Kokoomus (tunnetaan myös nimellä Sekoomus)?

Kokoomus vaatii kauppojen aukiolon ympärivuorokautisuutta, mutta ei ota huomioon työntekijöiden perhe-elämälle aiheutuvia parisuhde- tai päivähoitovaikeuksia eikä sitä, ettei kilpailutettu liikenteemme toimi vuorokauden ympäri. Liikennöitsijöillä ei ole mahdollisuutta Kokoomuksen vaatiman vapaan, uusliberalistisen kilpailutuksen seurauksena taata yökuljetusta töihin. Luonnollisesti Kokoomus myötäjuoksijoineen ei uhraa ajatusta sille, että moinen aukioloaikavaade siirtää kauppiaan lisäkustannukset elintarvikkeiden hintaan. Väkivalta, joka yksinäistä yötyöntekijää kohtaa usein, tulee kasvamaan ja tämä yleensä tuppaa lisäämään yhteiskunnan kustannuksia.

Työntekijä kärsii tästä turvattomuuden sekametelisopasta. Työyhteisöiden harvennettuharjaksisella pullasudilla ei saada taattua enää työlaadun ja -jäljen voitelua puhumattakaan siitä, että pullanleipoja itsekään uskoisi seuraavassa kuussa olevansa leipomassa pullia EK-harvennetullakaan pullasudilla. Josko isoäidilläkään olisi edes, mitä leipoa? Nimittäin Kelan tuoreen laskelman mukaan tulotaso laskee 85 prosentilla eläkeläisten kotitalouksista. Kansaneläkeindeksin jäädyttäminen leikkaa siihen sidottuja etuuksia reaalisesti 5,3 prosenttia vuoteen 2019 mennessä.

Juhani Valo

Lyly ja Palola yhtä sakkia

Molemmilla on ongelma, miten selvitä jäsenistönsä ja työnantajien ristitulessa ja miten säilyttää oma asemansa.

EK:n ja hallituksen vaatimuksiin työnantajien voittojen lisäämiseksi palkkapussin kustannuksella voidaan vastata enää vain yleislakolla. He arvelevat, että sitä ei oma perse kestä. Helpommaksi näkevät jäsenistönsä härskin naruttamisen, jota he nyt yrittävät. Se selvisi Palolan TV-lausunnoista aamulla 14.10.

Kysykääpä heiltä kummaltakin, paljonko he saavat palkkaa?

Jartsev

Tukea Kansanäänelle

Kai Kontturi 50 e, Larmo Lehtola 20 e, Heikki Männikkö 33 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Tuntematon tukija 15 e, Hannu Kautto 40 e, Paavo Heikkinen 20 e, Tarja Männikkö 33 e ja Leipäpappi 10 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Suomen itsenäisyyden puolesta Nato-jäsenyyttä ja EU:ia vastaan

Hyde Park-luonteinen perinteinen Itsenäisyyspäivän tapaaminen 6.12.15 Helsingissä Kiasman aukiolla alk. klo 13.00

Tule mukaan osoittamaan mieltäsi ja sanomaan sanottavasi Suomen itsenäisyydestä, EU- komennosta ja Nato-uhkapelistä. Varautukaa käyttämään lyhyitä (3 min.) puheenvuoroja. Ottakaa tunnukset ja julisteet mukaan.

Järj. EU-vastaiset ja EU-kriittiset sekä sodanvastaiset kansalaisjärjestöt.

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin Naisten perinteinen

Uudenvuoden tapaaminen

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 keskiviikkona 30.12.15 alk. klo 18.00. Ohjelmassa mm. musiikkiesityksiä, puheenvuoroja, järjestöväen ohjelmaa ja tietenkin riisipuuroa, glögiä, voileipiä ja kahvia.

Tervetuloa kaikki paikalle

Haluatko VAIHTOEHTOISTA tietoa?

Lähetä sähköposti: kalevi.wahrman@pp.inet.fi. Saan useiden listojen ja purkkien postia, joita välitän listoilleni jonkin verran valikoiden. Periaatteena on välittää tietoa, jota ei "hesari" julkaise. Kalevi Wahrman, Leipurinmäki 2 B, 06650 Hamari, puh. 040 5523099

Uudenvuoden tervehdys Kansanääneen

Tervehdykset palautetaan 14.12.2015 mennessä Tommi Lievemaalle (os. Ollaksentie 17, 02940 Espoo, 0407330466), Heikki Männikölle (os. Vellamonkatu 6 A 1, 00550 Helsinki, 0440103450) tai Kansan äänelle (os. PL 780, 00101 Helsinki). Henkilötervehdys 2 e, järjestötervehdys 10 e ja "laatikkotervehdys" (15 pmm) 10 e. Tervehdykset maksetaan EU:n vastaisen kansanrintaman tilille: OKO FI08 5541 1420 0279 66. Merkitkää tiedonantoihin: "Uudenvuodentervehdykset"

Paikkakunta/kaupunginosa/kylä

Tiedotus ja yhteistoiminta seminaari

Hermannin kerholla; os. Hämeentie 67, Helsinki; lauantaina 21.11.-15, klo 11.00- 16.00

Aiheina:
- **Työväenliikkeen yhteistoiminnan välttämättömyys**
- **EU, Venäjä ja maamme ulkopolitiikan peruspilarit**

Järjestää: EU:n Vastainen Kansanrintama, Hermannin Naiset, Suomen Työväenpuolue ja Kommunistien Liitto. Runsas kahvipöytä, Tervetuloa

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle yhtenäinen tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. **Järj. Kommunistien liitto ja DSL.**

Kokoonnumme seuraavan kerran su. **1.11.2015**. Käsittelemme edelleen historiallista materialismia aiheena marxilaisuudesta poikkeavat pikkuporvarilliset katsomukset. Aiheesta "**anarkismi ja sen yhteiskunnalliset lähtökohdat**" alustaa **Heikki Männikkö.** tämän jälkeen kokoonnumme syyskaudella seuraavasti: su. 22.11.-15 ja su. 13.12.-15

Sopivia perusteoksia ovat **Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti; V.I.Lenin: "Penikkatauti"; M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: Filosofian Historia (Moskova, Progress, 1982), Karl Marx: Pääoma ja Nevalainen- Peltonen: Kansantaloustiede.**

Suosittelemme kotisivuja ja blogeja

http://kaikontturi.blogspot.com/
http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html
http://www.vunet.org/
http://masanlaari.blogspot.com/
http://korpikommari.blogspot.com/
http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com
http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//
http://antifasistit.blogspot.fi/
http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi//

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
http:/www.facebook.com/groups/167525526686703/
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/

EU:n Vastainen Kansanrintama ry. Kansan ääni

http://www.kansanaani.net

Kommunistien Liitto ry

http://personal.inet.fi/koti/kalevi/

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
http://www.kominform.eu/

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunta kokoontuu torstaina 26.11.15 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 18.00. Käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, EU-tiedotustoimintaa, vuodenvaihteen ja talven tehtäviä sekä järjestömme osalta kevään 2016 HOK-Elannon edustajiston vaalien valmistelua. Tervetuloa jäsenet ja ystävät.

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa valmistelemme lehden seuraavaa numeroa (joulunumero 6/15). Kokoukseen ovat tervetulleita kaikki Kansan äänen toimittajat ja avustajat.

SFT toimii

SFT:n opintokerhot jatkavat paneutumista Suomen vanhan työväenliikkeen historiaan vuoden 1906 jälkeisessä tilanteessa, jolloin tsaarille uskolliset sotajoukot olivat kukistaneet Venäjän vallankumouksellisten Suomessa toimeenpaneman Viaporin kapinan.

Kaikki syyskauden kerhoillat pidetään Helsingissä Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67 ja ne alkavat aina klo 17.00

Syyslukukauden kerhoillat kokoontuvat seuraavasti: Keskiviikkona 11.11.2015 ja keskiviikkona 9.12 klo 17.00

Tervetuloa perehtymään Työväenliikkeen kunniakkaaseen historiaan!

SFT Tuhotkaa fasismi

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismin vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:
OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAIKKA:
Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Korean vapautumisesta 70 vuotta

Euroopan seminaari pidettiin Helsingissä.

Tänä vuonna tuli kuluneeksi 70 vuotta Korean niemimaan vapautumisesta japanilaisten imperialistien vallasta. Vuosipäivän kunniaksi Suomi-Korea-seura järjesti Euroopan seminaarin Kirjan talolla Helsingissä 5.9. Seminaariin saapui Korea ystävyysseurojen edustajia Ruotsista, Tanskasta, Ranskasta, Espanjasta ja Puolasta. Seminaariin saapui myös delegaatio Korean demokraattisesta kansantasavallasta, ulkomaisten kulttuurisuhteiden komitean Euroopan osaston päällikkö Kyong Il Ryu sekä Länsi-Euroopan jaoston päällikkö Ri Yong Man. Tilaisuuteen osallistui myös KDKT:n Tukholman lähetystön lähetystöneuvos Kim Jong Guk vaimoineen.

Kuva: Cilla Heiskanen

Euroopan Korea seminaarin ulkomaisia osanottajia

Euroopan seminaari

Juche-aatteen opintoyhdistyksen puheenjohtaja Juha Kieksi avasi kokouksen. Hän toi avauspuheenvuorossaan esiin KDKT:n 70 vuoden aikana kohtaamia haasteita ja saavutuksia. ”Korean niemimaan tilanne on edelleen tulenarka. Suurimpana syynä tähän on USA:n politiikka. USA:lle on tärkeää ylläpitää Pohjois-Korean uhkaa, jotta oikeutus amerikkalaisiin sotilastukikohtiin säilyy Etelä-Koreassa ja Japanissa. Nämä korealaisten ja japanilaisten asukkaiden keskuudessa varsin epäsuositut tukikohdat ovat amerikkalaisille tärkeitä Kiinan vaikutusvallan kontrolloimiseksi” Kieksi totesi.

Seminaarialustuksissa käsiteltiin KDKT:n merkittäviä saavutuksia 70 vuoden aikana. Näistä mainittakoon maksuton 11-vuotinen peruskoulu, maksuton terveydenhuolto, hyvin edulliset asunnot ja meille työläisille tärkeä täystyöllisyys. Näistä useimpien porvarillisten maiden asukkaat voivat vain haaveilla. Suomessakin työttömyys huitelee 10 % tienoilla. Alustuksissa tuotiin myös esiin USA:n imperialistien toteuttama Korean niemimaan jako samoin 70 vuotta sitten. Imperialistien häirintä on jatkunut koko ajan ja siitä olemme joutuneet lukemaan lehdistä tänäkin syksynä.

Korean kansan yhteinen tahto on kuitenkin yksi Korea. Tämän toteuttaminen edellyttää riippumatonta ja rauhanomaista jälleenyhdistämistä, minkä suuntaisia aloitteita presidentti Kim Il Sung ja pääsihteeri Kim Jong Il toteuttivat useasti. Jälleenyhdistämisen esteenä on kuitenkin USA, joka pyrkii estämään Koreoiden lähentymisyritykset.

Seminaarissa esitettiin myös Kommunistisen työväenpuolueen, Kommunistien liiton ja Tanskan kommunistisen puolueen tervehdykset.

Suomi-Korea-seuran 45-vuotisjuhla

Heti seminaarin jälkeen vietettiin Suomi-Korea-seuran 45-vuotisjuhlaa. Juhlapuheen piti seuran puheenjohtaja Pekka Kotkasaari. Hän korosti puheessaan ystävyysseuratyön merkitystä raja-aitojen vähentäjänä näinä aikoina, jolloin vihapuhe nostaa päätään.

Tilaisuudessa palkittiin ansioistaan Suomen ja KDKT:n välisten suhteiden rakentamisessa KDKT:n ystävyyden toisen luokan kunniamerkillä Suomi-Korea-seuran pitkäaikainen puheenjohtaja ja seuran kunniapuheenjohtaja Pekka Leppänen. KDKT:n Korkeimman kansankokouksen myöntämän mitalin luovutti KDKT:n valtuuskunnan johtaja toveri Ryu. Pekka Leppänen totesi kiitospuheessaan olevansa hyvin otettu tästä huomionosoituksesta ja että kunniamerkki on samalla kunnianosoitus Suomi-Korea-seuralle ja sen jäsenistölle Suomen ja Korean ystävyyden lujittamiseksi tehdystä työstä.

Tilaisuudessa esiintyi Salem Brass orkesteri, joka voitti Pjongjangin taidefestivaaleilla tänä keväänä ensimmäisen palkinnon. Korealaisesta ruokatarjoilusta vastasivat KDKT:n lähetystön henkilökunta seuran aktiivien avustuksella.

Ulkomaiset delegaatiot Vuolenkoskella

Sunnuntaina seminaarin jälkeen Suomi-Korea-seura järjesti ulkomaalaisille delegaateille mahdollisuuden tutustua suomalaiseen luontoon puheenjohtaja Pekka Kotkasaaren mökillä sekä jatkaa kokemusten vaihtoa epävirallisemmissa merkeissä. Ulkomaalaiset delegaatit olivat kovin ihastuneita suomalaiseen maaseutuun ja ihmettelivät mm metsien runsautta ja harvaa asutusta. Monissa Euroopan maissahan alkuperäistä metsää on kovin vähän jos ollenkaan. Keskusteluissa sivuttiin mm. KDKT ystävyysseuratyön haasteita eri Euroopan maissa. Usein tämä ystävyystyö tasa-arvoisen vuoropuhelun rakentamiseksi KDKT:n ja Euroopan maiden välillä sekä KDKT:aa koskevan tiedon lisääminen ei ole Euroopan valtaapitävien mieleen.

Suomeen tutustumassa

Seminaarin ja retkipäivän jälkeen korealaisella delegaatiolla oli tilaisuus viettää maassamme vielä neljän päivää. Tänä aikana he vierailivat mm. Savonlinnassa, jossa luontokuvaaja ja dokumentaristi Juha Taskinen esitteli heille tuotantoaan ja vei delegaation veneretkelle Saimaalle. Samassa yhteydessä sovittiin periaatteista, miten luontoelokuvan tekeminen olisi mahdollista KDKT:ssa.

Jämsässä seuran pitkäaikainen aktiivi ja taloudenhoitaja Reino Welling esitteli kaupunkia ja valtuuskunta osallistui Jämsän kaupungin tarjoamalle ja valtuuston varapuheenjohtajan isännöimälle lounaalle. Lounaalla keskusteltiin monipuolisesti aluetaloudesta sekä mahdollisuuksista kehittää Jämsän seutua. Korealainen delegaatio oli pannut merkille alueen rauhallisuuden ja mahdollisuudet esim. matkailun kehittämiseen. Tähän todellisuudessa panostetaankin mm. Himoksen alueen kehittämisessä. Korealaiset ehdottivat myös yhteistyön lisäämistä Jämsän seudulla Suomen ja KDKT:n välillä.

Porvoossa

Porvoossa valtuuskunta tutustui kulttuurijohtajan opastuksella Taidetalon toimintaan. Tilaisuudessa käytiin mielenkiintoisia keskusteluita kulttuurivaihdon mahdollisuuksista, jotka toivottavasti konkretisoituvat tulevaisuudessa. Valtuuskunnan johtaja toveri Ryu painotti, että vaikka KDKT:aa sanotaan maailman sulkeutuneimmaksi valtioksi, tämä ei pidä todellisuudessa paikkaansa. Korealaiset haluavat tehdä kaikkien kanssa yhteistyötä kunhan yhteistyö lähtee tasa-arvoisuuden pohjalta. Kulttuurin saralla tälle yhteistyölle on monia mahdollisuuksia ja pitäisikin päästä sanoista tekoihin.

Porvoossa seurueen mukana oli myös norjalainen performanssitaiteilija Morten Treevik, joka on tehnyt pohjoiskorealaisten kanssa merkittävää yhteistyötä vuosien ajan. Morten Treeviikin kertomat esimerkit konkretisoivat yhteistyön mahdollisuuksia ja osoittivat, ettei yhteistyö ole erityisen vaikeaa, jos halua löytyy. Treeviikin uusista projekteista mainittakoon kesällä 2016 pidettävät taidetyöpajat Pjongjangissa. Näissä korealaiset ja eurooppalaiset taiteilijat tekevät taidetta yhdessä ja työpaja huipentuu yhteiseen taidenäyttelyyn.

Porvoossa valtuuskunta vieraili myös Kommunistien liiton puheenjohtajan Kalevi Wahrmanin luona. Keskusteluissa nousi esiin Kommunistien liiton ja Korean työväenpuolueen hyvät ja tiiviit suhteet. Wahrman valotti korealaisille tovereille Suomen poliittista tilannetta ja työväenluokan haasteita porvariston vastaisessa taistelussa.

Onnistunut vierailu

Keskiviikkona 9.9 vietettiin KDKT:n 67. itsenäisyyspäivää KTP:n järjestämän juhlatilaisuuden merkeissä.

Korealainen delegaatio palasi kotiinsa torstaina 10.9. Valtuuskunnan johtaja piti vierailua onnistuneena ja totesi, että viikossa alkaa jo saada käsityksen millainen maa Suomi on. Suomalaiset ja korealaiset ovat luonteeltaan samankaltaisia, joten heidän kanssaan on helppo ystävystyä ja mutkatonta tulla toimeen.

KÄ/Juha Kieksi

Oikeistoideologian inkarnaatio eli lihaksituleminen

Euroopan Unioniin liittymisen edellä Suomessa järjestettiin oikein kansanäänestys. Vaalit ja kansanäänestys ovat demokratian korkein ilmenemismuoto. Ne ovat kansantahdon ilmaus. Kyseisessä tapauksessa, jotta kansa äänestäisi oikein, tapahtui taas sellaista mitä ei ole ennen tapahtunut. Vuoden 1940 tammikuun kihlaus syntyi SAK:n ja STK:n välillä. Silloin STK tunnusti ammattiliitot tasavertaisiksi neuvottelukumppaneiksi. Varakkaampi on aina tasavertaisempi palkkatyöläistä.

EU:hun liittyminen

EU-sopimuksesta meille luvattiin ainoastaan, että Suomesta tulee nettosaaja. Se tarkoittaa, että muut Euroopan kansat ryhtyvät elättämään suomalaisia. Tätä viisautta meille julistivat Sanomakonserni ja muut demokraattisesti riippumattomat tiedotusvälineet kaikkien ammattiliittojen johdon tuella. Tästä tukirintamasta poikkesi vain Elintarviketyöläisten liiton johto.

Tärkeänä perusteluna oli, että sivistyneistö ja nuoret kannattavat EU:ta. Kukapa ei haluaisi olla sivistynyt ja nuori. Nettosaannin ennakkomaksu tapahtui 1990-luvun alussa, kun tuhansia menestyviä yrityksiä tuhottiin ja kymmenet tuhannet työläiset heittäytyivät hetkessä työtä vieroksuviksi. Nykyinen hallitus ajaa ammattiliitojen johdon tuella vielä rankempaa omaisuuden siirtoa rikkaimmalle väestönosalle.

Proletariaatin synty

“Samojen suhteiden puitteissa, joissa rikkautta tuotetaan, tuotetaan myös kurjuutta; että samojen suhteiden puitteissa, joissa tuotantovoimien kehitys tapahtuu, kehittyy myös sortoa aiheuttava voima; että nämä suhteet tuottavat porvarillista rikkautta, so. porvariluokan rikkautta vain ehdolla, että tämän luokan yksityisten jäsenten rikkautta hävitetään jatkuvasti ja muodostuu alituisesti kasvava proletariaatti.” (Marx, valitut osa II s. 234)

Ministerit ja kansanedustajat puhuvat rakenteellisten uudistusten välttämättömyydestä, kun tarkoittavat, että työläisten palkkoja on alennettava. Porvariston uskolliset apulaiset, ammattiliittojen demarijohtajat ovat tähän jo valmiina. Työnantajien keskusliiton johto ja poliitikot vaativat Suomen taloudellisen kilpailukyvyn nostamista. Vientituotteet, sikäli kun niillä on kysyntää, menevät maailmanmarkkinahintaan. Tuotteen hinta jakaantuu kahteen osaan, kun otetaan huomioon vain jaettava osuus, kapitalistin voittoon ja työläisen palkkaan. Ay-johtajat eivät puhu mitään kapitalistien osuuden leikkaamisesta, ainoastaan työläisten palkalla kilpailukykyillään.

EU:n talouspoliittinen kuri

Ministeri Heikki Haavisto puhui EU:hun liittymisen jälkeen asioista niiden oikeilla nimillä: “EU:sta saatavaa talouspoliittista kuria en vähättelisi. Se on positiivista sikäli, että meidän on hankala tehdä itse vaikeita ratkaisuja: supistaa valtion menoja, alentaa tulojamme ja sosiaaliturvaamme, pitää korkotaso alhaalla jne. Saamme EU:sta selvät normit, joihin voidaan viitata ja saamme päätöksentekoomme ryhtiä” (Kauppalehti - Optio 16.6.1994). EU on vapaakauppa-alue. Sosialidemokraatit kannattivat EU:hun liittymistä, kommunistit vastustivat sitä.

Marx, joka itse kannatti vapaakauppaa, puhui Brysselissä 1848: ”On siis valittava jompikumpi: on joko kiistettävä koko kansantaloustiede, jonka perustana on vapaakauppapostulaatti tai myönnyttävä siihen, että vapaakaupan vallitessa työläisten on koettava taloudellisten lakien ankaruus” (Marx Engels valitut osa II s. 314). Nyt tätä postulaattia toteutetaan käytännössä.

Demarien tavoite

Johtavat demaritoverit odottavat vuoroaan, kun perussuomalaisten Soini on tehnyt tehtävänsä ja putoaa hallituksesta. Käydään vuoronmukaiset vapaat demokraattiset vaalit ja demarit pääsevät toteuttamaan kokoomusvetoisen oikeistoideologian mukaista ainoata mahdollista politiikkaa.

“Tästä hetkestä lähtien entinen vallankumouksellinen luokka muuttuu vanhoilliseksi” (Marx Engels valitut osa 2 s. 233). Se hetki toteutui sosialidemokratian osalta jo sata vuotta sitten, kun puolueen johtajat myöntyivät I maailmansodan edellä porvariston vaatimuksesta asemäärärahojen lisäämiseen. Silloin vallankumouksellisesta puolueesta tuli opportunistinen eli demaripuolue.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti 5.10.2015

Kuva: Juha Kieksi

Korealainen delegaatio tutustumassa Porvoon taidetaloon. Vasemmalta Kommunistien Liiton puheenjohtaja Kalevi Wahrman, KDKT:n ulkomaisten kulttuurisuhteiden komitean Euroopan osaston päällikkö Kyong Il Ryu sekä Porvoon kulttuurijohtaja Susan Hartman.